6 Noembrie 1930 24 Pagini -- 8 Lei Anul IX. No. 45

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITĂTE

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII -IAȘI-

M. S. Regele Carol, la manevrele de la [illegible] ghișoara, stă de vorbă cu d-nii mareșali Averescu și Presan și d. general Condeescu, ministrul armatei.

Omul care ghicește viitorul cu... compasul

Măsoară-ți capul, și-ți vei cunoaște destinul!

«Nu trebuie să spuneți nici o vorbă. Veniți doară și vă așezați. Elevii, academicienii, studenții sunt invitați cu precădere. Sfaturi în chestiuni profesionale, constatarea talentelor și caracterelor...»

Cam așa sună prospectul unui cetățean din Berlin, care-și declină în aceeași foaie o jumătate duzină de profesiuni. Intre altele e și frenolog: savant în știința determinării caracterului după aspectul craniului. Zeci de scrisori de mulțumire pentru excelentele sale măsurători craniane sunt citate în prospect. Omul nostru afirmă că ghicește tot și știe să spună tot.

De ce nu i-am oferi și noi capul? In schimbul sumei de trei mărci ni-l va măsura, și pentru aceeaș modică sumă ne va traduce măsurătorile în termeni privitori la destinul nostru. La urma urmei, ce știm despre noi înșine? Și cele ce credem că știm, sunt oare exacte? Merită să riscăm trei mărci ca să ne aflăm viitorul, căci noi cestia din zilele de față avem în definitiv aceleași superstiții ca și strămoșii noștri și dacă respingem cititul în cafea sau unii chiar ghicitul în cărți, frenologia e o știință și merită să vedem ce se poate scoate din ea...

Pentru modica sumă de trei mărci, omul cu prospectul declară că e capabil să ridice vălul care acoperă ursita noastră viitoare...

Și el își notează data nașterii și locul unde ai văzut lumina zilei, — și apoi se pune pe lucru.

Se apropie cu un metru de mușama și începe să-ți măsoare capul în toate direcțiile. Exact ca un croitor care-ți ia măsura pentru un rând de haine, și ca și acolo, o bucată de hârtie se umple și aci cu o mulțime de cifre. Omul nostru măsoară de la spate și din față, fruntea de la o ureche la alta, de la nas în toate direcțiile, de jur împrejur.

Și în timpul acesta șoptește încet: «Hm, hm» sau «Foarte frumos» sau «Exact», ca și cum ar fi știut, mai înainte de a fi pus metrul, câți centimetri va da distanța cutare sau cutare.

Dar toate aceste nu sunt decât lucrarea preliminară, fundamentul de cifre. Acum vine rândul compasului fermecat. E un compas ca toate compasurile, cu singura deosebire că jos, în loc să fie ascuțit, se termină cu niște bile.

Cu compasul acesta, vrăjitorul nostru măsoară puncte, distanțele lor și diferitele unghiuri pe cari le fac fața, nasul, ochii, urechile, fruntea. Și tot odată începe cu ghicitul, cu înșirarea însușirilor, cu perspectivele și propunerile pentru viitor.

Până aci a fost foarte amuzant și trebuie să recunosc că până în clipa aceasta am și avut intenția să-mi bat joc de întreaga afacere. Dar intenția mea a căzut în apă, și am devenit deodată serios. Omul nostru, prezintându-se în ipostază de șarlatan, pentrucă aceasta prinde în ziua de azi, nu e șarlatan de fel. Tot ce mi-a spus, era de natură să-mi taie pofta de râs și să mă lase cu gura căscată.

Nu generalitățile. Când cineva are cât de puțină cunoaștere de oameni, îi va fi de cele mai multe ori de ajuns să se uite la om, spre a ghici din ce sferă și clasă socială se trage. Când un individ vine cu ochelari cu ramă de baga, cu părul pieptănat pe spate și cu mâini mici și subțiri, nesbârcite de muncă manuală, nu e cine știe ce mare lucru să ghicești că are interes pentru cărți, profesiune intelectuală, ambiții artistice.

Dar aceasta fusese doar introducerea. Acum veniră detalii, dintre acelea cari îți fac impresia că nu se pot ghici de la prima vedere.

In timp ce omul nostru măsoară unghiuri și distanțe dintre puncte, el vorbește necontenit:

— Aptitudinile sunt bune și plurilaterale. Ca profesiune aș recomanda gazetăria. Multă pricepere în materie de teatru și de arte frumoase; excelentă ureche muzicală. Cu toată sociabilitatea, tendință pronunțată pentru singurătate. Pentru politică, interes puternic, dar neutru. Nicio preocupare directă, însă, în materie de chestiuni politice. Dealtfel v'ași povățui să renunțați la ele. Le găsiți prea aride. Latura sportivă nu prea pronunțată. Îmi permiteți să vă spun și ceva despre dragoste?

— Vă rog!

— Nu mai mâncați atâta sare!

O singură dată, mi se pare, dă greș, atunci când îmi vorbește de temperament și-mi atribuie anumite violențe.

— Asta nu e adevărat! mă răstesc eu furios.

Dar el zâmbește:

— Păi chiar asta a fost o violență!

— Doriți să mai știți ceva?

— Da. Cum calculați toate acestea?

Omul nostru surâde din nou. Apoi grăește:

— Frenologia e astăzi o știință inebranlabilă. Din forma craniului și din unghiurile în cari sunt așezate diversele părți, calculez structura creerului. Aproape până în cele mai mici circomvoluții ale creerului, știm unde se află centrele talentelor, crimelor, instinctelor bune și rele; știm ce există și ce nu există în acel encefal. Dv. judecați oamenii și după impresia pe care vi-o face fața lor. Dar dv. procedați ca profan, empiric, din experiență. Eu procedez științific, cu ajutorul cifrelor și al celor mai exacte calcule. Compasul acesta nu e o baghetă magică, și totuși, grație lui, dacă știi să-l folosești, poți pătrunde în cele mai adânci taine ale omului. Craniul ne trădează. Eu vă trădez tainele lui pentru numai trei mărci... Plata vă rog!

Mario Mohr

O săritură extrem de primejdioasă

(Photo-exclusivitate Keystone)

Școala polițiștilor din Prusia pentru educație fizică are câțiva sportivi de o rară îndemânare. După cum puteți vedea mai sus, unul din ei execută în fața colegilor săi o săritură extrem de primejdioasă, pe care obiectivul fotografic a surprins'o într'o fază care ne face să credem că atletul [illegible]a cu capul în jos.

PAGINA CINEMATOGRAFICĂ

Nu există femei frumoase pe ecran

Marele regisor american Cecil B. de Mille, care a lansat atâtea vedete, printre cari figurează Gloria Swanson, Bébé Daniels, Leatrice Joy, a realizat acum filmul «Madam Satan».

— In filmul acesta, spune el, ca şi în precedentele mele 56 de producţii, m'am aflat în faţa aceleeaş dificultăţi. O fată foarte frumoasă ar fi putut juca un rol de compoziţie, care-i convenea admirabil, dar sentimentul propriei ei frumuseţi o paraliza atât de mult, că nu putea intra în pielea personagiului.

«Acesta e motivul pentru care există atât de puţine femei cu adevărat frumoase pe ecran şi pe scenă.

«Ecranul — adaogă Cecil B. de Mille — cere o frumuseţe permanent în mişcare, şi artista care va izbuti de fapt în arta ecranului, nu va fi aceea care se complace exclusiv în poze frumoase. Adevăratele vedete nu pot obţine succese, decât atunci când dau iluzia frumuseţii printr'o serie de mişcări repezi şi variate, pentru cari au nevoie mai ales de un corp suplu şi de o inteligenţă din cele mai vii».

Când filmul e prost...

In seara zilei de 16 Septembrie, poate pentru prima dată în analele cinematografiei franceze, publicul aflător în sala cinematografului «Olympia» (unul dintre cele mai frumoase din Paris), a reacţionat contra unui film prost.

Ameninţând cu distrugerea mobilierului, spectatorii au forţat direcţia să le ramburseze costul a 1400 de bilete.

E de notat că acest cinematograf ia şi 25 franci (peste 150 lei) pentru un loc.

Gloria lui... Victor Hugo

La Hollywood, în vreme ce se turna **Cafeneaua cea mică**, cu Maurice Chevalier în rolul principal, regisorul L. Berger trebui într'o zi să reconstitue un elegant restaurant de noapte.

Vreo sută de figuranţi fură angajaţi spre a creia atmosfera.

Realizatorul îi întrebă unul după altul:

— Numele d-tale?

— Hugo, răspunse unul dintr'înşii.

— Pronumele?

— Victor.

— Drace! exclamă Berger zâmbind. Ai un nume destul de cunoscut, ba chiar celebru pare-mi-se: Victor Hugo.

Cellalt, impasibil, răspunse:

— Cunoscut, da, şi poate şi celebru... Nu joc oare de mai bine de doi ani, aci, roluri de figurant?!...

O cămăşuţă prea scurtă

Intr'un film care se realiza la Londra în trei versiuni: franceză, engleză şi germană, o artistă blondă — numele nu importă — avea să turneze o scenă în cămăşuţă.

Cămăşuţa, furnizată de regisor, nu-i plăcu, fiindcă era prea lungă şi fiindcă nu era de mătase. Artista îşi comandă atunci la Paris una de mătase, foarte subţire şi cât se poate de scurtă, şi cămaşa aceasta îi sosi cu avionul.

Când se termină versiunea franceză, artista care turna versiunea germană, şi cea din versiunea engleză, rugară pe vedeta franceză să le împrumute cămaşa ei. Ea consimţi.

Dar când se proiectă filmul, scena fu găsită perfectă la Paris, cam prea «îmbrăcată» la Berlin, iar la Londra cenzura engleză se supără şi suprimă scena... ca prea decoltată.

Ştiri

Unul din cele mai reuşite filme realizate de marele regisor Ernst Lubitsch, este „Monte-Carlo", cu Jeannette Macdonald şi G. Buchanan în rolurile principale.

Pe vârf de stâlpi

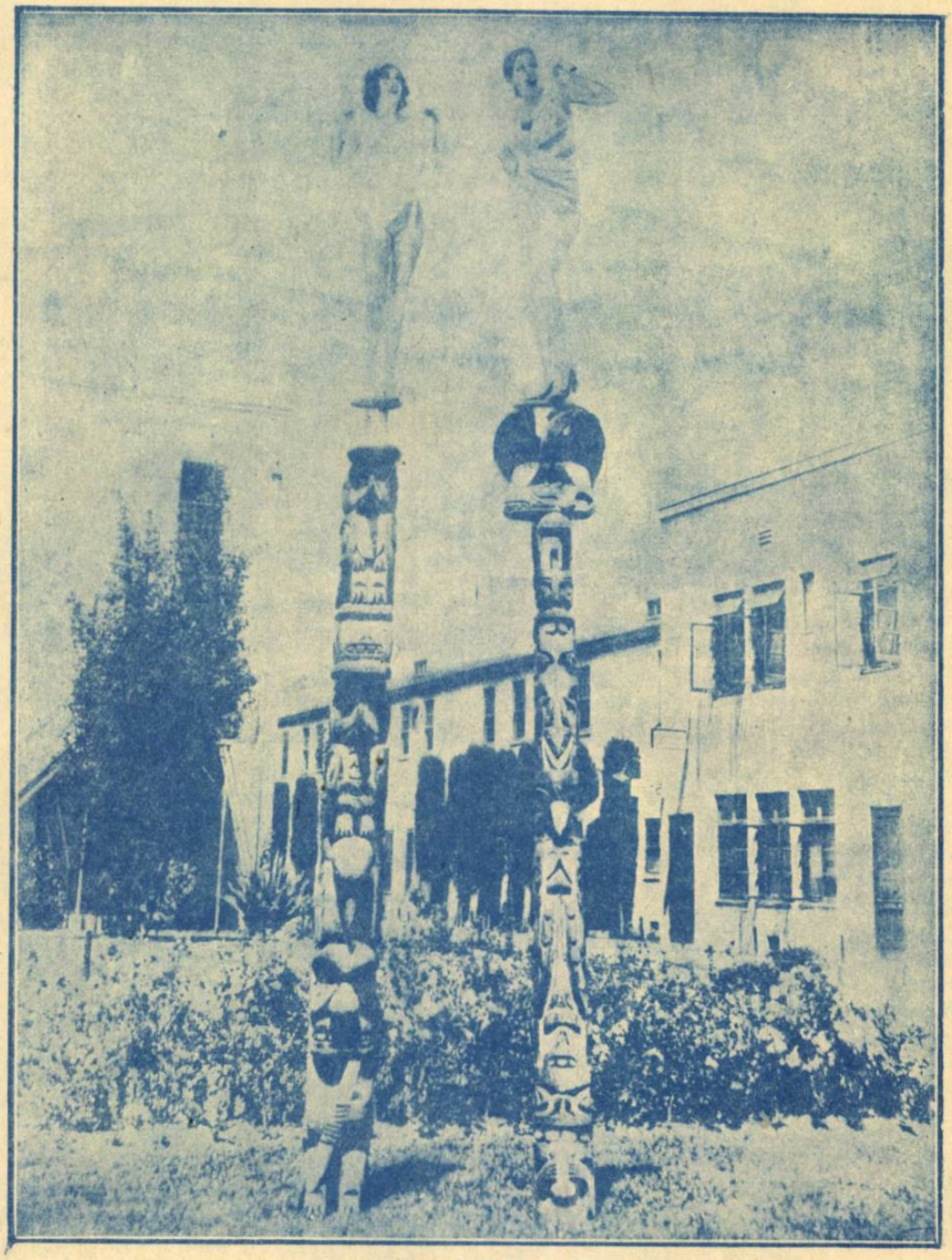

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Două vedete ale filmului, Lita Chevret şi Roberta Gale, s'au urcat pe vârful unor stâlpi de totem indieni din Hollywood. Un aviator, care le-a zărit în poziţia aceasta neobicinuită, s'a coborât cu aeroplanul său până aproape de cele două tinere dudui, care s'au speriat vădit de această neaşteptată vizită.

Sexul odinioară slab..

Văzând fetițele desghețate din ziua de azi, aproape că nu ne mai putem aduce aminte de timpurile când domnișoarele ședeau cuminți în casă și nu ieșeau, doamne ferește, din poruncile mamei.

Astăzi, fetele și femeile sunt emancipate și independente, și desigur că nu cea mai blamabilă din îndeletnicirile acestei independențe este elanul sportiv de care sunt însuflețite. In manifestările ei de această categorie, femeea modernă e o floare de o grație și o supleță cu adevărat fascinantă.

Dansatoare ritmice sau concurente în grele performanțe sportive, ele par a nu-și pierde nici o clipă vraja și parfumul feminității lor cuceritoare. Dar nu numai în sporturile cari șed bine femeilor, ele sunt adorabile. Iată-le în matchuri de box sau — odinioară *nomina odiosa* — în lupte franceze: farmecul lor rămâne acelaș, iar exhibiția trupurilor la fel de gingașă și de captivantă...

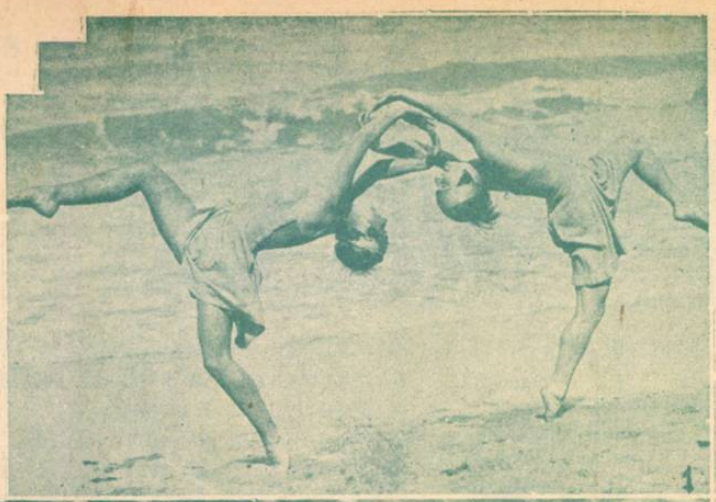

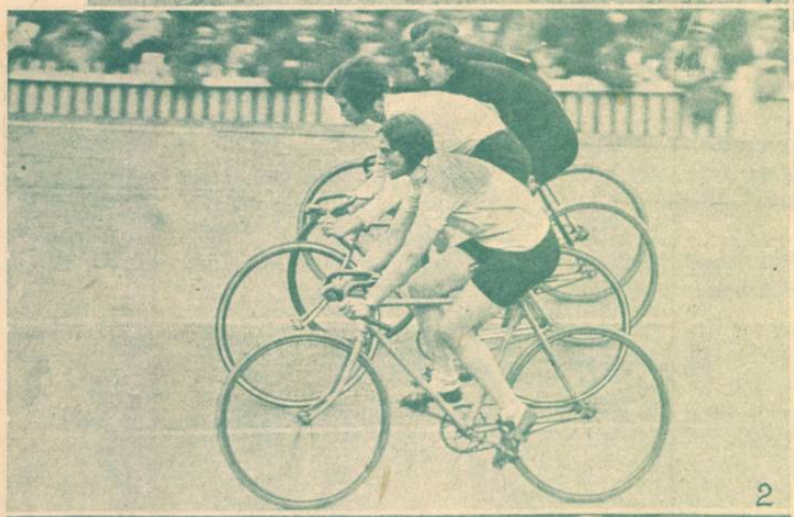

Căci un lucru rămâne bine stabilit: maillot-ul care în fond le desbracă atât de precis, dă reprezentantelor moderne ale sexului odinioară slab o neatârnare și o elasticitate de mișcări, cari le transformă trupul în splendide tije de flori, turburătoare în flexibilitatea lor, neasemuite în grația și poezia atitudinilor...

Femeea de azi a reușit astfel să înscrie, în pagini vii, cele mai frumoase tablouri, demne de cele mai abile și lirice peneluri de pictori. Și tot odată a creat un cult al Frumosului, care înobilează întreaga omenire din zilele noastre...

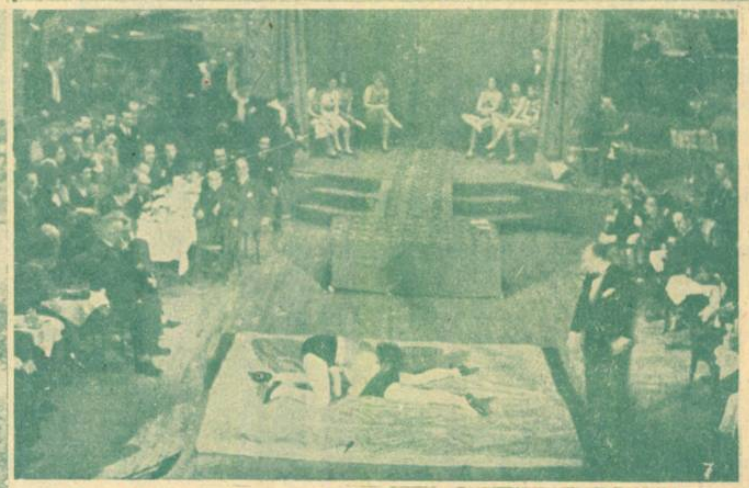

1. Două fete fac gimnastică ritmică pe o plajă de lângă Calais. — 2. Concurentele unei curse de biciclete din Anglia. — 3. «Girls» germane făcând antrenament de box. — 4. Figuri de dans pe o plajă franceză, executate de elevele unei școli de dans clasic — 5. Sport feminin pe malul mării, în Anglia. — 6. Fete sportive engleze înaintea unui cross-country. — 7. Lupte franceze între femei, într'un local de noapte din Paris.

„OGLINDA LUMII“ No. 45
6 Noembrie 1930
Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Parlamentului 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325 35 şi 346 0. — Abonamentul 400 lei pe an

Ultimul din „Cei o mie“

Se anunţă din Roma încetarea din viaţă a lui Giovanni Covu.

Ajunsese la vârsta de nouăzeci de ani şi era ultimul supravieţuitor din «Cei o mie», cu cari Garibaldi îşi începuse faimoasa campanie.

Veteranul acesta al epopeei garibaldiene povestea bucuros episoadele dramatice ale memorabilei epoci.

Nu a mai rămas deci niciunul din cei o mie de tovarăşi ai lui Garibaldi.

Tenorul birtaş...

In una din Duminicile trecute a fost înmormântat, la Arles, tenorul Jaume, şi s'a vorbit de marile sale succese de odinioară în «**Ebreea**» şi în «**Wilhelm Tell**».

Jaume era om cumsecade, jovial, cordial şi totdeauna primitor. Reîntors în anii bătrâneţii în Provence, ţinutul său natal, el a fondat la Avignon, ca să-şi îmbunătăţească literalmente budgetul, un restaurant, de altminteri un minunat stabiliment, care există încă, condus de nişte persoane din familia sa.

Mâncarea nu era acolo deloc rea, desigur, dar devenea cu mult mai bună şi mai abundentă de îndată ce Jaume, care trona în fundul marei săli, afla că eşti în legătură, de aproape sau de departe, cu teatrul. Imediat restaurantul întreg şi toate bunele lui bucate erau pentru d-ta.

Dacă stăruiai câtuşi de puţin, Jaume venea să stea de vorbă şi îţi povestea nenorocirile lui de-a fi «exclus» din «marea familie», cu toate că mai avea «toată vocea» sa.

Numai puţin, şi-şi înălţa glasul, aşa pe neaşteptate.

Şi fusese nespus de fericit, anul trecut, să mai cânte pentru câteva plăci de gramofon.

Femee cu barbă

(Photo „The New York Times")

Vedem aci pe femeea Maria Beier, de 77 ani, din München, care poartă barbă mare din tinereţea ei. S'a măritat la vârsta de 37 ani şi mai fumează şi acum din pipă.

Viitori regi, cari se joacă...

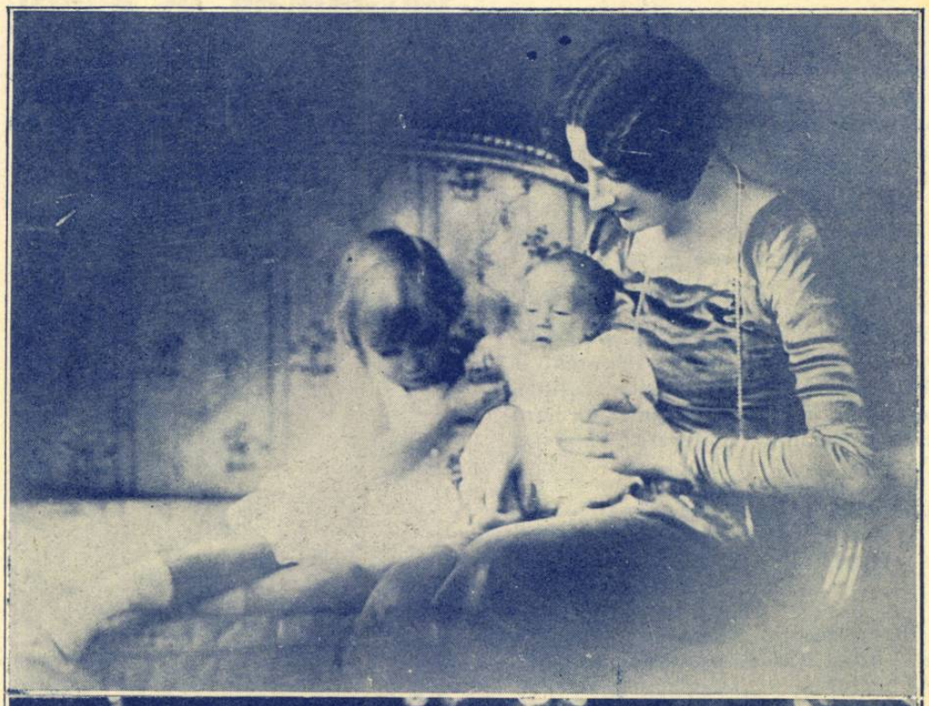

(Photo-exclusivitate Keystone)

Sus: *Prinţesa moştenitoare Astrid a Belgiei a dat naştere, zilele trecute, unui prinţ, care va fi viitorul prinţ moştenitor şi apoi Rege al Belgiei; o vedem cu pruncul serenisim în braţe, având alături pe surioara prinţişorului.* — Jos: *Prinţul moştenitor Petru al Jugoslaviei cu frăţiorii săi Andrei şi Tomislav, jucându-se în parcul reşedinţei regale sârbe de lângă Belgrad.*

Un bec care se... suflă

Societatea Westinghouse expune actualmente la Institutul său din New-York un bec electric care se stinge... suflându-l, întocmai ca un chibrit.

Reveni-vom oare la acest obicei al strămoşilor noştri, cari secole dearândul au suflat pentru a le stinge, fie lumânări, fie lămpi cu petrol?

Era, de altfel, mai mult poetic decât practic...

„Ce-a spus domnul?“

Până la 1 Noembrie, ora 6 seara, s'au primit răspunsurile cititorilor la întrebarea «Ce-a spus domnul?», pusă deasupra unui desen reprezintând pe un domn în mijlocul unui salon plin de oaspeţi, dintre cari unii sunt indignaţi, iar ceilalţi amuzaţi.

In numărul viitor vom publica rezultatul concursului, numele laureaţilor şi premiile oferite.

Cum s'au ridicat în aer Andrée şi tovarăşii săi

Emoţionanta ascensiune a balonului „Oernen" la 11 Iulie 1897.-Ruperea odgoanelor de balast

IV

Am văzut cum după trei ani de pregătiri balonul «Oernen» trebuia să-şi ia zborul la sfârşitul lui Iulie 1896.

Vremea fiind însă extrem de nefavorabilă din cauza iernii pretimpurii, începută în ţinuturile polare în plină vară, expediţia lui Andrée fu iar amânată pentru un an de zile. «Oernen» fu desumflat şi împachetat, iar exploratorii au trebuit să se întoarcă la Stockholm, după o călătorie obositoare dela extremitatea cea mai de nord a arhipelagului Spitzberg până la Tromsö.

ANDRÉE, CALOMNIAT DE ADVERSARI, SE DECIDE SA SE INALŢE CHIAR PE VANT NEFAVORABIL

Inapoierea lui Andrée la Stockholm în August 1896 a provocat rumoarea publicului şi satisfacţia adversarilor.

Un om ca Andrée nici că se putea să n'aibă şi adversari.

De unde la plecare era sărbătorit de universităţile din Stockholm şi Gotheborg ca un erou, acum se întorcea umilit, fără să fi zburat măcar 1 metru spre Pol.

— **«Asta spuneam şi noi**, argumentau adversarii. **El nu va zbura niciodată».**

— **«Dar cu fondurile cum rămâne?»** întrebau alţii cu răutate.

Transportul, în Insula Daneză, a atâtor ingineri, mecanici şi lucrători, costase într'adevăr o mulţime de bani, şi acum erau necesare noui sume pentru umflarea cu hidrogen a lui «Oernen», pentru cumpărarea şi antrenarea altor porumbei şi pentru întreţinerea hangarului, inclusiv a întregului material al balonului şi al oamenilor de pază timp de un an de zile.

Exploratorii mai aveau nevoie de 130.000 de coroane suedeze, câteva milioane de lei în banii noştri. Alfred Nobel acoperi jumătate din această sumă. Regele Oscar subscrise un sfert din cheltuelile necesare, şi restul fu complectat prin subvenţiile câtorva bogătaşi.

Sosi şi noul an 1897. Andrée era hotărât să pornească la Pol chiar dacă vântul nu va fi atât de favorabil.

BANCHETUL DE ADIO

La 10 mai 1897 s'a înapoiat din Asia celebrul explorator **Sven Heddin**.

La 13 Mai, Andrée dădu un banchet în cinstea acestui savant geograf, la care au luat parte numai 6 persoane.

„Oernen" (Vulturul) luându-şi sborul spre Pol la 11 Iulie 1897.

Exploratorii nu prea iubesc zgomotul şi mulţimea.

Cei 6 oameni, strânşi la un pahar de vin în jurul unor hărţi geografice, se numeau: **Andrée, Nansen, Amundsen, Sven Heddin, Frenkel şi Strindberg.**

Andrée invidia pe Sven Heddin care terminase marea sa călătorie de-alungul şi de-acurmezişul Asiei, spre a se odihni victorios până la adânci bătrâneţe, în timp ce el trebuia să pornească abia în ţinuturi de ghiaţă, pe drumurile aerului, spre Necunoscut.

SVEN HEDDIN mărturiseşte că ANDREE era trist în acea zi.

La 15 Mai 1897 Andrée, Frenkel şi Strindberg părăsiră capitala Suediei pentru totdeauna.

De astă dată ei au plecat la Tromsö în cel mai strict incognito, fără a fi sărbătoriţi de nimeni şi fără a se anunţa în ziare, fiind conduşi la gară numai de câţiva prieteni.

Vânturile băteau însă neregulat din toate direcţiunile şi în curând se deslănţuiră furtuni.

Timpul nefiind favorabil, plecarea spre Pol ar fi trebuit amânată iar pe un an, şi chiar pe doi-trei ani, fără a-i păsa de adversari şi de critici.

«Oernen» se învârtea în interiorul hangarului după jocul vânturilor şi ameninţa să spargă pereţii, luându-şi singur zborul în depărtările aerului.

La un moment dat, ancorele păreau a se rupe, fiind solicitate de forţe din ce în ce mai mari de tracţiune şi forfecare.

Calculele inginerilor erau însă făcute şi pentru rezistenţă contra tuturor intemperiilor. Ancorele au rezistat furtunilor şi «Vulturul» rămase ţintuit de pământ cu toate vijeliile arctice.

IMBARCAREA BAGAJELOR

Pregătirile continuau cu mare febrilitate şi pe timp rău.

Exploratorii nu voiau să piardă nici-o oră, dar zilele treceau, şi de astă dată fără nici-o nădejde, caşi anul trecut.

Ultimele provizii fură îmbarcate în nacelă, cât au putut permite calculele technice.

VANTUL DE SUD!...

In noaptea de 10 Iulie furtunile se potoliră şi valuri mici, liniştite, începură să se arate pe Oceanul Inghetat de la miază-zi.

Era vântul aşteptat de ani de zile.

Anemometrele arătară creşterea tot mai favorabilă a intensităţii curentului de aer.

Cum însă direcţiunea se schimbă curând spre SW, nu mai era atât de încurajatoare.

11 Iulie 1897...

Ridicarea în aer a lui «Oernen»

Sosi în sfârşit şi ziua de 11 Iulie 1897.

Vântul de sud-vest devenind tot mai puternic, aeronauţii trebuiră să se decidă. Ei aveau de ales între viaţă şi moarte.

CONSILIUL CELOR 3 SAVANŢI

Andrée şi cei doi tovarăşi ai săi, inginerul **Frenkel** şi fizicianul **Strindberg**, ţinură un consiliu timp de o oră pentru a decide:

1. plecarea la Pol, dat fiind sensul parţial favorabil al Brizei Boreale.
2. amânarea expediţiei pentru anul 1898.

Ţinând seama de indicaţiunile hărţilor sinoptice, alcătuite chiar în acea oră, şi de calculul probabilităţii vremii în cele 48 ore ce trebuiau să

(Citiţi continuarea în pag. 847)

Ultimele pregătiri pe Insula Daneză

După o călătorie de două săptămâni pe Oceanul Arctic, cei trei exploratori ajunseră în Insula Daneză din arhipelagul Spitzberg şi debarcară în fâşia de pământ cea mai septentrională, unde era hangarul lui «Oernen».

Activitatea începu iar pe această insulă în preajma solstiţiului de vară. Ziua era aci atât de mare, încât soarele nu mai apunea nici-odată şi descria cercuri tot mai mari în jurul Cerului.

Se ştie că în ţinuturile polare nu există zile şi nopţi ca la noi, ci numai o singură zi de 6 luni şi o noapte de 6 luni.

«OERNEN» IN ANCORE

La 1 Iulie 1897 «Oernen», umflat iar cu 4.500 metri cubi de hidrogen, era gata de pornire.

Exploratorii aşteptau doar un vânt cât de slab de la Sud ori măcar de la SW.

Un rege exotic devine împărat

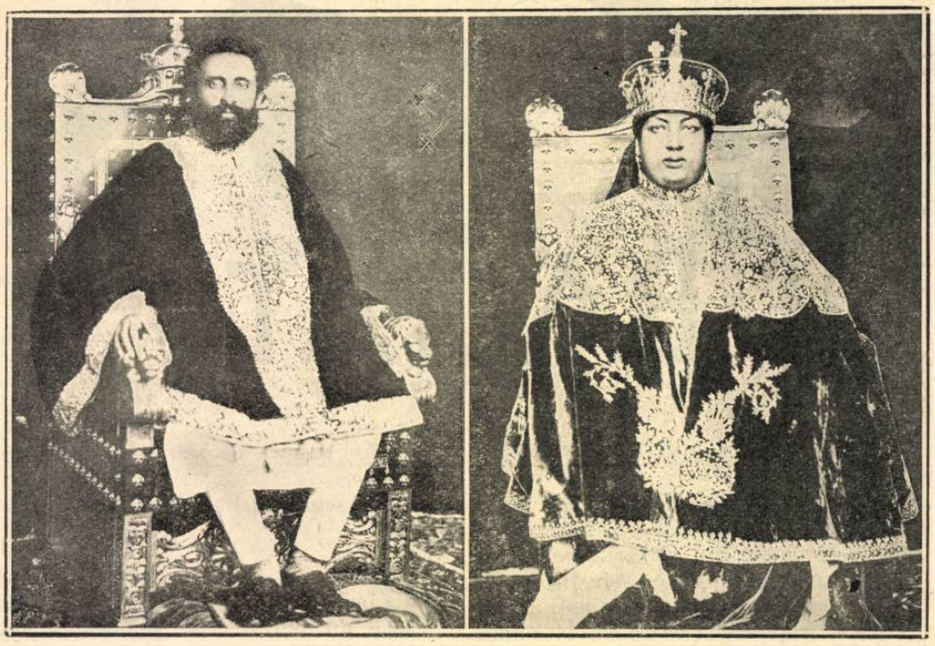

(Photo-exclusivitate Keystone)

La 2 Noembrie a avut loc la Addis Abbaba (Etiopia) incoronarea aşa-zisului „rege al regilor" — Rasul Tafari al Etiopiei — ca împărat al Etiopiei. Il vedem în stânga, alături de soţia sa (dreapta), Impărăteasa Mauen.

Prăjituri şi papuci... aviatici

Se ştie că admiraţia Francezilor pentru fapta strălucită a lui Costes şi Bellonte, admiraţie care se transformase într'un fel de delir colectiv în seara când sosi ştirea aterizării lor la New-York, încă n'a slăbit în intensitate.

Astfel, numele avionului lor — «Semnul de întrebare» — a dat naştere la o mulţime de obiecte ca: un palton, o cravată, o rochie, până şi... o prăjitură cu această emblemă.

Culmea însă: un magazin cu încălţăminte din cartierul Batignolles (Paris) a format în vitrină un mare semn de întrebare din ghete, pantofi, papuci, etc...

O arcă a lui Noe, modernă

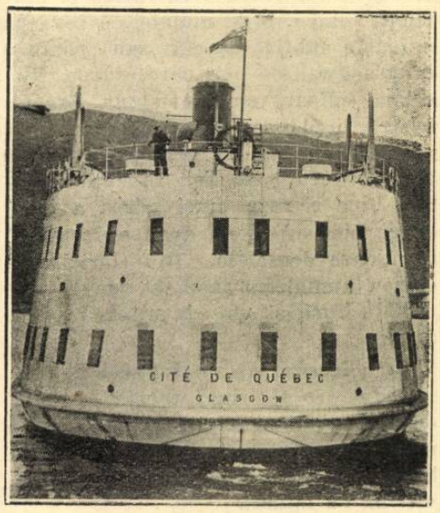

(Photo-excl. Keystone)

Un vechi „ferry-boat" din Quebec (Canada), care a fost poreclit „arca lui Noe" din cauza formei sale speciale: oriunde îşi face apariţia, stârneşte sensaţie.

Cum s'au ridicat în aer Andrée şi tovarăşii săi

urmeze, Frenkel şi Strindberg fură pentru ascensiune.

Andrée declară că şi el e de aceiaşi părere. **In acea memorabilă zi se observa pentru prima oară un vânt oarecum favorabil după 3 ani de zile.**

CEI TREI SAVANŢI AU DECIS DAR IMEDIATA INĂLŢARE A BALONULUI.

Ei au chemat şefii de echipe, dând ordin să se procedeze cu cea mai mare repeziciune spre a nu pierde vântul.

In maximum două ore, «Oernen» trebuia să fie zvârlit de-odată în aer, ca o rachetă enormă, de forţa sa ascensională, mărită de bătaia vântului.

«OERNEN» IN AER

Echipajul vaporului «Svenskund» care aduse pe exploratori dela Tromsö în Insula Daneză, fu chemat pe insulă pentru a da ajutor la ascensiunea uriaşei aeronave.

Vom descrie într'o cronică viitoare cum fu scos balonul din hangar, cum topoarele sfărâmau zidurile de lemn, cum Andrée striga ordinele prin megafon spre a dirija pe cei 200 de oameni cari alergau şi lucrau cu atâta iuţeală, că parcă ar fi fost vorba de stingerea unui incendiu.

. . . . . .

La orele 2 şi jumătate cei 3 exploratori stau rezemaţi de funiile nacelei.

Andrée strigă:

— «**Tăiaţi — un, doi, trei!**»

In aceiaşi clipă, cei 200 de lucrători şi mateloţi tăiară cablurile şi «Oernen» (Vulturul) se înălţă ca o sferă imensă în atmosferă.

După câteva secunde, cei trei eroi fură văzuţi ca trei puncte mici în nacelă.

— «**Trăiascâ ANDREE!**» isbucniră ca un glas cei 200 de oameni rămaşi jos.

— «**Salutaţi scumpa noastră SUEDIE!**», strigă Andrée cu voce tare de la balustrada nacelei.

«Oernen» zbura spre Nord Est, împins de vânt spre stâncile înalte ale micei insule Amsterdam.

*

Vom continua.

*

Citiţi în numerele viitoare:

— Ruperea odgoanelor de balast.

— Primele 46 ore de zbor.

— Prăbuşirea şi arderea balonului, etc.

Preşedintele republicii franceze în Maroc

(Photo-exclusivitate Keystone)

Preşedintele Doumergue al Franţei a făcut deunăzi o vizită în Marocul francez. La Casa blanca a strâns mâna, cu zâmbetul său clasic, persoanelor oficiale cari l'au salutat la sosire.

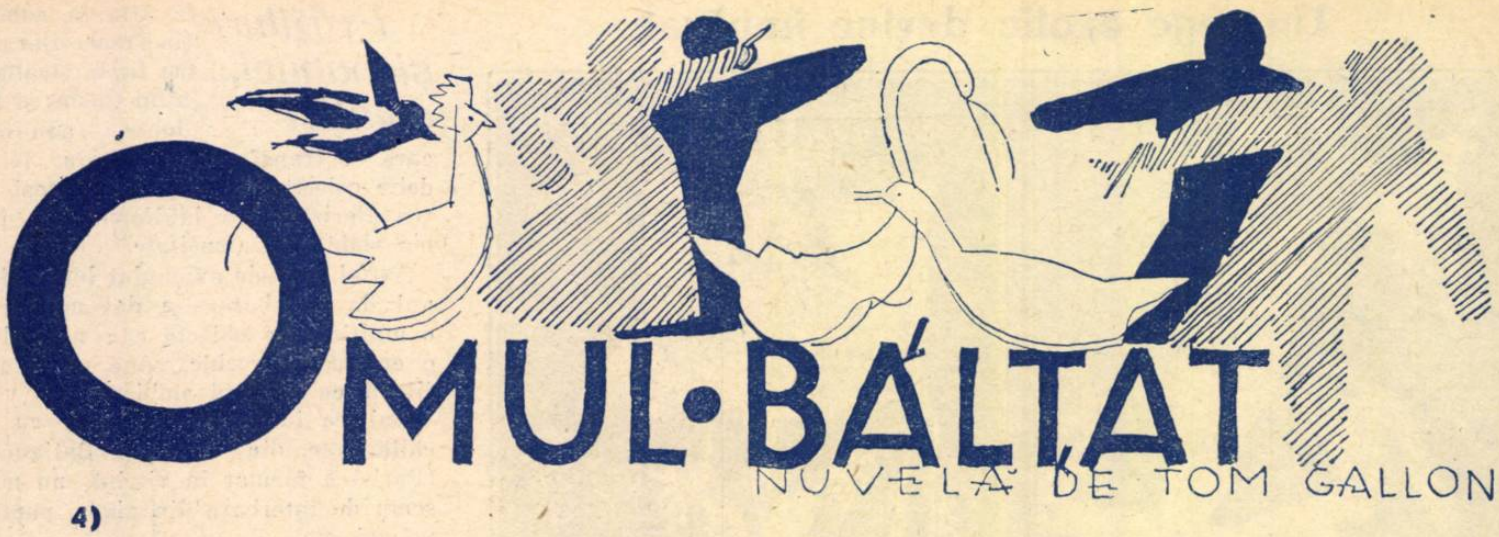

OMUL BÁLTÁT

NUVELĂ DE TOM GALLON

4)

— Privind peste umărul meu pe când eram ghemuit pe jos, am văzut acel «ceva» plutind în aer, în fundul sălei egiptene care ne despărţea. A străbătut raza lunei care intra prin geamlâc, şi avea întrucâtva forma şi mărimea unui cap de mumie, cu ceva ca o foarte subţire eşarfă sau poate o lungă şuviţă de păr, care atârna. Nici despre culoare nu sunt sigur. Era albastră, cred... sau cel puţin, nu... mai de grabă un fel de gri puţin verde. Nu aşi jura însă. Imi reamintesc totuşi bine că raza lunei părea a trece deacurmezişul şi că avea o formă şi o culoare deosebită. Din fericire a rămas numai un moment aşa, luminat de lună, şi nu s'a uitat în spre mine.

— Şi încotro s'a dus? întrebai.

— Incotro s'a dus? repetă Murphy, despărţind fiecare silabă spre a da mai multă greutate spuselor sale. Ei bine, d-le conservator, **a reintrat în vitrina cu mumii.**

— Unde?... Care?

— In cea de mijloc... unde se află bătrâna regină... bătrâna regină... A! cum o cheamă, d-le profesor?

— Vrei să spui regina An-Sera?

— Da, exact! Regina An-Sera.

— Dece spui că acel ceva... apariţia aceia... (numeşte-o cum vrei) a reintrat în vitrina mumiilor, Murphy? N'ai văzut'o în prealabil eşind de acolo, nu-i aşa?

— Nu... dar de acolo a eşit de sigur, d-le profesor, de asta puteţi fi sigur. După cum e adevărat că mă aflu acum înaintea dv., tot atât de exact e că spiritul bătrânei regine rătăceşte noaptea prin muzeu. Unde v'am spus că am întâlnit'o întâi? In sala bijuteriilor, nu?

— Da.

— Exact! Şi vă reamintiţi în care loc al acestei săli?

— Foarte bine; mi-ai explicat că era sub vitrina cu...

— Coroana reginei! întrerupse Murphy. După coroana ei oftează. De mii şi mii de ani vrea să recapete această coroană şi, cu încetul, sufletul ei s'a sbătut spre a scăpa din bandelete. In astă seară a putut în fine să se libereze... şi acum nu va mai avea odihnă până nu va reintra în posesia coroanei. In toate nopţile se va duce să bată în vitrina cu giuvaeruri spre a încerca să spargă sticla. Daţi-i-o înapoi, d-le profesor, daţi-i-o înapoi.

— Să i-o dau înapoi? repetai. Cum... ce vrei să spui?

— O foarte simplu, răspunse Murphy, plin de speranţă. N'aveţi decât să luaţi cheile din sertarul de acolo; veniţi apoi cu mine în sala bijuteriilor, deschideţi vitrina, ridicaţi capacul şi... veţi vedea ce se va întâmpla pe urmă.

— Cum? Ce se va întâmpla? îl întrebai.

— Din două una, răspunse el. Sau va veni să-şi ia coroana şi dv. veţi vedea că am avut dreptate, sau nu se va întâmpla nimic; nu vom auzi nimic, nu vom vedea nimic... şi eu voi fi fost un mincinos şi un idiot.

— Bun, Murphy, consimţii văzându-l atât de grav; voi face ce-mi ceri.

Pentru orice eventualitate, îmi luai revolverul din birou şi îl pusei în buzunarul drept al hainei mele. In buzunarul cellalt pusei legătura de chei cu cea a vitrinei în care se aflau bijuteriile reginei An-Sera. Ii întinsei apoi lui Murphy lampa mea electrică de buzunar, spre a o înlocui pe a lui, devenită inutilizabilă, şi îi poruncii să treacă înainte. El deschise uşa care dă în galeria de sculpturi şi se opri brusc.

— Ascultaţi! îmi zise. A reînceput!

*

Ascultai, şi auzii în adevăr foarte distinct sgomotul despre care îmi vorbise, un toc... toc, toc, toc, slab şi neobişnuit. Apoi, deodată, pe când stăteam amândoi nemişcaţi, ascultând, se produse un zăngănit de geamuri care se sparg.

— Unde să fie? întrebă Murphy încet.

— In sala bijuteriilor! Repede!

Eu nu sunt nici mistic, nici adept al ştiinţelor oculte, dar mărturisesc că ceeace auzeam după ce ascultasem povestirea cam ciudată a lui Murphy, mă impresiona foarte serios şi că împărtăşeam întru câtva teama sa.

In momentul când era să eşim din marele vestibul, după ce ne strecurasem printre grupurile de statui, Murphy întinse braţul înapoi spre a-mi apuca mâna şi a-mi face semn să mă opresc.

(Urmează în numărul viitor)

„Pasărea gheţarilor"

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Avionul renumitului aviator german Udet după o aterisare la 3.200 metri altitudine în regiunea Montblancului. Avionul acesta a fost poreclit „pasărea gheţarilor".

T. F. F. discretă

Intre Haga şi Indiile olandeze s'a încercat zilele acestea — şi, pare-se, cu succes — o experienţă menită să revoluţioneze transmisiunile telefonice prin T. F. F.

Descoperirea aceasta sensaţională ar consista dintr'un aparat foarte simplu, care permite să se comunice direct din post în post fără ca vreun cuvânt să poată fi captat de alte posturi. Transmisiunea se face automatic, fără vreo modificare a staţiunilor de emisiune şi de recepţiune.

Dacă s'ar confirma ştirea aceasta uimitoare, am avea o completă revoluţionare a telefoniei, de oarece transmisiunea prin fără-fir ar deveni tot atât de practică cum este cea cu fir.

Regina... „surâsului"

(Photo-exclusivitate Keystone)

D-ra Paule Pitot a fost aleasă de curând, la un concurs al midinetelor Parisului, „regină a surâsului", pe 1930—1931.

Magistraţii din Londra în cortegiu

(Photo-exclusivitate Keystone)

Cu ocazia deschiderei anului judiciar, membrii Curţilor de justiţie din Londra au plecat din catedrala Westminster — unde s'a celebrat un serviciu religios — în cortegiu, având în frunte pe lordul-cancelar, şi, în mijlocul unei afluenţe mari de public, s'au îndreptat, în pitoreştile lor veşminte, spre Palatul de justiţie.

Regele ceaiului

Sir Thomas Lipton, care şi-a serbat acum câteva luni aniversarea de 80 de ani, şi care e poreclit „Regele ceaiului", e un om de o energie rară.

La vârsta de 15 ani a părăsit Glasgowul, oraşul său natal, s'a angajat băiat de serviciu pe un vapor şi a ajuns la New York. In America a lucrat într'o fermă, a devenit negustor ambulant la New-Orleans, a încercat să recolteze bumbac în Carolina de Sud; apoi a abandonat plantaţia, s'a întors la New York şi s'a îmbarcat pentru Glasgow cu câţiva dolari în buzunar. In oraşul său natal începu să vândă legume într'un cartier popular; reuşind, cumpără un magazin în centru şi făcu afaceri bune.

In 1889 avu o idee minunată: prevăzând că preţul ceaiului se va urca simţitor, cumpără 20.000 cutii de ceai şi începu să facă o mare publicitate pentru marfa lui. Adună 50 de şomeuri şi îi trimise în oraş cu o enormă pancartă cu inscripţia: *„Beţi ceai Lipton!"* Inchiriă o căruţă, o umplu cu ceai şi o plimbă pe străzile oraşului cu o orchestră de cântăreţi din cimpoi. După şase ani, acest negustor deveni producător. Se instală la Ceylan şi făcu avere.

Plantaţiile sale de ceai şi cafea sunt imense. Zeci de mii de lucrători lucrează pe ele. In Anglia are peste 500 depozite de vânzare. Ceaiul Lipton se găseşte azi în toate băcăniile de pretutindeni. Chiar în China a intrat în concurenţă cu producţia locală...

Micul Tom din Glasgow a devenit un mare personagiu al Angliei şi a fost chiar înobilat de rege.

Pentru răsboiul de mâine

Puşca-mitralieră introdusă în ultimul timp în unele armate străine: e atât de uşoară,

ERNST GLAESER

Contingent '924

(Jahrgang 1902)

Se găseşte de vânzare la toate librăriile şi la Editura «EMINESCU», Bucureşti I, Strada Parlamentului 2.

Contra lei 100 prin mandat postal se

Cum se face propagandă pentru agricultură

(Photo ,The New York Times", Ltd., Berlin, şi Keystone)

Sus: *Demonstraţii, executate de femei, cu tractoare de petrol, la o expoziţie internaţională, care a avut loc recent la Londra.* — Jos: *Lăptărese cari se antrenează în vederea unui concurs de făcut unt în America: premiul învingătoarei e de un dolar.*

SUCCES NEINTRECUT
Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găseşte la toate librăriile şi la EDITURA «EMINESCU», Bucureşti, Str. Parlamentului, 2.

Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

Mamă şi fiu în teatru

Autorul dramatic francez André Baugé iubeşte cu înfocare pe mama sa, actriţa Tariol-Baugé. De aceea, acest fiu bun este în culmea fericirei când mama sa are un succes într'o operă lirică. Această fericire este înzecită când succesul e repurtat de d-na Tariol-Baugé într'o piesă, al cărei autor este el.

Or, aceasta s'a întâmplat în ziua premierei piesei «*Cinésonor*» la «Folies-Wagram» din Paris.

In actul al douilea, d-na Tariol-Baugé, mereu în scenă, a fost toată vremea admirabilă ca emoţie şi sensibilitate. Din sală i se adresau aplauze spontane, iar în culise, în dosul decorului, André Baugé exulta de succesul mamei sale.

Când ai noroc

Un accident de aviaţie cu sfârşit neobişnuit de favorabil s'a petrecut deunăzi la Neuilly-Plaisance (Paris).

Avionul «935» al regimentului de aviaţie franceză se întorcea dela manevre, când motorul se opri brusc deasupra localităţii Neuilly-Plaisance. Aviatorul, convingându-se că nu va mai putea pune motorul în funcţiune şi că în împrejurimi nu e niciun loc potrivit pentru aterisare, îşi luă paraşuta şi sări din aparat, dând a înţelege însoţitorului său să facă acelaş lucru.

Aviatorul căzu pe acoperişul unei case şi se alese cu câteva vânătăi pe un picior, pe când observatorul aterisă în faţa casei cu No. 23 din rue de la Marne.

La atingerea pământului el îşi scrânti braţul stâng, dar sună la No. 23, şi cum acolo, întâmplător, locueşte un medic, acesta îi dete imediat îngrijirile necesare.

Avionul se prăbuşi pe acoperişul altei case, unde făcu unele pagube materiale, dar rămase neatins.

Sbor fără motor

O calfă de croitor a făcut la Pietschdorf, în Austria, o experienţă îndrăsneaţă.

Acest aviator amator, care se numeşte Gensec, a sburat cu un aparat rudimentar, inventat şi construit de el însuşi... fără motor.

Aripile erau din hârtie de împachetat, montate pe tije de lemn obşnuit.

Gensec a putut sbura aproape 200 de metri.

Statua unui vânzător de ziare

(Photo „The New York Times")

Statua aceasta, reprezintând pe un vânzător de ziare numărându-şi banii, a fost ridicată la Detroit (Michigan) de vânzătorii de ziare de acolo spre a înfăţişa stima datorită acestei bresle.

Căsătoria regală din Italia

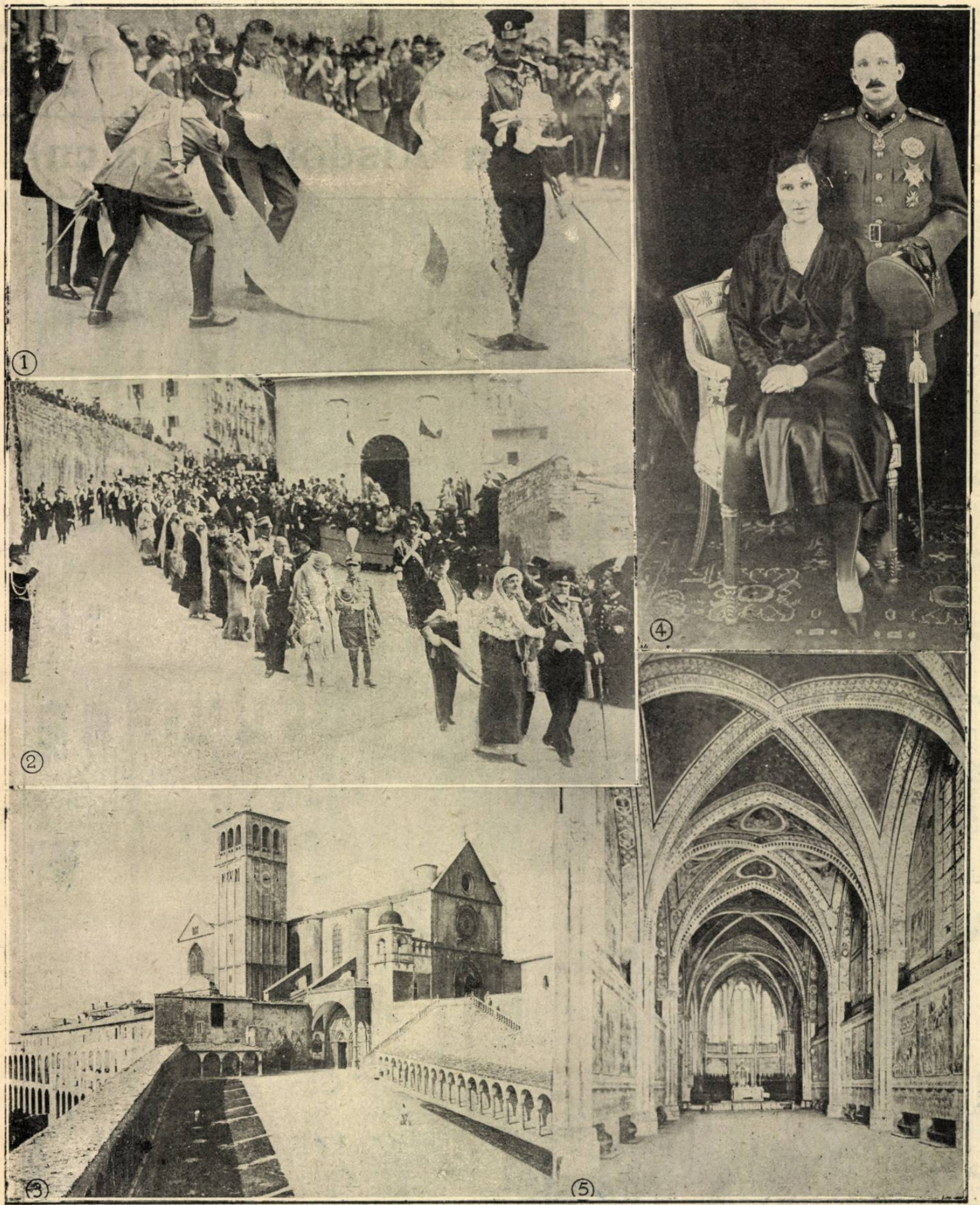

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin, şi Keystone).

1. Regele Boris al Bulgariei şi principesa Giovanna, fiica regelui Italiei, eşind din biserica Sf. Francisc din Assisi după celebrarea cununiei lor religioase. — 2. Cortegiul nupţial: prima pereche: ex-regele Ferdinand al Bulgariei, tatăl regelui Boris, cu regina Elena a Italiei; a doua pereche: regele Victor Emmanuel al Italiei cu regina Sofia a Greciei; a treia pereche: prinţul Ciril al Bulgariei, fratele regelui Boris, cu ducesa de Parma. — 3. Biserica Sf. Francisc din Assisi, unde s'a celebrat cununia. — 4. Tânăra pereche regală înainte de plecarea ei la Sofia. — 5. Interiorul bisericei Sf. Francisc din Assisi.

In limba „afrikaans"

Monseniorul Gijlswyk, delegat apostolic în sudul african, a invitat pe vicarul apostolic al fluviului Orange să se ocupe de traducerea noului Testament în limba «afrikaans» a coloniştilor din sudul african. Acesta a însărcinat o comisiune de trei preoţi să procedeze la traducerea celor patru Evanghelii.

[illegible] să acum la redactarea unei Istorii sfinte pentru copii, tot în limba «afrikaans».

Până acum numai Catechismul şi Cartea de rugăciuni erau tipărite în

PAGINA FEMEII

O sportivă cu coadă

(Photo-exclusivitate Keystone)

O priveliște cel puțin anacronică a oferit deunăzi, la un concurs sportiv feminin din Londra, o sportivă, Miss H. Menzies, care a rămas adeptă a părului lung și a bătut recordul feminin al săriturilor la distanță, cu coada sburându-i în aer.

Autograf de regină...

E vorbă de o regină care va domni numai un an, de o regină a frumuseții.

Cu prilejul unei serbări de caritate din Rio de Janeiro, d-șoara Yolanda Pereira proclamată «Miss Universe», a fost rugată să scrie cu mâna ei câteva cuvinte mai mult sau mai puțin semnificative.

D-șoara Pereira se execută.

Autograful ei, pus la licitație, a fost adjudecat cu cinci contos de reis, adică cu aproape 100.000 lei.

Nou aparat de gătit

(Photo-exclusivitate Keystone)

O inventatoare engleză a pus la punct un ingenios aparat de gătit, portativ, care poate funcționa prin curent electric.

Viață chinuită

S'a sărbătorit de curând la Cannes, la amabila d-nă Siegl, cei o sută de ani ai d-șoarei Victorine Oberti de Pasquale.

Strănepoată a unui gentilom de la curtea lui Ludovic XIV, care, condamnat să i se taie capul pentru că-și ucisese adversarul într'un duel, a preferit să se refugieze în Italia; nepoată a fiului celui mai sus pomenit care, reîntors în Franța, fusese admis la curtea lui Ludovic XV și trăise acolo; fiică a lui Pasquale, care luptase împotriva Austriacilor cu Napoleon I și fusese atât de curagios, încât Impăratul îi dăruise una din tabacherele lui, d-ra Victorine de Pasquale a fost crescută în Casa Legiunei de Onoare...

La optsprezece ani, ea plecă în Rusia ca institutoare a fiicelor unui general și duse acolo o viață strălucitoare.

Căzută, într'o zi, dintr'o trăsură, la Petersburg, fu ridicată în urma ordinului unui frumos tânăr, care nu era altul decât Nicolae I...

Tânăra fată avu diferite neplăceri, apoi viața ei fu plină de încercări, acceptate cu curaj.

Acum e săracă și oarbă. Dar nu e lipsită de îngrijire, și centenara petrece zile liniștite, povestind istoria vieții ei și a strămoșilor ei.

Din Lope de Vega

Un om pe care mânia îl transformă, se potolește și râde de îndată ce i se prezintă o oglindă.

Compliment

— Cât de mare și de frumoasă s'a făcut fetița d-tale! se miră d-na Strachină. Inainte, toată lumea credea că va semăna cu d-ta!

„A fost odată ca niciodată..."

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un fermecător studiu fotografic, făcut într'un spital din Londra, unde o „nursă" citește, înainte de culcare, basme copiilor din dormitorul ei.

România: O va alege „Oglinda Lumii" printr'un mare concurs cu premii senzaționale

oraș, în ce județ

m gândit să lan- Lumii" un con- om organiza pe județe și-l vom centraliza apoi în București, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face sensație în lumea feminină — și pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerele noastre viitoare — vor recompensa pe alese.

Un juriu compus din personalități marcante ale vieței noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecționat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

Aspecte din manevrele regale

(Photo „Oglinda Lumii")

Zilele trecute s'au terminat marile manevre regale de lângă Sighișoara, cari s'au desfășurat în prezența M. S. Regelui Carol II, a A. S. R. Principelui Nicolae și a atașaților militari străini. Iată câteva instantanee luate de reporterul nostru fotografic: 1. M. S. Regele Carol, între d-nii mareșali Presan și Averescu, luând dejunul la popota ofițerilor. — 2. Atașații militari străini. — 3. Un post de recunoaștere pe câmpul de manevre. — 4. M. S. Regele, d. general Samsonovici, șeful marelui stat-major, și d. colonel Condeescu, adjutantul suveranului, pe câmp. — 5. Un tank pe câmpul de luptă.

Cea mai elegantă femee din

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi știm că și eleganța Romăncelor e aproape imbatabilă. Și prin eleganță ținem să precizăm că nu înțelegem luxul costisitor. Eleganță e o femee care știe să poarte rochița cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganța nu este așa dar în funcție de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Romăncă? In ce se ascunde?

Iată de ce ne-a săm în „Oglinda curs, pe care-l

Catastrofa minieră din Alsdorf (Aachen)

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Primele fotografii sosite depe locul teribilei catastrofe miniere din Alsdorf, lângă Aachen, unde au pierit sute de oameni: 1. Locul catastrofei de deasupra galeriei Anna II cu enormul turn de exploatare prăbușit. — 2. Transport de victime de către trupe sanitare. — 3. Rude de-ale minerilor rămași în mină rătăcesc pe străzi spre a afla noutăți. In fund o prăvălie distrusă de puternica explozie. — 4. Trei din minierii salvați de moarte din galeria Anna II. — 5. Mulțimea așteaptă în fața administrației întreprinderei miniere publicarea listei de victime. — 6. Curățirea muntelui de moloz depe locul catastrofei spre a se căuta victimele rămase îngropate.

Benzină şi romane O nouă inovaţie americană. In Statele Unite se vor crea chioşcuri care să aprovizioneze pe oamenii dela ţară atât cu benzină cât şi cu hrană intelectuală: cărţi, broşuri, ziare.

Cu modul acesta, ţăranii cei mai depărtaţi de centru se pot ţine în curent cu viaţa intelectuală şi au cu ce instrui pe copiii lor.

Fericită America, unde pot exista asemenea necesităţi!

Torturi chinezeşti Părintele Crocq, misionar din Paris, a fost arestat la 20 Februarie 1930 de către comuniştii chinezi. Imediat fu legat şi judecat. Mânca bătae după fiecare interogatoriu. Fu chiar supus torturei, dar fără ca aceasta să fie împinsă la extrem, căci altfel i s'ar fi sfărâmat genunchii.

Pe seama părintelui s'au găsit trei crime pentru cari merita să fie condamnat la moarte: 1. că e străin şi locueşte în China; 2. că predică o religie străină; 3. că e spion în serviciul străinătăţii.

I s'a dat să citească sentinţa de condamnare la moarte; execuţia urma să se facă la orele 2 dimineaţa pe malul fluviului. Apoi trebuia să fie spintecat, spre a i se scoate inima şi ficatul şi a se arunca restul în apă.

Sosi însă ordinul de a fi dus la Long-Ceu, ceeace se şi făcu. Aci părintele rămase închis până la 18 Martie; în ziua aceasta fu dus pe jos spre Tonkin, unde sosi la 19.

In timp ce era torturat, suferise mult de sete: ceru să bea. Atunci un soldat îi dete... urină într'o ceaşcă veche!

Extraordinarul roman

EVREI în Lanţuri

s'a tradus în toate limbile mondiale

Tirajul total în număr de 600.000 exemplare inseamnă un SUCCES MONDIAL!

Câteva din aprecierile presei internaţionale

Berliner Lokalanzeiger

Romanul e plin de sensaţie şi totodată abil amestecat cu descripţii miniaturale desfăşurând un tablou interesant de moravuri, care ţine atenţia încordată de la început până la sfârşit.

Hamburgischer Correspondent:

Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimaşă forţă de înfăptuire literară.

Daily News:

Povestirea aceasta e de o forţă covârşitoare. E una din cărţile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.

Northern Whig, Belfast, Irlanda:

O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulţi ani încoace!

Pester Lloyd, Budapesta:

Technica romanului e desăvârşită, şi cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti

Automobilul care poate sbura

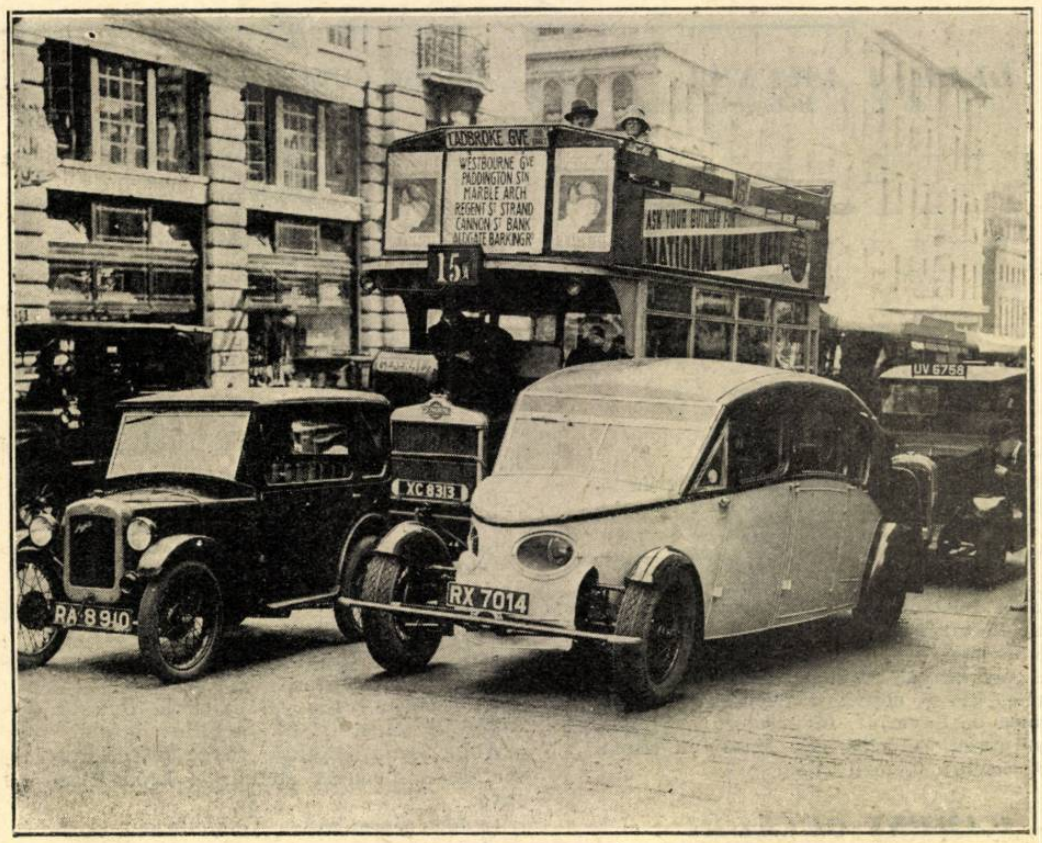

(Photo-exclusivitate Keystone).

Sir Denis Burney, care a creat faimoasa aeronavă „R. 100", a lansat un nou model de automobil (pe care-l vedem în faţă, la dreapta), bazat pe principiile aeronavelor, pentru spintecarea aerului. La o viteză de 180 de mile, automobilul acesta ar fi capabil să se ridice în aer, căci şi la viteze mai mici deabia atinge pământul.

Sport extrem de rar

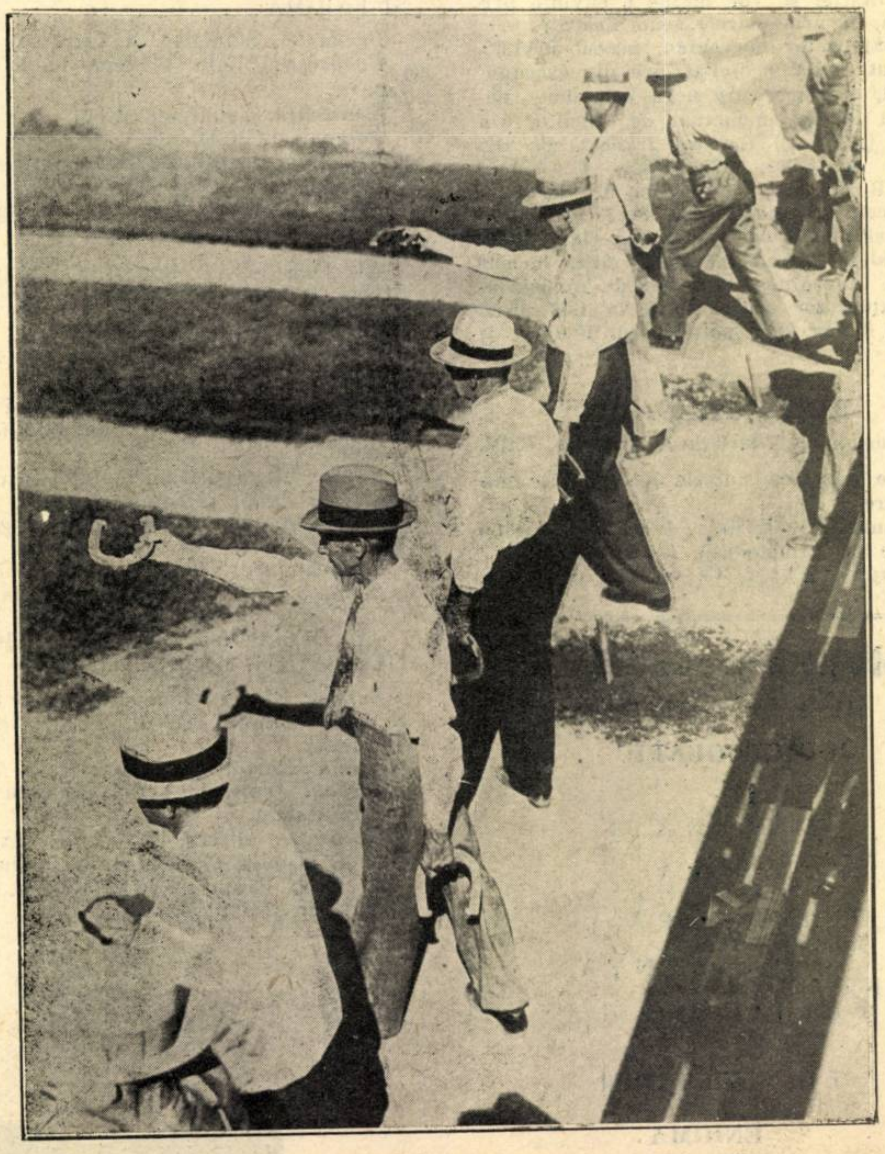

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Făurarii din California îşi arată din când în când arta în asvârlirea de potcoave, — un sport interesant, dar şi foarte periculos. Cei de sus sunt potcovari din Los Angeles.

JOCURI

DEPEŞA ASCUNSĂ

de *L. I. Motneack*, Ismail

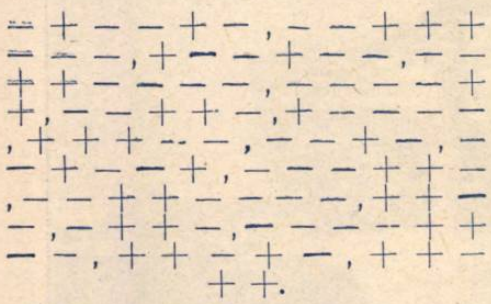

Se dau următoarele cuvinte:

Amiral — Ares — Calais — Dalila — iarbă — lulea — maiestos — miel — miopie — Napoleon — oaie — răcitură — reteveiu — Roman — stare — tizană — volan.

Să se înlocuiască fiecare grup de semne, până la virgulă, cu câte unul din cuvintele de mai sus, astfel ca citind literele cari vor înlocui cruciulițele cuvintelor potrivite, să se obțină o depeșă cunoscută, trimisă de Suvaroff, învingătorul Turcilor, împărătesei Caterina cea Mare, cu ocazia unei celebre victorii (1792).

OAMENI CELEBRI

de *Alexandru Dobrinescu*, Bârlad

1.	8	18	17	5	20	30	11	5	
2.	5	11	30	3	10	14	42	17	
3.	20	8	17	18	11	30	5	42	7
4.	14	10	4	18	8	5	42		
5.	11	20	42	30	10	5			
6.	11	42	32	32	11	7			

In locul cifrelor se vor pune litere. De câte ori se repetă cifra, se pune aceiași literă. Astfel se vor obține 6 cuvinte orizontale cu următoarele semnificații:

1) Explorator norvegian, născut în 1872, dispărut în 1928; 2) Patriarh din Constantinopol, ereziarh care nega cele două naturi în Isus; condamnat de conciliul din Ephez (431); 3) General francez, zis «La Jambe de bois» (1776—1832); 4) Oameni buni (Bucovina); 5) Celebru fizician american contimporan, născut la 1847; 6) Inginer și meteorologist francez (1832—1923).

Inițialele cuvintelor aflate, citite de sus în jos, în ordinea dată, vor da numele unui explorator suedez care în 1897 plecă într'un balon spre polul nord, unde a și murit.

METAGRAMĂ

de *Solomon* și *Mauriciu I. Breiman*, Bălți.

Să se găsească numele unei plante mirositoare.

Schimbându-i inițiala, vom afla două cuvinte cu următoarele semnificații:

1) Erou (fig.); 2) Ce se pune pe petiții.

Soluțiile jocurilor din „O. L." No. 43

JOC GEOGRAFIC

I

ROMANAȚI
VÂLCEA
PRAHOVA
TECUCI
HUNIEDOARA
TIGHINA
CONSTANȚA
NEAMȚU
FALTICENI

II

I.-II. — MEHEDINȚI

ENIGMA

ZERO-O-ZER.

JOC DE CUVINTE MAGICE

DARIU
ENDOR
MIRAZ
ELENA
TEMIS
ROMAN
INTIM
ACEST
DIATE
ERNST

DEMETRIADE

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Brașov: Ivan N. Sandy.
București: Fănică Nicolaescu-Balș, Aurora Teodorescu, locot. C. Popescu.
Câmpina: Nicu C. Slavu, Russescu Gh. Iosif, Costel Rușină și Gheorghe N. Georgescu-Palamida.
Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ștef. Constantin și Ilie T. Lupița.
Deva: Tony Farcaș.
Ghirdoveni (Prahova): Nicu K. Ionescu.
Lerești (Muscel): St. Sichitiu-Giurgiu.
Noua-Sulița (Hotin): Serge Șișco, Etty Meilihson, Leonida Meilihson, Leon Klärman.
Oradea-Mare: Alex. Golumbeanu și A. Ardeleanu.
Ploești: Simion Marcovici, Veta Silvestru, Alfred Edelștein.
Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf.
Turnu-Severin: Teodor Popescu, Kiriak Popescu și Nuna Tunșan, Tudorică Andreescu și Aurora Bălu.

AU DESLEGAT JOCUL GEOGRAFIC ȘI ENIGMA:

Brăila: G. Stanislav, N. Carusso.
București: Lulu Vlădoiu, Luchi și A. Zamfir.
Constanța: Zahareanu Emil.
Focșani: Leib Hirsch.
Medgidia: Lizetta și Sorel Avramescu-Constanța.
Pitești: Elena și Vasile V. Georgescu.
Sibiu: Iuliu Laioș.

AU DESLEGAT JOCUL GEOGRAFIC ȘI JOCUL DE CUVINTE MAGICE:

Alba-Iulia: Adrian Theodorescu.
Bălți: A. Pădureanu, Solomon și Surica Klein.
București: Lucicuța Sch., Liana și Natalia Tănăsescu, Annie Bogdan, Edelștein Emanuel.
Buzău: Elena și Daniela Ialomițeanu.
Galați: Tudor și Zamfir Ionescu.
Iași: Octavian Stelescu, Tudor și Ana Andreescu.
Oradea-Mare: Lucica și Tony Daia.
Sighișoara: Ionel și Marin Bogdan.

AU DESLEGAT ENIGMA ȘI JOCUL DE CUVINTE MAGICE:

Bârlad: Gh. Bârlădeanu-Tumy și Grigore Mache-Brad, Gicu M. Tacu, Georgică V. Macry.
Brăila: Nicu N. Vasilescu.
Brezoiu (Vâlcea): Vetuța Ionescu și A. Costel Mâlaia.
București: Mircea Hartel și Alexandru Hartel, Leonica Georgescu, G. Bellu.
Craiova: Paula și Stela Marcus, Frida Rosenstein și Tity Beck.
Iași: Leocadia Cpt. Enescu.
Moreni (Prahova): Fănică G. Popescu și Vasilică Croicu.
Noua-Sulița (Hotin): Michel Goldștein, Marcu Bograd, Maniu Kligman, Marcel Godbar, Beniamin Rosenberg, Sami Bergelson.
Timișoara: Constantin Banu.
Vulcana (Dâmbovița): Jeanna și Genne Popp.
Zorleni (Tutova): Alexandru Aledo.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL GEOGRAFIC:

Bârlad: Radu Rădulescu, Boian Nina, Zoe Rădulescu.
Brăila: Emanuel Finkelștein.
București: Carol Soare, Marcu Simovici, Gaby dr. Popescu.
Cluj: Adrian Zugravu și I. Barbu.
Drăgășani: Zoica Nicoleanu.
Târgoviște: Tina Goldenberg, Z. Ionescu, A. Popescu.

AU DESLEGAT NUMAI ENIGMA:

Arad: Dorina Iliescu, Tudor Constantin.
Brașov: Aurel Weiss, Mitzy și Felicia Cățoiu.
București: Robert Dunăreanu, Tina Bășică.
Buzău: Dum. Dumitrescu.
Constanța: Carol Cronde.
Giurgiu: Betty Robescu, Zissu Isac, Marioara Adiz.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL DE CUVINTE MAGICE:

Bârlad: Ionescu M. Dumitru.
București: P. Iliescu.
Craiova: Elena Tunșan și George Neață.
Drăgășani (Vâlcea): Floricica Predescu, Nelly și Zizi Iliescu, L. Bratu, Ionel Nanu.
Oradea-Mare: Al. Oțeleanu, Lucica Oțeleanu.
Piatra (Teleorman): Nicu Constantinescu.
Podul-Turcului (Tecuci): Bojan Gheorghe.
Săliște: Țica Roșca, Nellu Nanu.
Tecuci: Christian Romeo și Ciobotaru Stere.
Tulcea: Nicu Bizamcer, Etty Bizamcer, Aurelia Bizamcer, Ionel Bizamcer.
Turnu-Măgurele: Fănel Z. Teodosiu.
Turnu-Severin: Victor Mușetescu, Pop. Giurgiu.
Vaslui: Elvira Șt. Ionescu.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CÂȘTIGAT:

Premiul jocului geografic: Constantin Banu (Timișoara).
Premiul enigmei: Stela Marcus (Craiova).
Premiul jocului de cuvinte magice: Fănel Z. Teodosiu (Turnu-Măgurele).

***

Persoanele câștigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediția premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN „O. L." No. 42:

București: Elisievici Dănică, Elisievici Candid și Ludwigo Cranach, Lucreția I. Baer Ursianu.
Chișinău: N. Gr. Arsene.
Orhei: Isac Meimis.

O alergare... care cere răbdare

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Un „Derby al broaştelor ţestoase", — iată cea mai nouă noutate din America. Şi alergarea aceasta cere multă răbdare din partea spectatorilor, fiind ştiut că ţestoasele nu se prea grăbesc chiar când trebue să „alerge". Fotografia noastră arată startul unui Derby al ţestoaselor la St. Louis, în Statele Unite.

Menageria Papilor

In ultimul număr, recent apărut, din *Mémoires de l'Académie de Vaucluse*, d-rul Colombe, distinsul şi activul conservator al palatului Papilor, îi consacră un nou şi foarte interesant studiu.

Intre altele ne spune că pe timpul Papilor din Avignon, exista o menagerie în palatul pontifical. Ea adăpostea un urs, o leoaică, un mistreţ — acesta din urmă fusese dat cadou lui Clement IV —, un urs domesticit şi un cerb.

Leoaica ferecată în lanţuri era supravegheată şi îngrijită de un paznic special, care avea şi un ajutor.

Cerbii se plimbau liberi prin grădină.

Noctambulii la muncă

Ziarele din New-York relatează o măsură pe cât de ciudată, pe atât de draconică a autorităţilor municipale din Vera Cruz (Mexic).

Primăria a ordonat ca toţi locuitorii găsiţi pe stradă după orele 12 noaptea să fie arestaţi şi înrolaţi în echipe de muncitori întrebuinţate pentru construcţiuni de şosele.

In modul acesta s'a şi terminat şoseaua de zece kilometri dela Vera Cruz la Boca del Rio, fără ca primăria să fi cheltuit un ban pentru salarii.

Scrie rău pentru peşti

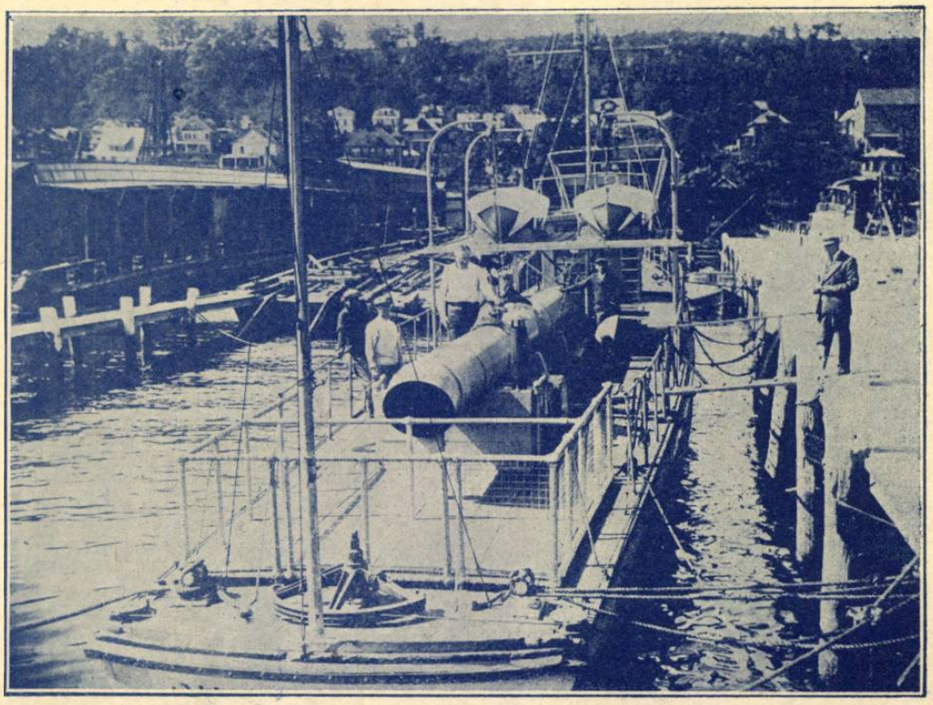

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In America s'a făcut o invenţie senzaţională: s'a construit un fel de vapor prevăzut cu o maşină aspiratoare, care poate aspira pe ceas 20 tone de peşti, cari îi pompează în interiorul vasului. Invenţia aceasta va revoluţiona bine înţeles întreg sistemul actual de pescuit. Fotografia noastră arată pupa noului vas de pescuit cu capătul aparatului aspirator.

Copiii se pregătesc de răsboi

In străinătate se dau de timpuriu copiilor instrucţii privitoare la un eventual viitor răsboi. Vedem astfel aci: la stânga, elevi ai şcoalei de ofiţeri din Londra făcând manevre în toată regula; la dreapta, elevi de liceu din Germania în mişcări ritmice, necesare acelora cari sunt siliţi să poarte timp mai îndelungat măşti contra gazelor asfixiante.

(Photo-exclusivitate Keystone).

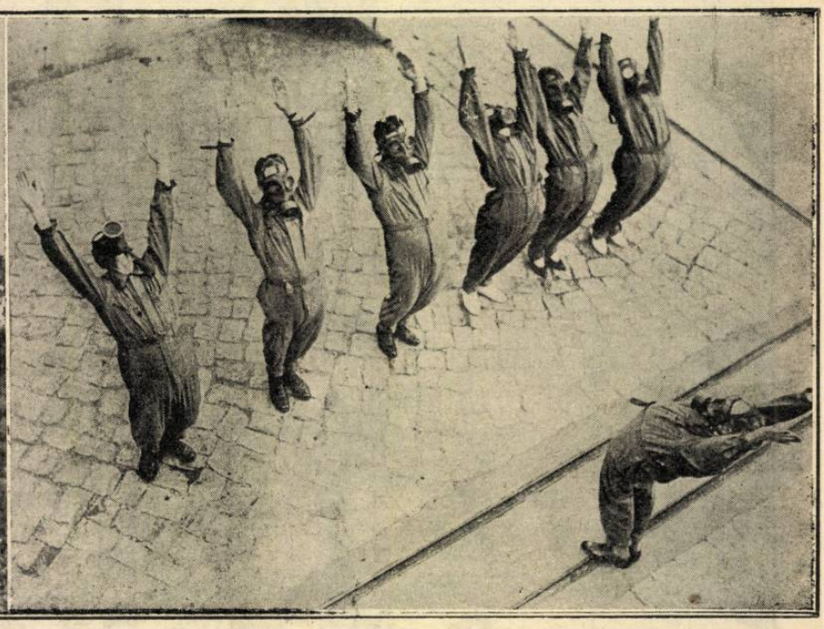

Ceasoarnice bizare Corporaţia ceasornicarilor unguri a organizat la Budapesta un muzeu de ceasoarnice şi orologii, unic în acest fel în Europa centrală. Acest muzeu conţine mai multe sute de specimene foarte interesante, între cari un ceasornic de cristal în formă de cruce, tăiat de Boulé; o admirabilă pendulă de bronz care a aparţinut prinţului Francisc Rakoczi şi mai multe ceasoarnice, ale căror fine resorturi sunt împodobite cu uimitoare şi microscopice desene gravate.

Printre curiozităţile ce se întâlnesc în aceste săli, se află un orologiu vechiu de mai multe secole, care merge la perfecţie. Arătătoarele lui sunt fixe şi cadranul e mobil; mişcarea se compune dintr'o roată dinţată în puncte cu o pârghie şi o sfoară care se agaţă de o fereastră la stradă. Paznicii de noapte cari trebuiau să se supună unui control, trăgeau de sfoară la anumite ore, imprimând astfel un semn, graţie roţii dinţate, pe locurile corespunzătoare cadranului mobil.

Un match de baseball neobişnuit

O partidă de baseball a fost jucată de curând între consilierii comunali din New York şi reporterii comunali. Arbitru a fost primarul oraşului, Mr. Walker.

Dispare criza?.. In Statele-Unite predomină acum credinţa că criza economică va fi în curând învinsă.

Magazinele cele mai mari recrutează personal nou, în prevederea reluării afacerilor. Un popor mare — se spune acolo — nu poate trăi mult timp în lâncezeală.

La Saint-Louis, trei magazine mari şi-au sporit personalul cu 3.200 de inşi. La Seattle, sporirea reprezintă 75 la sută din oamenii întrebuinţaţi înainte de vacanţă. La Dallas, un mare comerciant a recrutat 300 de vânzători noui, iar mai multe magazine din Philadelphia au angajat 1600 de funcţionari.

Pe când... la noi?

Expoziţie cu scenă turnantă Sistemul perfecţionat al scenei turnante, întrebuinţat la teatrul Renaissance din Paris, a fost utilizat de Expoziţia de mobile din capitala Franţei. Nu mai defilează publicul în faţa odăilor mobilate, ci acestea se învârtesc în faţa publicului, împreună cu manechinele animate mecaniceşte.

Doamna poate fi văzută astfel cum vine acasă, cum intră în odaia ei de lucru, apoi în dormitor, şi în sfârşit în sala de bae, unde jupâneasa pregăteşte baia.

NOU! NOU!
A Apărut:
LIANA
de CLUCERU DINU
Un volum elegant Lei 80.—
Se găseşte de vânzare la toate librăriile. Dep. general Edit. „EMINESCU" S. A. Parlamentului 2, Bucureşti I.

Notiţe ştiinţifice

Societatea Marconi a construit o nouă staţiune de Radio la Rasin (Polonia). E cea mai gigantică din Europa

După războiul cu arme de foc, cu bombe şi gaze, va începe în lume o serie de noui războaie, cu arme mai civilizate.

Sovietele au declarat lumii războiul economic prin aşa zisul «*dumping*».

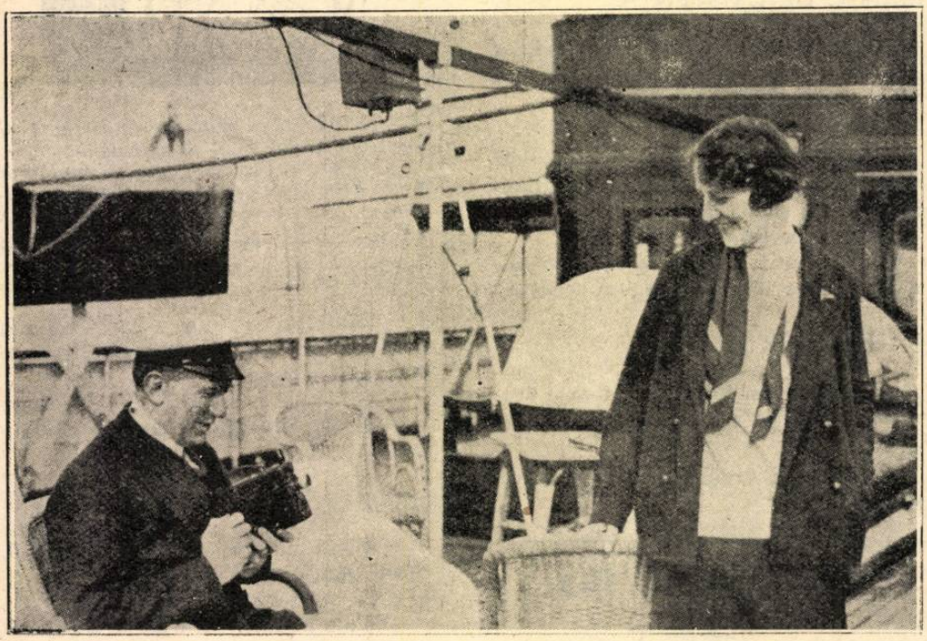

Marchizul şi marchiza Marconi pe bordul yachtului ştiinţific „Electra".

Republica poloneză, aliata României, a declarat războiul cultural, prin *radio-difuziune*.

In timp ce în România există o singură staţiune de emisie, la Otopeni, având o putere de abia 12 kw, vecinii noştri, Ungurii, strigă în Europa prin uriaşa staţiune dela Budapesta de 60 kw., iar Ruşii zguduie atmosfera eterică prin staţiunea dela Moscova de 80 kw.

Polonezii vor întrece însă mult pe Unguri, pe Ruşi şi toate naţiunile Europei prin gigantica lor super-staţiune dela RASIN (aproape de Varşovia), construită în uzinele radio-electrice ale celebrului inventator MARCONI.

Noul radio-colos dela Rasin, care e şi gata, va emite pe o lungime de undă de 1411 metri, cu 158 KILOWATT în antenă, aproape maximum de putere permis de Convenţia dela Haga pentru un post european.

Aceasta înseamnă că amatorii de radio din nordul ţării noastre, dela Iaşi, Botoşani, Cernăuţi, Hotin, Sighetul Marmaţiei etc. vor deveni polonezi, preferând să asculte postul *Rasin* de 158 kw., decât *Otopenii* de 12 kw., acesta din urmă auzindu-se mult mai slab în nordul ţării ca noul emiţător polonez.

Detalii technice

Iată după ziarul «*Times*» detalii technice asupra Rasin-ului.

Diferitele părţi componente ale transmiţătorului sunt montate pe panouri de aluminiu şi sticlă, complet protejate între ele prin ecrane, evitând acţiunea reciprocă, pe când ultimul etaj de amplificare cuprinde 8 din cele mai mari valve pe cari Compania Marconi le-a fabricat vre-odată pentru un scop comercial.

Aceste colosale lămpi au fiecare câte *15.000* volţi-placă. Un «Independent Driver» cu valvă de precizie a fost prevăzut pentru a asigura în mod exact şi constant ca staţiunea să rămână pe lungimea de undă ce i-a fost atribuită şi pentru a evita interferenţa cu celelalte posturi, ale căror lungimi de undă sunt vecine pe scara lungimilor radiofonice.

Antena de tipul «jumătăţii de undă» va fi susţinută de cei mai înalţi piloni utilizaţi în Europa pentru o staţiune de radio-difuziune.

Polonia va învinge Moscova

Ziarul «*New Chronicle*» e atât de entuziasmat de noua staţiune dela Rasin, care va începe să funcţioneze în prima zi de Crăciun, încât afirmă că acest eveniment înseamnă o adevărată bătălie politică în eter.

Incercarea staţiunei s'a făcut la Chelmsford, dar a fost nevoe ca 90 la sută din energia radiată să fie pusă la pământ printr'o antenă artificială.

Dacă nu s'ar fi luat această precauţie, toţi auditorii de radio din Anglia şi Europa vestică ar fi fost înecaţi de volumul imens al audiţiei.

Polonia va învinge astfel Rusia pe tărâmul propagandei politicei şi culturale.

Staţiunea va fi montată dela 1 Noembrie până la 15 Decembrie.

Un personal technic de 12 ingineri şi monteuri Marconi a părăsit la 17 Octombrie Anglia, plecând în Polonia să instaleze aparatele.

Dar România?

Să nădăjduim că România nu se va lăsa mai prejos de Polonia şi vom avea în 1931 un post de 100 kw.

Au apărut din „Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin"
de *MAURICE LEBLANC*

Confidenţele lui Arsène Lupin
Triunghiul de aur
Izbânda lui Arsène Lupin

Au mai apărut până acum:

Arsène Lupin, gentleman-apaş. — Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. — Acul scobit. — „813". — Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal

Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2.

30 LEI — VOLUMUL COMPLET — LEI 30

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Onestitate

— Am depus la secție o hârtie de o mie lei pe care am găsit'o...
— Foarte frumos din partea d-tale!
— Nu e așa?... Ei, și acum du-te d-ta de o reclamă: vom împărți.

LA CONSULTAȚIE

Pacientul: N'am știut niciodată, d-le doctor, că sunt bolnav de inimă.
Medicul: Vezi? Dacă n'ai fi venit la mine, ai fi continuat să trăești bine și ai fi ajuns poate la adânci bătrânețe fără să știi că ești bolnav!

RUBEDENIE

Intr'o seară, Artur se spovedi unui prieten:
— Cu toată bunăvoința nu găsesc în mine simțiminte de rudenie pentru verii mei și verișoarele mele. Căci vezi: abia dacă-i cunosc; deci, cum să le port ură?

ERA ȘI TIMP...

Prima dudue: Eri mi-am serbat a 25-a aniversare a nașterii.
A doua dudue: Era și timp!...

NU E PROASTĂ...

Bunica, în plimbare cu nepoțica ei de șase ani ,era cât pe ce să fie călcată de o mașină.
— Ce ai fi făcut dacă mi s'ar fi întâmplat ceva? întreabă bătrâna.
— Dar proastă mă crezi, mamă-mare! se indignează micuța. Crezi cumva că nuași fi nimerit singură acasă?

MIJLOC DE EXISTENȚĂ

Un domn bătrân, bun de inimă, se oprește în fața unui cerșetor, și se încinge convorbirea următoare:
— D-ta tușești teribil!
— Da, se vaetă cerșetorul, e teribil!
— Vino cu mine, zise milosul filantrop, te voi scăpa de ea.
Speriat, cerșetorul strigă:
— Doamne ferește! Ce vreți cu mine? Eu doar trăesc din tusea aceasta!

LA PEȚITOR

— Duduia din Saxonia e foarte frumoasă, dar cea din Elveția foarte bogată.
— Nu aveți vreuna din Elveția saxonă?

Sinucigașul laș

— Ajutor!... Gardiști!... Mă duc să mă omor!...

Paradox

— Și tolerezi ca omul acesta să spuie pe socoteala ta tot felul de minciuni?
— Ce-are a face?... Poate să mintă cât vrea. Principalul e... să nu spună adevărul!

MEȘTEȘUGUL

— Sunt un scriitor sărac. Eu am scris cartea: «O sută de modalități de îmbogățire repede».
— Și totuși cerșești?
— E una din cele o sută de modalități.

GANDUL

— Când mi-am făcut testamentul, m'am gândit și la tine, băete!
— Ce om bun ești!
— M'am gândit: cât o să se necăjească ăsta când va afla că l'am desmoștenit!

DE PRISOS

Profesorul: La latină, fiul dv. nu prea face progrese.
Mama: Nu e nimic. Nici n'ar avea bani ca să plece în țara unde se vorbește latina.

DESCHIDERE

Ilie: Am deschis un magazin de blănărie.
Vasile: Dar n'ai nicium ban! Cu ce?
Ilie: Cu o chee falsă.

O sporire de salariu perfect justificată

— Ai să-mi ceri ceva?
— Da, d-le șef, o mică sporire a salariului.

— O sporire? Sub ce motiv?

— Vedeți, d-le șef... soția mea știe acum exact cât câștig!

Redacția și administrația: BUCUREȘTI I, Str. Parlamentului 2 *(Palatul S. A. „EMINESCU")*
TELEFON: 325/35 și 346/0 — ABONAMENTUL 400 lei pe an.

AU EI AU ELE „SEX-APPEAL?"

23

24

Am arătat în numărul trecut ce este «sex-appeal»: în traducere exactă «chemarea sexului» sau cu alte cuvinte: «atracţia simţurilor».

Se pune întrebarea: oamenii mari au «sex-appeal»? Celebritatea şi popularitatea şi-o datoresc în parte — în afară de celelalte însuşiri — şi «sex-appeal»-ului?

Şi spre a avea un răspuns, am publicat în numărul trecut şi dăm şi azi fotografii de oameni populari din toate domeniile, bărbaţi şi femei, destul de cunoscuţi, spre a nu fi nevoiţi să-i numim, şi întrebăm pe cititorii noştri:

25

26

27

28

29

„AU EI, — AU ELE „SEX-APPEAL?"

Vom extinde însă problema mai departe. Şi în acest scop rugăm pe cititori să ne trimită fotografii de bărbaţi şi femei — simpli particulari — de cari cred că ar avea «sex-appeal» Le vom publica, concomitent cu fotografiile oamenilor populari, şi vom pune apoi la vot, care din cei publicaţi are mai mult din acel fluid de care vorbim. Şi se va lămuri atunci, dacă popularitatea se datoreşte şi «sex-appeal»-ului.

Rugăm pe cititori să păstreze numerele revistei cu aceste fotografii — spre a putea vota — şi a ne trimite fotografiile alese de ei.

Moartea lui Napoleon: Fragment din „Napoleon" de Emil Ludwig

In admirabila traducere a d-lui Eman. Cerbu a apărut fenomenala carte a lui Emil Ludwig: «Napoleon». Este cea mai sguduitoare biografie a marelui Impărat, apărută până acum.

Dăm mai jos un fragment din volum: «Moartea lui Napoleon». (Volumul a apărut în condiţii splendide în editura «Eminescu»: 560 de pagini format mare cu 21 de planşe pe cromo).

*

La 21 Aprilie, cu două săptămâni înainte de moarte, Napoleon cheamă pe abatele corsican. Decând se află aci, acesta a citit liturghia în fiecare Duminică; altminteri însă, Impăratul nu l-a lăsat să se apropie de el. Acum îl întreabă:

— Ştii ce este un catafalc iluminat? Ai instalat vreodată un asemenea catafalc? Nu? Ei bine, atunci îl vei instala pe al meu.

Urmează amănunte:

— După moartea mea, vei ridica un altar lângă patul meu şi vei face slujba cu toate ceremoniile obişnuite, până ce voi fi în pământ.

Seara, preotul stă aproape o oră cu dânsul. Cum niciodată n'are la el vreun obiect al cultului, poate doar să fi stat de vorbă cu Impăratul în ceasul acesta, în niciun caz Napoleon nu i se va fi spovedit, căci nici azi, nici ieri, nici în decursul ultimilor patruzeci de ani, el nu s'a grijit.

Bolnavul e cu desăvârşire moleşit; de mai multe săptămâni nu s'a putut bărbieri, şi faţa îi e suptă şi întunecată. Acum pune să i se ducă patul în salon, pentrucă odaia de dormit i se pare prea strâmtă. Groaznice crampe de stomac îl sguduie. Când furtuna se potoleşte, îşi aminteşte mereu nume de oameni, cărora vrea să le lase legate. Intretimp are iarăşi visuri uşoare, îi apar femei, dar Marie-Louise nu e niciodată printre ele:

— Am văzut-o pe buna mea Joséphine, dar n'a vrut să mă îmbrăţişeze... Nu era schimbată de loc, şi tot plină de afecţiune pentru mine. Mi-a spus că ne vom revedea în curând, ca să nu ne mai despărţim niciodată. M'a asigurat... D-ta ai văzut-o?...

Când îi e mai bine, pune să i se citească ziarele proaspete, se enervează din cauza unui atac, cere să i se aducă testamentul, pe care cu chiu, cu vai, l-a sigilat de patru ori, îl desface şi fără a spune o vorbă, adaogă într'însul cu mâna tremurândă:

«Am dispus arestarea şi judecarea ducelui d'Enghien, fiindcă procesul acesta era necesar pentru siguranţa, interesul şi onoarea poporului francez, într'o vreme când ducele d'Artois întreţinea, după propria lui mărturisire, şaizeci de asasini la Paris».

Ca doui strigoi se privesc faţă în faţă: Bourbonul mort şi muribundul Bonaparte.

La 27, cere să i se dea încăodată testamentele, ca să le sigileze anevoe din nou, pune să se facă inventare ale lăzilor şi dulapurilor sale, să se închidă în plicuri scrisorile de credit, scrie singur toate adresele, întrerupt când de vomitări, când de crampe, obligă pe toţi cei de faţă să-şi pună sigiliile şi în prezenţa tuturora să se redacteze procesul-verbal al conţinutului coletelor. Atât îi e de mare neîncrederea în Anglia.

A mai rămas ceva? Lucrurile cari n'au fost menţionate în liste, se află pe plapoma sa.

— Sunt foarte slab şi nu mai am decât puţine clipe de trăit. Trebue să isprăvim.

Asta ce e? Colierul de diamante al Hortensei, care strălucea pe frumosul ei gât la serbările din Tuilerii şi pe care, în ultima zi dela Malmaison, i l-a cusut în brâu: Napoleon îl dăruieşte valetului său Marchand. O tabacheră de aur fără niciun semn: Napoleon sgârie pe ea, cu briceagul, cum poate, «N»-ul său, şi o dă medicului. Apoi îi spune:

— Cer cu toată stăruinţa ca trupul meu, dar mai ales stomacul, să fie disecat după moartea mea. Sunt convins că am aceeaş boală, care l-a omorât pe tatăl meu. Cere-i lui Louis amănunte, compară-le cu cele găsite de d-ta, pentruca cel puţin fiul meu să fie scutit de această boală nemiloasă. Spune-i d-ta ce măsuri de pază să ia, ca să fie măcar ferit de teama care m'a cuprins pe mine.

Şase ani dearândul a atribuit climei acestei insule boala sa de ficat, iar acum câteva zile, pentru acelaş motiv, a făcut Anglia răspunzătoare de moartea sa. Dorind să i se facă autopsia, riscă să dea peste cap teoria aceasta, şi totuşi o cere. Totul pentru fiul său. Lui vrea să-i dea putinţa să ia măsuri din vreme contra ereditarei boli.

Acum s'a terminat tot? Poate muri? Nu încă! A uitat să redacteze notificarea oficială a morţii sale, şi el dictează deci următoarea scrisoare:

„D-le guvernator! Impăratul Napoleon a murit la... după o lungă şi dureroasă boală. Am onoarea să v'o aduc la cunoştinţă... Vă rog să mă înştiinţaţi cari sunt dispoziţiile guvernului d-v. cu privire la transportarea corpului său în Europa, precum şi la aceea a persoanelor din anturajul său".

— Asta o vei semna d-ta, conte Montholon.

Napoleon a dictat 60.000 de scrisori politice, dar aceasta din urmă, comunicarea propriei sale morţi, cu data în alb, e poate cea mai ciudată din toate: căci nici el, nici altul, nu şi-ar fi închipuit că soarta îi va lăsa atât timp şi atâta linişte sufletească acestui om, care în focul din 60 de bătălii a fost totdeauna pregătit de moarte. Cu rân-

Masca mortuară a lui Napoleon (Luată de doctorul Antommarchi)

durile acestea, linia autoritarei sale vieţi se îndoaie la sfârşit şi devine grotescă; simţim nevoia ca rândurile acestea sinistre să nu fie ultimele dictate de el.

Şi nu sunt! La 29, după o noapte de febră, dictează două proecte, unul privitor la destinaţia oraşului Versailles, altul asupra reorganizării gărzii naţionale. Dar proectele acestea nu mai sunt adresate: „Ministrului lucrărilor publice" şi „Ministrului de răsboi". Astăzi el le dă ca titluri: „Prima reverie. A doua reverie". Apoi spune:

— Mă simt atât de bine, încât aşi putea să fac 15 leghe călare.

A doua zi, e rece ca ghiaţa şi cade într'un delir care durează cinci zile, până la moarte.

Insă vitalitatea lui Napoleon Bonaparte nu e atât de uşor de doborât. In cursul acestor cinci zile, el are un ultim moment de luciditate şi-l foloseşte numaidecât spre a da ordine şi a face declaraţii:

— Dacă-mi pierd cunoştinţa, să nu care-cumva să lăsaţi să se apropie de mine un medic englez... Să rămâneţi credincioşi memoriei mele şi să nu faceţi nimic ce ar putea s'o jignească. Am întemeiat toate legile şi acţiunile mele pe cele mai severe principii. Din nefericire, împrejurările au fost atât de grave, că n'am putut uza de blândeţe şi a trebuit să amân multe fapte bune. Apoi s'au ivit revirimente. N'am putut descorda mai mult arcul şi deaceea Franţa n'a primit instituţiile liberale, pe cari aşi fi vrut să i le dau. Dar Franţa mă judecă cu indulgenţă, ţine seamă de intenţiunile mele, slăveşte numele şi victoriile mele. Imitaţi-o! Rămâneţi credincioşi principiilor noastre şi gloriei pe care am cucerit-o!

Gândurile îi rotesc încă în jurul operei sale. Cu privirea îndoliată a sculptorului care moare, el contemplă fragmentul şi strigă alor săi, cu ultima putere, ce-ar fi voit să facă pentru Franţa.

A doua zi, aiurează din nou: vorbeşte despre tinereţea sa şi despre Corsica, dar permanent e preocupat de dorinţa de a fi de folos fiului său, închipuirea sa născoceşte proprietăţi pe insulă, iar Marchand scrie docil ceeace stăpânul său, în delir, îi dictează cu cea mai mare precizie:

„Las fiului meu casa mea din Ajaccio împreună cu dependinţele, două case de lângă saline cu grădinile lor,

Napoleon ca Impărat în 1815
(Gravură în lemn după o medalie)

şi toate bunurile pe cari le posed pe teritoriul din Ajaccio şi cari îi vor procura o rentă de 50.000 de franci. Las..."

Acesta este ultimul ordin al lui Napoleon. A stăpânit şi a pierdut o jumătate lume, dar în aiurarea morţii îi apare casa mamei sale de pe insula strămoşilor, iar alături fiul său, căruia a vrut să-i lase moştenire o jumătate lume, şi acum cele două melodii se contopesc, şi Napoleon lasă fiului o casă pe care n'o are, ca să fie la adăpost de nevoi. Dar apoi spiritul său se îndepărtează de familie şi Napoleon redevine soldat, se vede în prima campanie din Italia, pe dinaintea lui se perindă vertiginos cei mai vechi camarazi şi el le strigă:

— Desaix! Masséna! Inainte spre victorie! Inainte! E a noastră...

A doua zi, abatele se duce la dânsul din proprie iniţiativă; sub sutană caută să ascundă ceva, cere să rămână singur cu muribund, iar după câteva momente iese din cameră şi spune:

— I-am dat maslul. Altă sfântă taină n'o permite starea stomacului său.

Groaznică ultimă noapte! Spre dimineaţa ultimei zile a vieţii sale, Impăratul e auzit murmurând în delir:

— France — Tête d'armée...

Acestea sunt ultimele sale cuvinte.

In clipa următoare, sare în sus cu o putere uriaşă, îl apucă pe Montholon care stă de veghe, îl smulge cu deasila cu el pe covor şi-l apasă atât de tare, încât acesta nu poate nici să strige ajutor şi nici să se apere. Marchand, atras de sgomot, îl ajută să se desprindă din încleştarea muribundului. Nimeni nu ştie pe care duşman a voit Impăratul să-l sugrume în ultima sa luptă.

Apoi zace calm toată ziua, dându-şi ultimele răsuflări. Prin semne pare a voi să ceară doar ceva de băut, dar cum nu mai poate înghiţi, i se oferă un burete îmbibat cu oţet. Neguri, ceaţă şi ploaie vuiesc în jurul casei. Un conte de viţă veche şi un fiu de proletar stau la căpătâiul patului de campanie dela Austerlitz.

Pela 5, un uragan sălbatec se deslănţui urlând şi smulse doui copaci din noua plantaţie din faţa casei.

In acelaş timp, o cutremurare violentă şi îndelungă scutură pe omul din pat. Fără a da vreun semn de durere, cu ochii deschişi, holbaţi de parcă ar fi fost plini de gânduri adânci, el îşi dete ultima suflare. Când soarele tropilor se scufundă în mare, inima Impăratului încetă de a mai bate.

(Cele două clişee de mai sus sunt reproduceri după planşele pe cromo din volumul «Napoleon»).

Vă place

OGLINDA LUMII ?

avea gratuit!

Cumpărând după alegere **cărţi bune şi eftine** ale Editurii „EMINESCU" S. A.
conform ultimului său catalog cuprinzând absolut toate cărţile apărute în Editura Eminescu, inclusiv ultimele noutăţi ca: **„Pe frontul de vest nimic nou", „Contingentul '924", „Evrei în lanţuri"**, etc., etc.

Şi anume: **pentru valoarea abonamentului pe un an al revistei (LEI 400)**
se obţin după alegere pe lângă acest abonament şi cărţi în valoare de Lei **400.**
Pentru expedierea cărţilor în provincie, se va remite în plus Lei 40.
Deci pentru Lei 400 se obţin cărţi şi o revistă în valoare totală de Lei 800

ţi la nevoe alte lămuriri Editurei „EMINESCU" S. A. Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2
taj numai aceia cari vor profita de el până la 31 Decembrie 1930.

6 Noembrie 1930 24 Pagini -- 8 Lei Anul IX. No. 45

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITĂTE

Charlotte Susa, o fermecătoare artistă de cinema, vedeta feminină a filmului vorbit în l
de Richard Eichberg cu Hans Albers în principalul rol ma

20 Noembrie 1930 24 Pagini -- 8 Lei Anul IX. No. 47

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITĂTE

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Mary Brian e una din cele mai prețuite artiste de cinema din America și a reușit să-și cucerească și în Europa multe simpatii.

Artistele goale sunt foarte decente...

Zilele trecute a fost la Paris James Coy, a-tot-puternicul cenzor teatral al New-Yorkului, spre a studia repertoriul teatrelor parisiene şi a face comparaţii cu scenele new-yorkeze.

Cât timp s'a dedat acestor studii, a fost o imposibilitate pentru reporteri să stea de vorbă cu dânsul: James Coy a refuzat să răspundă gazetarilor curioşi şi indiscreţi, dând ca argument al refuzurilor sale faptul că a venit în misiune oficială şi că în consecinţă nu este în măsură să destăinuiască impresiile sale.

Jackson-Girls într'o scenă de ansamblu

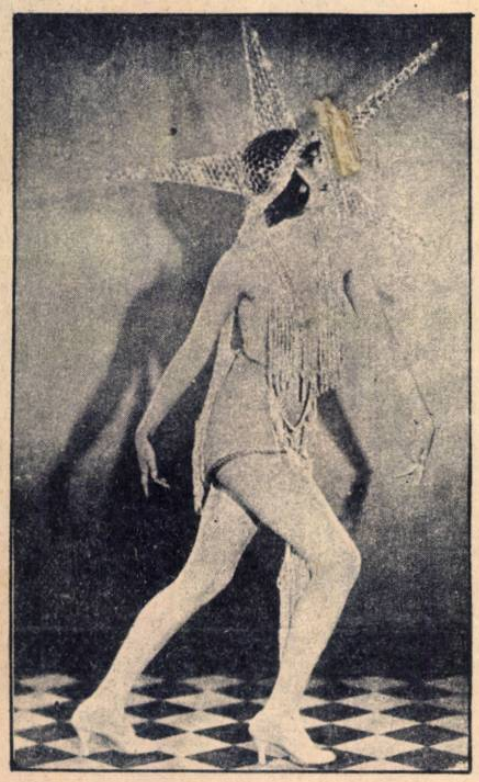

Intr'o revistă de mare montare, o artistă apare la Paris aproape goală.

Abia în ziua plecării a-tot-puternicului cenzor american, un reporter parizian a izbutit — cu câteva minute înainte de plecarea expresului transatlantic, care urma să-l aducă înapoi în patrie — să aibă o scurtă convorbire cu James Coy.

Iată cum relatează el cele ce i-a destăinuit acest personaj oficial:

— La ce teatre — a întrebat ziaristul — aţi fost la Paris în timpul şederei dv. în capitală, ce piese aţi văzut şi cu ce impresii ne părăsiţi?

Aprigul cenzor, care are de hotărât asupra vieţii şi morţii tuturor reprezentaţiilor teatrale din New-York, a răspuns:

— Am fost peste tot. Am fost şi în varieteurile şi la toate revistele, cari sunt atât de gustate de compatrioţii mei. Ei bine — sunt sigur că te vei minuna —: pe toate le-am găsit nu numai foarte frumoase, ci şi foarte decente!

Probabil că faţa reporterului trebuie să fi căpătat o expresie de mare nedumerire, căci Captain Coy începu să zâmbească. (Niciodată nu i-ar fi trecut cuiva prin minte că severul cenzor ştie să şi zâmbească). Şi el continuă:

— Chiar şi cele mai „decoltate" şi desbrăcate reviste cari se reprezintă la Paris cu femei goale, le-aşi permite la New-York fără nicio rezervă, dacă mi-ar fi prezentate spre aprobare, căci dacă — ce e drept — unele scene mi s'au părut întrucâtva îndrăzneţe, n'aşi putea spune că le-am găsit şi imorale.

„Acţiunea e condusă abil, foarte interesantă şi nu deşteaptă de fel instinctele rele ale omului. Şi la urma urmei, acesta este esenţialul: să nu se simtă nicio intenţie corupătoare.

„Pornind de la acest principiu, am interzis la New-York, de pildă, „Vanities" de Earl Carrol şi chiar „Maya" de Gantillon, iar pe de altă parte am permis reprezentarea „Lysistratei" lui Aristofan. Pentru faptul că am dat drumul acestei din urmă piese, a trebuit să suport atacurile violente ale clerului; cred totuşi că am procedat foarte bine, căci în acest din urmă caz era vorba de o operă de artă, a cărei idee fundamentală se trage din antichitatea elină.

«Dacă vede cineva în piesa aceasta ceva supărător, vina este a lui şi răul e într'însul. Or, pe mine asta nu mă interesează.

«Şi deaceea aşi permite fără şovăire, la New-York, reprezentarea oricăreea din revistele pe cari le-am văzut la Paris. Autorii şi regisorii de reviste din Paris au un simţ foarte fin pentru a găsi graniţa până la care se poate merge cu «decoltarea», lucru pe care din păcate nu-l pot spune şi despre compatrioţii mei americani, motiv pentru care sunt de atâtea ori silit să interviu...

— Plecaţi aşa dar cu o impresie bună? a mai întrebat reporterul.

— Cu o impresie excelentă! Găsesc dealtminteri că Parisienii sunt neînchipuit de oneşti! Aşa, la Paris, în schimbul sumei de doi franci, oricine capătă cu împrumut un binoclu, care valorează infinit mai mult, şi toată lumea restitue cinstit după spectacol, toate binoclurile împrumutate. In America ar trebui luate Dumnezeu ştie câte măsuri de precauţiune, căci altfel, din prima seară ar dispare toate binoclurile!...

Vedeta unei reviste fastuoase din Paris.

Un viguros «shake-hands», James Coy se suie în compartimentul său şi se desparte de ziarist cu cuvintele:

— Spune te rog compatrioţilor d-tale că i-am găsit uimitor de decenţi şi de morali, şi că aşi fi stat cu drag mai multă vreme la Paris, dacă şi compatrioţii mei... ar fi fost la fel...

Pleca-vom în lună?

Academia franceză de ştiinţă s'a ocupat de curând pentru prima oară de acest lucru.

D. Eugène Fichot oferea confraţilor săi, drept omagiu, o lucrare a d-lui Robert Esmault-Pelterie asupra «Aeronauticei», şi omagiul a fost primit cu consideraţie.

In lucrarea aceasta e tratată remarcabil ştiinţificeşte chestia atât de pasionantă a relaţiunilor extra-terestre cu aştrii. Se poate prevedea de acum realizarea trimiterii unui proiectil în lună.

Pleca-vom într'o zi în lună?.. Academia de ştiinţe nu a zis: «nu». Ea s'a gândit de sigur: «Dece nu?»

Au ei — au ele „sex-appeal"?

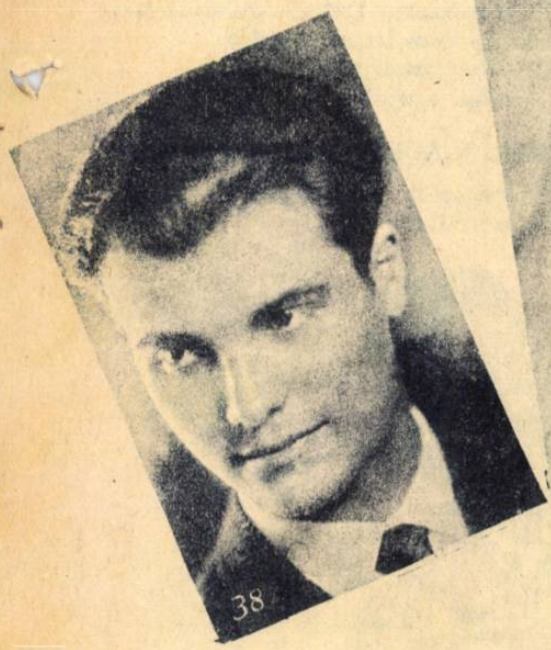
38

39

40

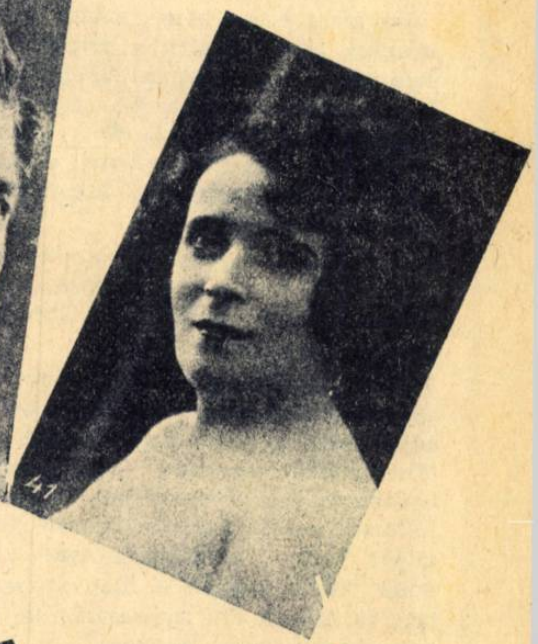
41

42

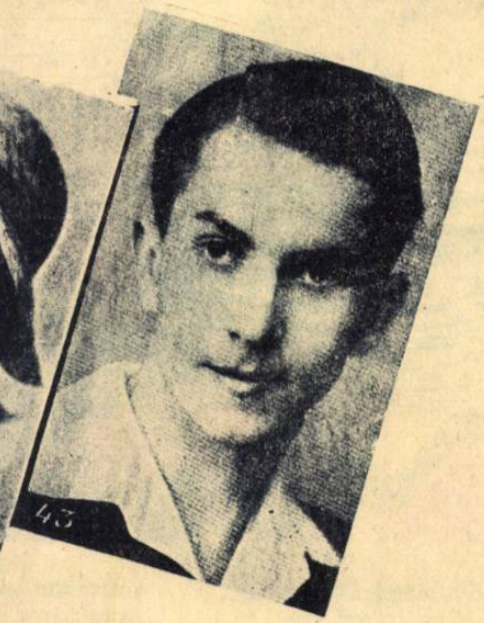
43

44

45

46

Am arătat în numerele noastre trecute ce este «sex-appeal»: în traducere exactă «chemarea sexului» sau cu alte cuvinte: «atracția simțurilor».

Și am pus întrebarea: oamenii mari au «sex-appeal»? Celebritatea și popularitatea și-o datoresc în parte—în afară de celelalte însușiri—și «sex-appeal»-ului?

Și spre a avea un răspuns, am publicat în numerele precedente fotografii de oameni populari din toate domeniile, bărbați și femei, destul de cunoscuți, spre a nu fi nevoiți să-i numim, și i-am întrebat pe cititorii noștri:

«AU EI — AU ELE SEX-APPEAL?»

Am ținut însă să extindem problema mai departe. Și în acest scop am rugat pe cititori să ne trimită fotografii de bărbați și femei — simpli particulari — de cari cred că ar avea «sex-appeal».

Prima serie o publicăm în numărul de față.

47

E o colecție destul de bogată, din care cititorii vor avea ce alege. Urmează, într'adevăr, să se stabilească până la urmă, care din c publicați de noi are mai mult «sex-appeal»: oamenii celebri, sau simplii particulari. Căci ținem să stabilim, la terminarea acestui con curs, dacă popularitatea oamenilor de vază se datorește în parte și misteriosului fluid despre care vorbim.

Rugăm deci pe cititori să păstreze numerele revistei cu aceste fotografii — spre a putea vota — și a ne trimite cât mai multe fotograf de particulari, pentruca ancheta noastră să poată avea eficacitatea dorită.

BIBLIOTECA UNIVERSITATII -IASI-

STRIGOIUL EUROPEI

Un anonim turbură văzduhul vorbind ore întregi la Radio după miezul nopţii

Un amator de radio, stând uneori noaptea târziu pentru a prinde ştiri dela principalele staţiuni de emisie din Europa, a fost surprins descoperind întâmplător la diviziunile 58-47 ale modestei sale superheterodiene un emiţător anonim vociferând lugubru în puterea nopţii.

Aparatul de recepţie cu care ascultă, cuprinde 5 lămpi, şi lucrează fără antenă, fără priză, fără pământ, fără căşti şi fără haut-parleur.

Totul se găseşte montat într'o minusculă cutie portativă: un cadru de câţiva decimetri ascuns în capac, trei mici baterii electrice, condensatori, transformatori şi un difuzor invizibil.

Postul acesta funcţionează în automobil, în tren, la ţară, ba astă vară mica valiză magică a fost transportată în munţii din împrejurimile Sinaiei pentru experimentare.

Surpriza surprizelor a fost descoperirea emiţătorului anonim.

ALLO, ALGÉRIE... ALLO, ASIE MINEURE... ALLO, NEW YORK!...

In noaptea de 23 spre 24 Octombrie, după încetarea emisiei Bucureşti, amatorul nostru căutând să etaloneze pe diviziunile aparatului staţiunile cu lungimi de undă intermediare între *Londra 2 L. O* şi *Roma*, auzi deodată o voce foarte puternică în limba franceză...

După evaluarea gradaţiunilor indicate de condensatorii variabili ai aparatului, postul emiţător necunoscut lucra pe o lungime de undă de circa 412 metri.

Riglând bine condensatorul *«tuning»* pe unde scurte şi amplificând la maximum chemarea misterioasă prin *«volume control»*, cititorul nostru a putut asculta timp de aproape 3 ore emisiunea curiosului anonim.

Dela orele 11 până la 2 noaptea auzi mereu, repetându-se până la infinit, o corespondenţă monotonă:

— *Allo, Algérie... Allo, Asie Mineure... Allo, New York.*

După mici pauze de 1—2 minute vocea revenea iar:

— *Allo, Tromsö... Allo, Tromsö...*

— *Mesdames et messieurs... mes amis d'Asie, d'Afrique...*

— *Bonsoir... au revoir...*

Apoi revenirea iar, vorbind la infinit cu nişte corespondenţi reali sau imaginari.

ALLO, ARAD!

Timp de 3 ore, acest enigmatic radio-cetăţean a chemat aproape toate oraşele cunoscute în geografie.

— *Allo, Amsterdam... mes compliments à M. Dufay!*

— *Allo, Régnier, Nord Afrique, Régnier... j'ai dit Ré-gnier..* encore une fois... R. E. G. N. I. E. R...

— *Allo, Régnier?... J'ai recu votre... lettre... je vous remercie...*

După zeci şi sute de astfel de chemări, se auzi deslusit:

— Allo, Arad...

Din nefericire, vremea fiind foarte rea, urmă o serie de descărcări şi pocituri, intervenind totodată şi staţiunile noastre de radiotelegrafie; cuvintele următoare nu s'au putut auzi.

ALLO, MINORU NAKAMURA... JAPAN...

In noaptea următoare, de la 24 spre 25 Octombrie, s'a ascultat deasemenea chemarea acestui strigoi al Europei.

— *Allo... Minoru Nakamura... Japan. ...Na-ka-mu-ra, Allo Nakamura. N.A.-K.A.M.U.R.A...*

Fiecare nume era repetat plictisitor de zeci de ori, pentru a spune apoi aproape nimic:

— *Nakamura? Oui, Nakamura? Merci. Reçu votre lettre aimable...*

— *Allo, Amsterdam...*

— *Allo... Paris!*

CINE E ACEST RADIO-ANONIM?

Cine e acest radio-anonim? — se vor întreba cititorii.

Intrebăm şi noi pe radio-amatori.

Admitem până la primirea unui răspuns următoarele ipoteze:

1) Anonimul vorbeşte la *Kattowice* sau *Maroc*, date fiind lungimile de unde de 409 şi 416 metri ale acestor staţiuni, vecină de unda 412 m. a anonimului.

2) Postul emiţător ar putea fi la noi în ţară (?!) date find cuvintele *»Allo, Arad»* şi puterea emisiunei.

Cititorii cari au radio, ar putea să asculte această telefonie originală între orele 12 şi 2 noaptea.

Jurnale ciudate

Există documente foarte curioase printre manuscrisele, unde unii bolnavi îşi trec oră cu oră senzaţiile.

Mecislas Goldberg, boem, a lăsat notiţe ciudate despre etapele duelului pe care, după expresia lui, îl angajase cu Moartea, care îi dete lovitura finală, cu o puternică hemoptizie.

Dar un frumos, eroic jurnal de bolnav e acela pe care l'a ţinut medicul englez L. Mark, care a murit la 75 ani în urma unei boli temute: «acromegalia».

Crescut în Franţa, unde tatăl său fusese consul al Angliei la Marsilia, d-rul Mark studiă pe el însuşi, până la ultima oră, mersul acestei tumori, la creer, care provoacă o lărgire a cutiei craniene.

Când te gândeşti ce a suferit el şi puterea de voinţă care i-a trebuit pentru a-şi stăpâni suferinţa şi a nota ştiinţificeşte boala sa, trebue să admirăm pe acest savant. Am fi curioşi să cunoaştem cartea depusă, după ultima lui dorinţă, într'un spital din Londra.

„OGLINDA LUMII“ No. 47 20 Noembrie 1930

Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Parlamentului 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325 35 şi 346/0. — Abonamentul 400 lei pe an

Un poet îşi presimte moartea

Se ştie că tânărul poet vienez Hans Chlumberg a murit de curând la Lipsca în urma unui accident tragic. Pe când asista la o repetiţie a nouei sale piese „Minuni în jurul Verdunului", a căzut depe scenă în spaţiul rezervat orchestrei şi după 48 de ore a încetat din viaţă.

In cercurile teatrale din Lipsca se afirmă că tânărul şi foarte talentatul autor dramatic fusese chinuit cu multe zile înainte de presimţiri funebre. Avea viziuni: vedea umbre de soldaţi căzuţi la Verdun, cari îl avertizau că i se apropie sfârşitul. In ajunul accidentului tragic, Chlumberg a vorbit dramaturgului teatrului despre vedeniile cari îi turbură nopţile:

— De săptămâni nu mai pot dormi noaptea. Noapte cu noapte îmi apar soldaţii morţi din războiul mondial, toţi eroii mi se prezintă în şiruri nesfârşite şi vorbesc cu mine. Ei se ridică împotriva mea din cauză că i-am scos din uitare şi din întunerecul pământului. Simt lămurit că sunt lângă mine. Ei nu sunt o elucubraţie a minţii mele, ci însăşi viaţa. Şi revin mereu şi mă silesc să vorbesc cu ei şi să răspund la întrebările lor. Nu ştiu, dar cred că vor să se răsbune pentru că i-am înviat.

A doua zi s'a produs ciudatul accident care a provocat moartea poetului. Intâi nu a simţit, după cădere, decât dureri de cap, cari se agravară a doua şi a treia zi. Apoi, starea sa îmrăutăţindu-se, fu internat într'un sanatoriu. Urma să se facă o operaţie. Din pierderea cunoştinţei s'a deşteptat o singură dată şi a întrebat pe medic dacă va muri. Grija sa fu înlăturată, dar muribundul ştia mai mult decât cei vii.

— Ştiu că voi muri, zise el. Soldaţii morţi vor să se răsbune şi să mă ia cu ei în mormânt!

Premiul Nobel pentru literatură

(Photo „The New York Times")

Sinclair Lewis, celebrul scriitor american, căruia i s'a acordat anul acesta premiul Nobel pentru literatură. Sinclair Lewis e în vârstă de numai 45 de ani.

Noui încercări aviatice în America

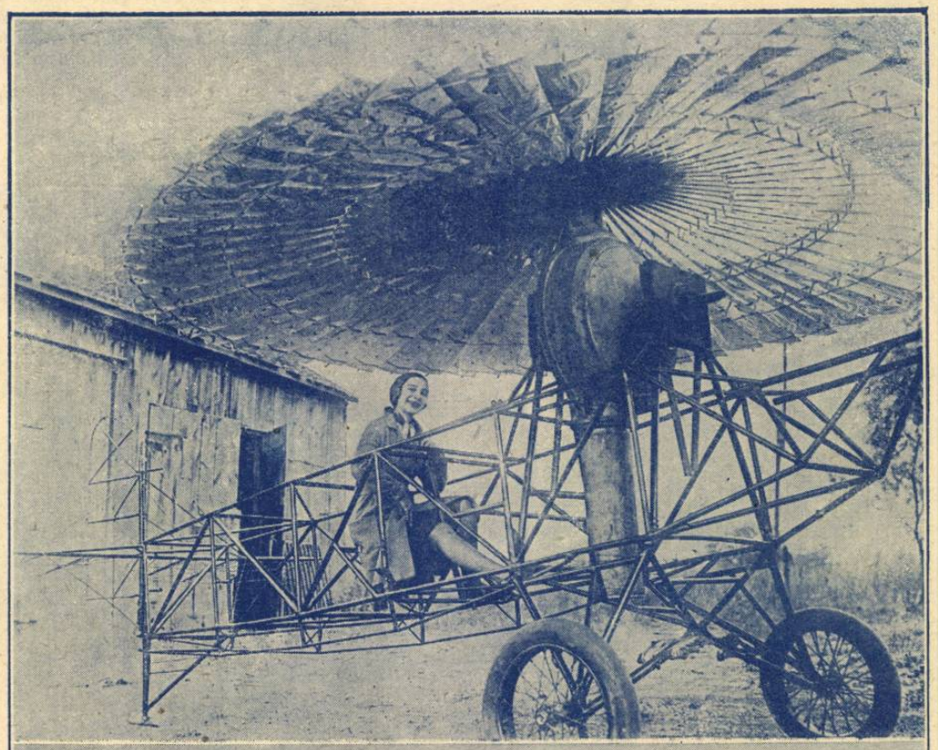

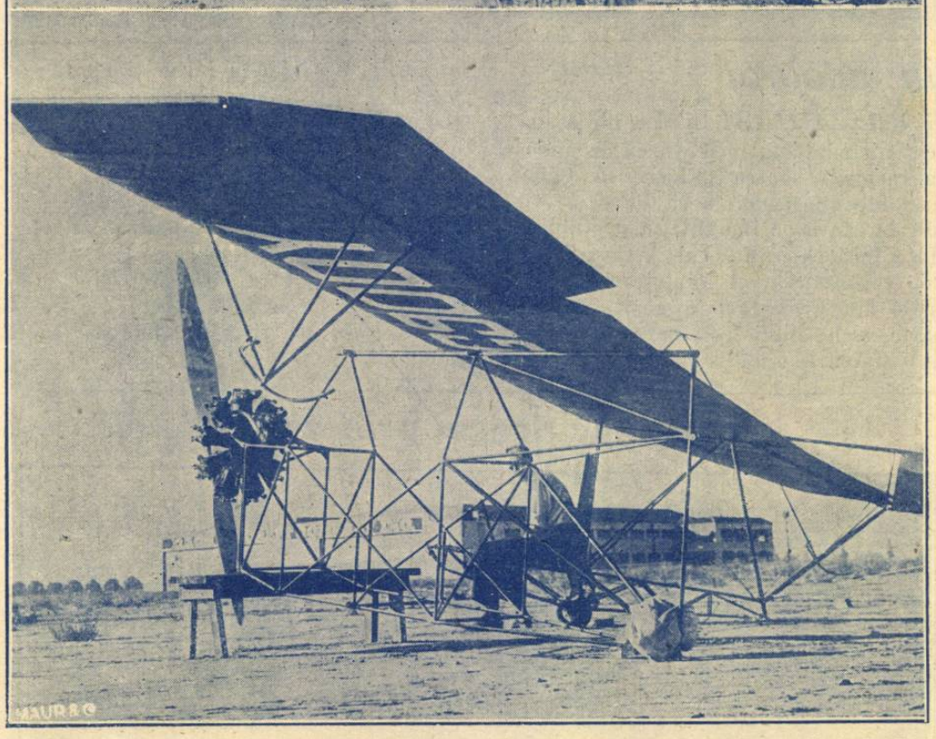

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Sus: *Un nou avion al inginerului american Kindrec; graţie construcţiei sale, aparatul poate să se urce în aer vertical, de oriunde. Evantaiul în formă de umbrelă se compune din 60 de părţi şi poate să-şi schimbe poziţia orizontală cu 45 grade.* — Jos: *Un avion american de şcoală, care poate sbura cu şi fără motor. Elevii învaţă să sboare întâi numai cu pânze, apoi cu motor. In patru ore poate deveni cineva un perfect pilot.*

Intimităţi regale

Regele Boris al Bulgariei, căsătorit de curând cu prinţesa Giovanna a Italiei, are multe aptitudini. Ii plac toate sporturile afară de golf; cunoaşte toate jocurile, minus bridge. Adoră muzica şi citeşte pasionat. Vorbeşte toate limbile europene şi cunoaşte toate dialectele din ţara sa. Mecanica îi place mai mult decât orice, şi când întâlneşte automobilişti în dificultăţi, îi scoate cu mâinile sale proprii din şanţ sau le dă ajutor ca să schimbe o roată îndărătnică.

Principesa Giovanna, actuala regină a Bulgariei, e înaltă, graţioasă şi foarte frumoasă; ea pare să fi moştenit farmecul şi calităţile actuale ale bunicei sale, regina Margareta.

Singură din toată familia ei, e blondă. Ii plac muzica şi sporturile.

Mama ei, regina Elena, a vrut ca Giovanna să fie iniţiată şi în toate secretele economiei domestice. Vorbeşte curgător franceza şi engleza şi a început să învete şi limba bulgară. E foarte darnică şi se ocupă de predilecţie de copiii săraci.

Cutremurul din Italia

Oraşele Ancona şi Senigallia din Italia au fost în parte distruse de un groaznic cutremur de pământ, în care au pierit mai bine de 150 locuitori. Instantaneele noastre arată: în stânga, *case dărâmate la Senigallia; în* dreapta, *o femee grav rănită pe un pat improvizat lângă un cort al Crucei Roşii, pe o stradă din Ancona, după cutremur.*

(Photo „The New York Times" şi Keystone).

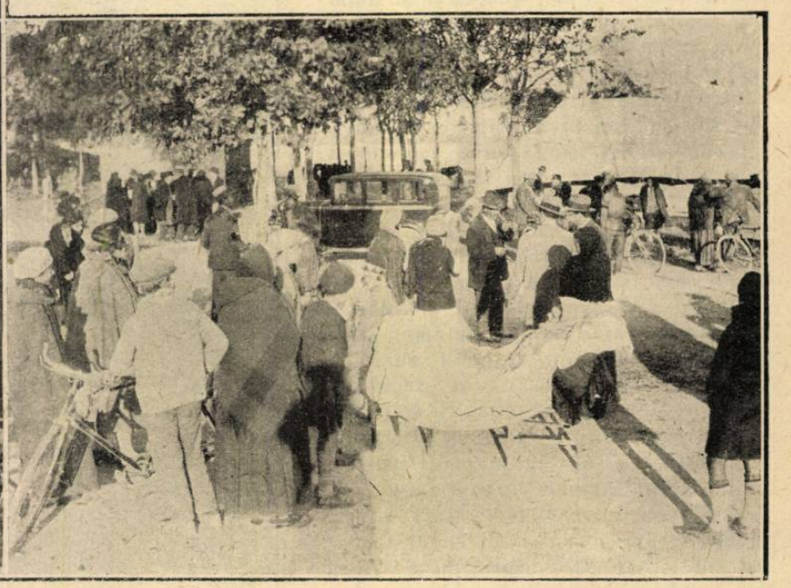

Un autograf al lui... Faust

Să fi existat cu adevărat Faust? Goethe nu a indicat niciodată în mod precis de unde s'a inspirat pentru **„Faust"**. A existat totdeauna îndoiala că Faust ar fi trăit în afară de imaginaţia poetului.

Iată însă că profesorul Arthur Rickel, conservator al bibliotecei municipale din Frankfurt, a găsit într'o foarte veche bibliotecă, care a aparţinut odinioară unei mânăstiri de Dominicani, o ediţie în latină a lucrărilor lui Justin Martirul, având pe frontispiciu o dedicaţie autografă pentru călugării din mânăstire, cu iscălitura d-rului Johannes Faust.

Se poate citi acolo, scris în latină şi în elină: **„Rugaţi-vă pentru mine! Dumnezeul păcătoşilor a găsit sufletul meu!"**

Descoperirea aceasta, destul de curioasă, provoacă fireşte numeroase comentarii.

Un tanc trece prin zid

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Toţi prim-miniştrii dominioanelor engleze şi delegaţii aşa zisei Conferinţe imperiale, care s'a ţinut de curând la Londra, au fost invitaţi la o mare exhibiţie militară, organizată în cinstea lor la Aldershot. Cu prilejul acesta au putut vedea un tanc enorm trecând printr'un zid gros de cărămidă.

Fiul unui geniu

August von Goethe, unicul fiu al marelui poet, mort acum o sută de ani (la 28 Octombre 1830).

Mussolini contra concursurilor de frumuseţe

Mussolini a interzis în Italia concursurile de frumuseţe, pe care le consideră drept una din formele desfrâului.

— In Italia, a declarat ducele, am desfiinţat concursurile de frumuseţe. Farmecul fizic al femeii e un simbol prea sacru al virtuţei şi dragostei, spre a fi transformat în paradă. El nu este un fel de imitaţie de găteală scumpă, cu care te împodobeşti spre a cerşi o admiraţie ipocrită. Tinerele sclave orientale, expuse spre a fi vândute pe pieţele din Levant, sunt ruşinoase şi caută să se ascundă, pe când reginele şi prinţesele frumuseţei se exhibează bucuroase...

Felul acesta de exhibiţie e una din bolile postrăsboinice, care se vor vindeca greu, din nefericire.

PAGINA CINEMATOGRAFICĂ

Omul-minune din studio

In studio-urile de cinema, recuziterul e omul cel mai preţios din câţi există. El nu are doar obligaţia de a aduce pe «scenă», la ora fixată, obiectele de cari se vor servi actorii. El trebuie să vadă tot şi aproape să şi ştie tot. La nevoie, dacă într'un film mâncărurile dintr'un dineu vor trebui servite cald, recuziterul va deveni bucătar.

Dar la toate aceste calităţi de accesorist el trebue să adaoge o bună dispoziţie imperturbabilă; recuziterul e silit să primească strigătele şi imputările cu atitudinea flegmatică a omului care a mai văzut şi altele... N'a asistat el oare la debuturile celor mai mari vedete şi la încercările multor altora?

Şi n'ar putea el oare spune:

— Câte fete tinere şi frumoase n'au trecut pe la mine!...

Recuziterul are în genere o educaţie profesională indelebilă, care-i va permite să distingă cele mai mărunte erori de gust şi cele mai mici scăpări din vedere. El e acela care-l corectează pe pictorul decorator.

Dar dacă recuziterii sunt uneori severi în studio, în viaţa de toate zilele sunt cei mai simpatici băieţi din lume.

Este o adevărată artă să fi recuziter de cinema!

Lillian Gish se mărită

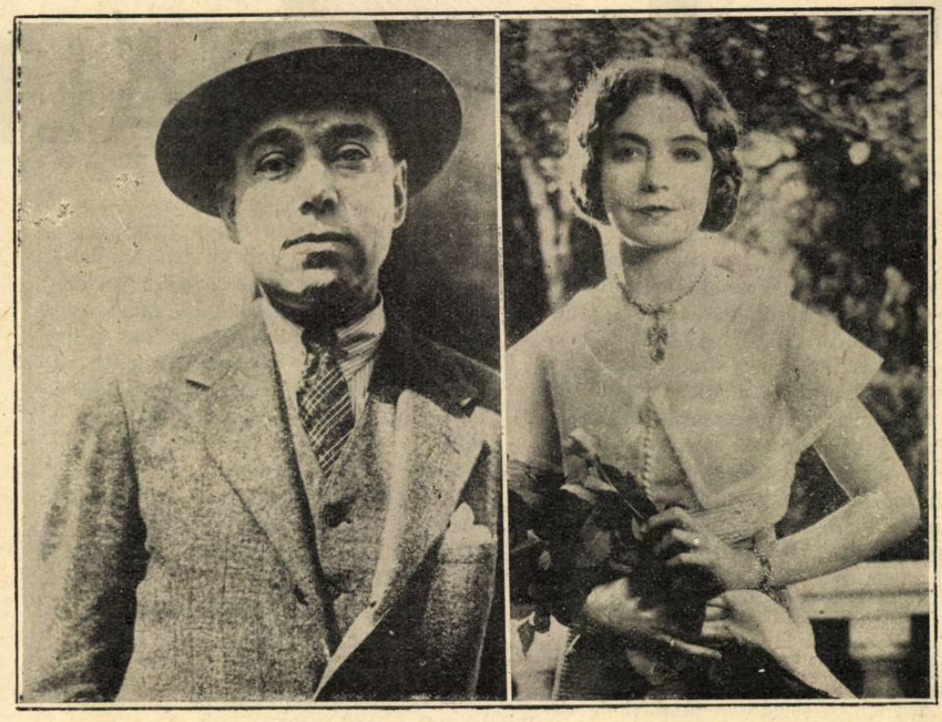

(Photo-exclusivitate Keystone)

Lillian Gish (dreapta), *celebra vedetă a ecranului american, s'a logodit deunăzi cu d. George Jean Nathan, cunoscutul critic dramatic din Chicago* (stânga).

Colecţiile vedetelor

Un observator american care trăeşte la Hollywood a notat gusturile şi maniile marilor vedete de cinema. Unele sunt foarte amuzante.

Evelyn Brent are pasiunea parfumurilor; ea cumpără mereu flacoane, dar nu lo deschide niciodată şi stocul creşte mereu.

Bébé Daniels are aceeaş manie. De curând, după ce a dăruit un mare număr de sticle, mai poseda trei sute de flacoane bine astupate.

Irene Rich crede în potcoave găsite pe stradă; ea îşi garnisesţe cu ele grajdul, adăugând inscripţii cu data şi locul unde a găsit potcoava.

Corinne Griffith are o colecţie de cristale care reproduc diamante istorice. E o vitrină frumoasă, dar inutilă.

Colleen Moore a pus să i se construiască o casă de păpuşi, pe care a mobilat'o antic. Ea declară că cele mai frumoase obiecte şi bibelourile cele mai drăguţe le-a găsit la Paris.

Un nou soi de reclamă cinematografică

(Photo-exclusivitate Keystone)

Urmând să se reprezinte în Anglia filmul extras din celebrul roman „Pe frontul de vest nimic nou" de Erich Maria Remarque, s'a lansat pe străzi un automobil aranjat ca un tanc de răsboi, cu indicaţia titlului filmului.

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găseşte la toate librăriile şi la **EDITURA «EMINESCU», Bucureşti, Str. Parlamentului, 2.**

6)

— Murphy! strigai. Murphy!

Glasul meu, care rămânea fără răspuns, suna ciudat în sala neluminată.

Imi trecu prin gând că dacă Murphy va fi ucis vreo ființă umană, corpul ei ar trebui găsit lângă vitrina cu bijuterii. Faptul de a ști ce fel de om sau de lucru era, mi-ar arăta ce armă a fost întrebuințată contra lui Murphy și mi-ar permite să-i dau ajutor, dacă mai era timp. Indemnându-mă pe mine însumi la calm, îndreptai lumina lămpiței în fața mea și înaintai spre masa de mijloc.

Nu era nimic dedesubt, nici împrejur.

Indreptai atunci lumina spre vitrină. După cum prevăzusem, geamul de sus era spart, și câteva țândări de sticlă erau împrăștiate pe coroană și pe celelalte giuvaeruri. Văzui totuși imediat că nu lipsea nimic. Cu un gest mașinal băgai mâna în vitrină spre a scoate un triunghiu de sticlă căzut pe coroana reginei, și dosul mânei mele întâlni ceva moale și flescăit. Contactul acesta ușor îmi dete impresia că atinsesem o piele umană.

Intâi scoasei mâna, apoi, împins de un impuls irezistibil, apucai hotărât cu degetele obiectul, îl scoasei din vitrină și îl examinai la lumina lămpiței. Văzui în palma mânii mele ceva inform, moale, sbârcit....

Ochii mei se îndreptară spre sala mumiilor.

— Să fie cu putință? murmurai.

— Ce, d-le profesor? întrebă un alt glas care venea de jos.

Murphy se așezase și mă privi clipind din pleoape și frecându-și ochii.

— Imi pierdusem cunoștința! Mi s'a întâmplat pentru prima dată, adăogă el cu mutra plouată, ridicându-se și apropiindu-se de mine. Dar ce aveți în mână?

Așezai obiectul în plină lumină, ca să-l poată examina și el.

Murphy îl luă în mână cu mult respect, dar mi-l înapoiă imediat cu un gest brusc, infiorându-se.

— E un petec din pielea ei, bolborosi el; e pielea reginei mumificate... In ea am tras?

— Nu..., răspunsei. Nu în ea.

— Atunci în cine? întrebă el.

— Dacă vrei s'o știi, Murphy, ai tras în...

— In...?

— Intr'un balon roșu, băete!

— Cum?

— Exact: într'un balon roșu, repetai, mai bine zis într'un balon albastru, căci aceasta era adevărata sa culoare, unul din acele baloane mari, umflate cu gaz, care se dau copiilor, și de care era legată o sfoară terminată cu un inel de aramă. Nu încape îndoială că vreun băețaș ori vreo fetiță, pe care părinții au adus'o ziua la muzeu, l'a scăpat într'un moment de distracție sau de emoție, cum li se întâmplă uneori.

— Dar acel toc, toc, toc ce am auzit? obiectă Murphy.

— Era pur și simplu balonul care sărea mereu lovindu-se de tavan.

— Dar atingerile?

— Le producea inelul de aramă care se târa pe jos. Nu e nicidecum surprinzător că a sărit când l'ai lovit, atunci când sfoara se înfășurase în jurul piciorului d-tale.

— Foarte bine, d-le profesor; dar atunci cum explicați că s'a spart geamul... și de ce se plimba acel ceva între vitrina cu bijuterii și cea cu mumii?

— Din cauza curentelor de aer, iar geamul vitrinei a fost spart de acest ornament de cristal, pe care balonul, căzând, l'a făcut să se desprină din vechiul lustru de sus. E simplu ca bunăziua, după cum vezi!

Murphy se uită la picioarele descălțate și începu să strănute.

— D-le profesor, murmură el. Nu spun că nu aveți dreptate; dar v'aș rugă să-mi faceți o favoare.

— Bucuros! consimții. Anume ce?

— D-le profesor, puneți pielea acestei bătrâne femei sub coroană, și să-i dăm pace.

Mi-aș fi reproșat dacă l'aș fi refuzat: mă costa pe mine atât de puțin și lui îi făcea atâta plăcere!

— SFARȘIT —

Un aerodrom în mijlocul oceanului

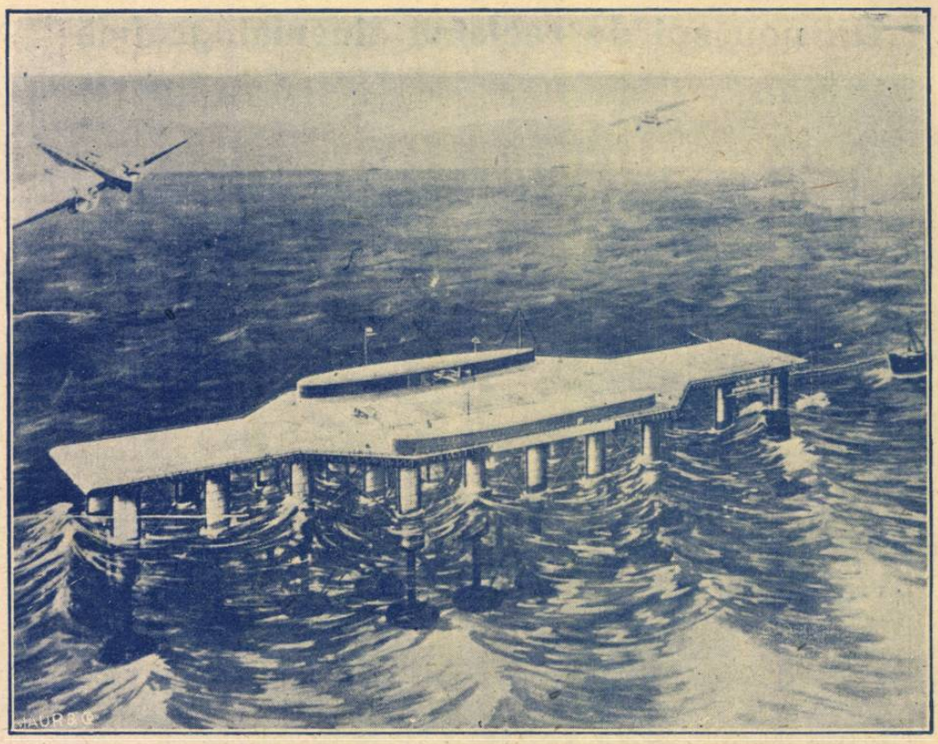

(Photo-exclusivitate Keystone)

Spre a înlesni cât mai mult traficul transatlantic de avioane, ministerul aerului din Anglia studiază stabilirea unui aerodrom în mijlocul oceanului Atlantic. Iată mai sus schema unui asemenea viitor aeroport în apropierea insulelor Azore. Inventatorul lui este d. Howard Armstrong din Filadelfia.

Raidul avionului uriaş „Do X“

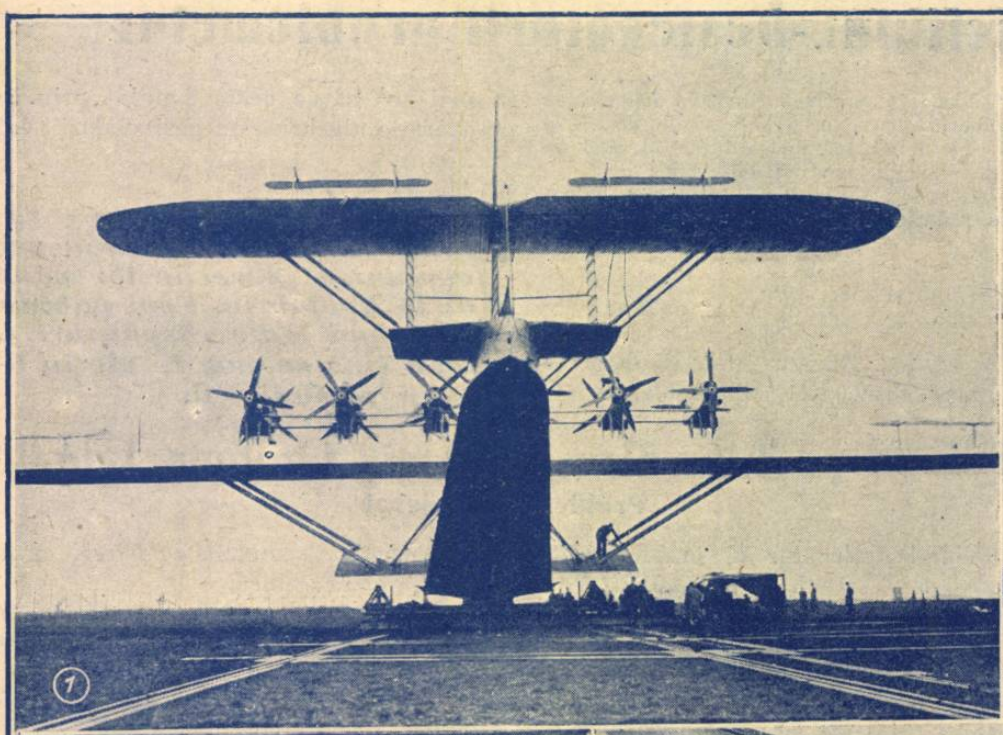

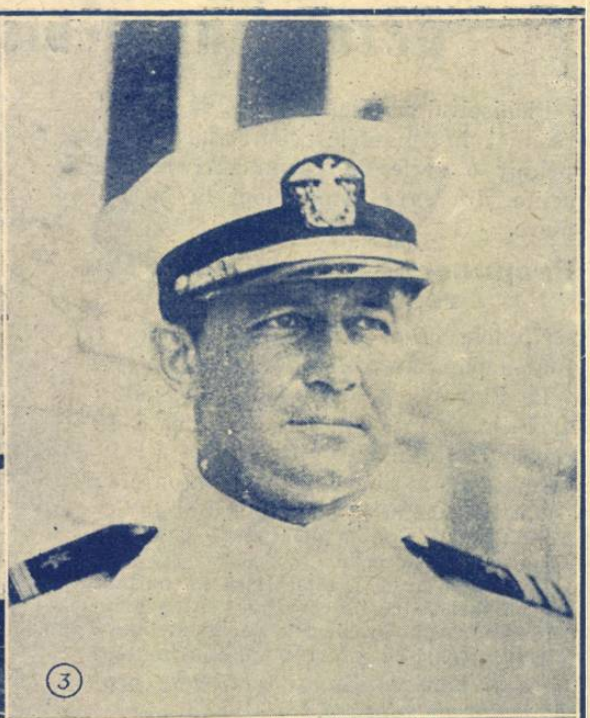

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

1. „Do X" văzut din spate pe timpul experienţelor din Altenheim (Germania). — 2. D. Horst Merz, primul pilot al avionului uriaş. — 3. Americanul Clarence, al doilea pilot şi navigator al lui „Do X". — 4. O parte din echipagiul uriaşului avion, înainte de plecare.

Eri gheişe... azi girls

(Photo „The New York Times")

Gheişele japoneze ţin să înveţe dansurile europene şi americane; le vedem aci antrenându-se pentru a dobândi ...

Botezuri princiare

Trebue să ne coborâm până în anul 1566 spre a găsi în istoria Marei Britanii un precedent la naşterea în Scoţia a unui copil de sânge regal: Jacques VI al Scoţiei, care s'a urcat pe tron după regina Elisabeta, luând numele de Jacques I, s'a născut şi a fost botezat la Edimburg.

Mama sa, Maria Stuart, voia ca fiul ei să fie botezat după ritul catolic, adică prin scufundare în apă, iar nu prin simplă stropire, cum se face azi. Regina Elisabeta, adeptă fanatică a religiei anglicane, care nu admitea decât botezul prin stropire, recurse la o stratagemă ingenioasă spre a sili pe Maria Stuart să se conformeze regulei anglicane: ea oferi cristelniţa, o adevărată minune de giuvaer din aur masiv, dar ale cărei dimensiuni mici nu permiteau să se scufunde copilul în apă. Maria Stuart nu îndrăzni să ofenseze pe fiica lui Enric VIII.

Tot aşa, şi mica prinţesă Margaret-Rose a fost botezată cu mare pompă. O datină seculară cere ca preotul să întrebuinţeze apă luată din Iordan. Cu asemenea apă a fost botezat în 1841 Eduard VII la Windsor. In ziua aceia, pairesele se îmbulziră în jurul cristelniţei spre a muia în apa sfântă vârful degetelor lor fără mănuşi.

ERNST GLAESER

Contingent

'924

Se găseşte de vânzare la toate librăriile şi la Editura «EMINESCU», Bucureşti I, Strada Parlamentului 2.

Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

Corespondenţa cititorilor

Rezultatul plebiscitului.-Deslegătorii problemelor

Plebiscitul publicat în No. 40 a avut răsunet în massele cititorilor şi am primit o serie de răspunsuri interesante, din care vom spicui la întâmplare.

Propunerile d-lui Dan G. Florescu (Roman)

Numele *Dan G. Florescu-Roman* e foarte popular cititorilor noştri.

D. Florescu e deslegătorul perpetuu al tuturor problemelor publicate în «Oglinda Lumii».

In esenţă d-sa ne scrie următoarele:

„Ca răspuns la plebiscitul apărut în „Oglinda Lumii" No. 40 mă grăbesc să-mi exprim şi părerile mele.

1) Cred că ar fi f. nimerit să se continue cu problemele de algebră, dar să se evite pe cât se poate problemele de calcul lung".

(Admitem cu plăcere prima propunere şi vom continua publicarea problemelor de algebră.

Nu putem admite însă propunerea şi în ce priveşte problemele ce necesită mai mult calcul, dat fiind entuziasmul cu care au fost primite de cititorii mai culţi. Pntru a împăca dar capra cu varza, vom publica probleme mijlocii, ţinând seama că cele prea uşoare nu prezintă mare interes şi cele prea grele indispun pe unii cititori necăjiţi că nu pot să le rezolve (Nota Red.).

„2) Problemele cele mai nimerite pentru o revistă de actualitate ca „Oglinda Lumii", ar fi cele ştiinţifice.

3) Articolele preferate sunt cronicele ştiinţifice.

4) Ar fi necesare unele nuvele de acţiune, schiţe cu colorit umoristic etc.

5) Ar trebui cât de curând introdusă o rubrică a şahului în care un redactor abil să prezinte cele mai interesante probleme de şah, ştiri şahiste etc.

6) O rubrică absolut necesară ar fi una medicală, prin care să se dea sfaturi contra atâtor boli.

(ss) DAN G. FLORESCU

Scrisoarea d-lui Serge Şişco din Hotin

D. *Serge Şişco* din comuna Noua-Suliţă (jud. Hotin) e deasemenea un pasionat problemist.

D. Şişco a rezolvat problemele lui Einstein, Flammarion, Foucault ş. a.

Iată ce ne scrie d-sa:

„Mă bucură foarte mult înfiinţarea rubricei problemelor şi mă grăbesc a răspunde la plebiscitul dvs.

1) Este de dorit să publicaţi cât mai multe jocuri şi probleme de aritmetică şi de astronomie.

2) Mă interesează cel mai mult articole de astronomie.

3) Ar fi de dorit introducerea unei rubrici „De vorbă cu cititorii" cu subiecte pur ştiinţifice.

Problema lui Foucault. — Distanţa între soare şi pământ e în km. 148.902.000 şi în leghe 37.225.500".

(ss) SERGE ŞIŞCO

Scrisoarea d-lui Const. Banu (Timişoara)

Iată ce ne scrie *d. Const. Banu*, dela Şcoala Militară de Artilerie din Timişoara:

„Nu ştiu prin ce întâmplare mi-a căzut în mână un număr din revista *„Oglinda Lumii"* şi vă mărturisesc că n'am ştiut că există o atât de frumoasă şi instructivă revistă. Sper ca în curând să deviu abonatul d-voastră.

Totdeodată captivat fiind de frumuseţea problemelor, m'am grăbit să le desleg şi să vi le trimit cât mai neîntârziat, deşi nu ştiu termenul primirii răspunsurilor.

Deslegarea problemei de algebră: valoarea rădăcinelor sistemului

$$x+y^2=31$$
$$y+x^2=41$$

este $x=6$ şi $y=5$.

*

Nota Red. Rugăm pe d. Banu şi pe ceilalţi deslegători ai problemei de mai sus să ne arate detailat prin ce operaţie algebrică au găsit valorile lui x şi y.

*

PLEBISCITUL nostru rămâne deschis. Cititorii ne pot comunica părerile lor până la 15 Noembrie. Vom publica cele mai bune răspunsuri şi vom ţine seama de ele în limita posibilităţii.

Soluţia problemelor revistei „Oglinda Lumii"

Problema de război

Primul deslegător al problemei de război e *d. Ovidius Idriceanu-Igrov* din Bârlad.

Textul acestei probleme l'am publicat în No. 40 al revistei. Il repetăm pentru nouii cititori:

«Zece milioane de oameni pornesc la război, dintre cari 6 milioane au vârsta de 18—30 ani, 3 milioane au vârsta între 30—45 ani şi 1 milion are vârsta între 45—56 ani.

Războiul ţine 4 ani. Se întreabă câţi oameni trebuie să moară în mod normal conform tablelor lui Déparcieux (publicate în orice carte de logaritmi), presupunând ipoteza că niciunul n'ar muri de glonţ, sabie, gaze asfixiante, epidemie, foamete sau uzură?

Evaluarea numărului oamenilor pe contingente e la discreţia cititorilor».

Iată soluţia problemei după calculele d-lui *Igrov:*

In mod normal:

Din cei 6.000.000 mor 196.560
Din cei 3.000.000 mor 145.800
Din cei 1.000.000 mor 107.560

Mor deci în total *449.920* oameni, adică în medie 5 la sută.

Explicarea d-lui Igrov o vom publica într'un număr viitor.

Deocamdată suntem de părere că această cifră e mică.

Pentru a putea deslega problema, cititorii trebuie să citească neapărat volumele apărute în Editura Eminescu:

1) Pe frontul de vest nimic nou de Marie Erich Remarque.

2) *Napoleon* de Emil Ludwig.

Ambele aceste cărţi, traduse într'o impecabilă limbă literară de confratele nostru d. *Eman. Cerbu*, ne dau o idee precisă despre ce e un război, şi că în consecinţă peste 5 la sută din oameni mor de mizerie morală, surmenaj şi oboseală, mai ales când e vorba de un război având o durată de 4 ani de zile.

Soluţia d-lui Igrov nu e dar bună, pentrucă d-sa n'a citit cele două cărţi de mai sus şi a ţinut seamă numai de tabelele mortalităţii lui *Déparcieux*, aplicabile doar persoanelor rămase acasă la vatră şi nu contingentelor plecate pe front.

Premiile matematice

Intr'un număr viitor vom publica lista cărţilor ştiinţifice acordate ca premii cititorilor noştri, cari au deslegat problemele matematice.

Regiune de palmieri pe timp de vijelie

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

Vijeliile care se deslănţue în anotimpul actual pe coasta de răsărit a Statelor Unite, aşa numitele „hurrycanes", fac pustiiri teribile în oraşele de coastă. Iată aci o alee de palmieri dintr'un port american, după un „hurrycane", care a transformat regiunea într'o mare, din care palmierii ies la suprafaţă ca nişte mici insule.

Vizite regale la expoziția de flori

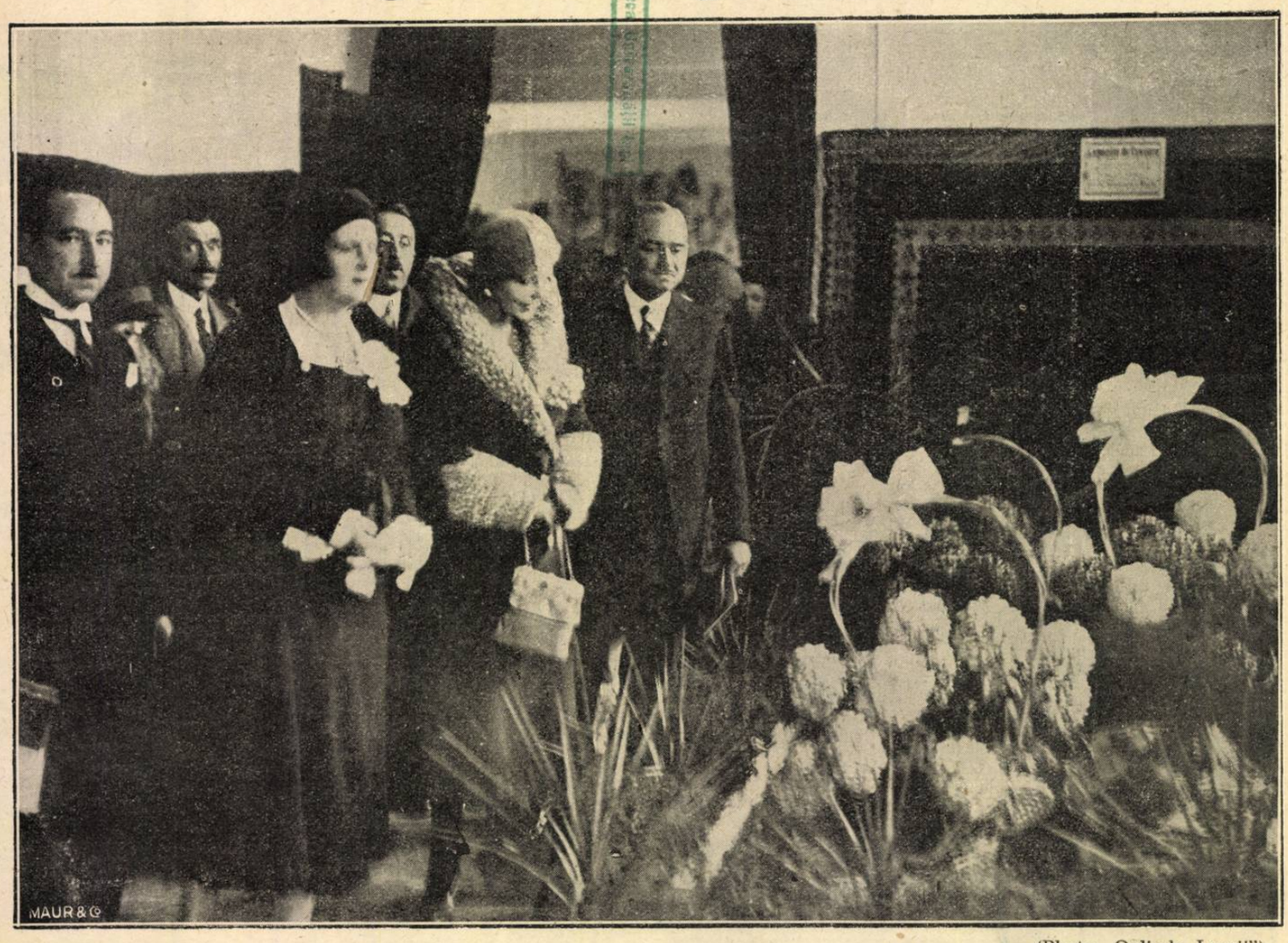

(Photo „Oglinda Lumii")

M. S. Regina-văduvă Maria, însoțită de ex-Regina Elisabeta a Greciei, au vizitat expoziția de horticultură din București, unde au admirat mai ales splendidele orchidee expuse.

Profeția unui medic

Profesorul german Schiller, într'un articol ce-l publică, prevestește că într'un timp oare-care — nu vă speriați, nu tocmai apropiat! — omenirea va pierde dinții mai întâi, apoi părul de pe cap, mustața, barba și părul de pe corp.

...Și vom umbla atunci golași, ca puii ieșiți din ou...

„Miss Paris" la tribunal

In anul 1929, cu prilejul unui concurs de frumusețe, d-șoara Lucienne Brillant, de profesiune manechin într'un mare salon de croitorie, fu aleasă regină a frumuseții din Paris. Comitetul de organizare a concursului făcu ca «Miss Paris 1929» să viziteze timp de trei luni cele mai moderne localități balneare din Franța și îi procură pretutindeni casă, masă și petreceri fastuoase.

După trecerea acestor trei luni de zile, când d-șoara Brillant trebui să redevie, din prințesă a frumuseții, o simplă Cenușereasă într'un salon de croitorie, ea formulă pretenții bănești față de comitetul de organizare a concursului: ceru o despăgubire de 45.000 franci, reprezintând echivalentul salariului pe trei luni ce l'ar fi câștigat ca manechin dacă n'ar fi fost ocupată ca «Miss Paris 1929». D-șoara Brillant, pretinde deci că ar fi câștigat un salariu de 15.000 franci lunar.

Comitetul primi foarte sceptic pretenția aceasta și respinse cererea de despăgubire. Atunci «Miss Paris» se adresă unui avocat, care a dat comitetul în judecată.

Uriaș cadran solar din flori

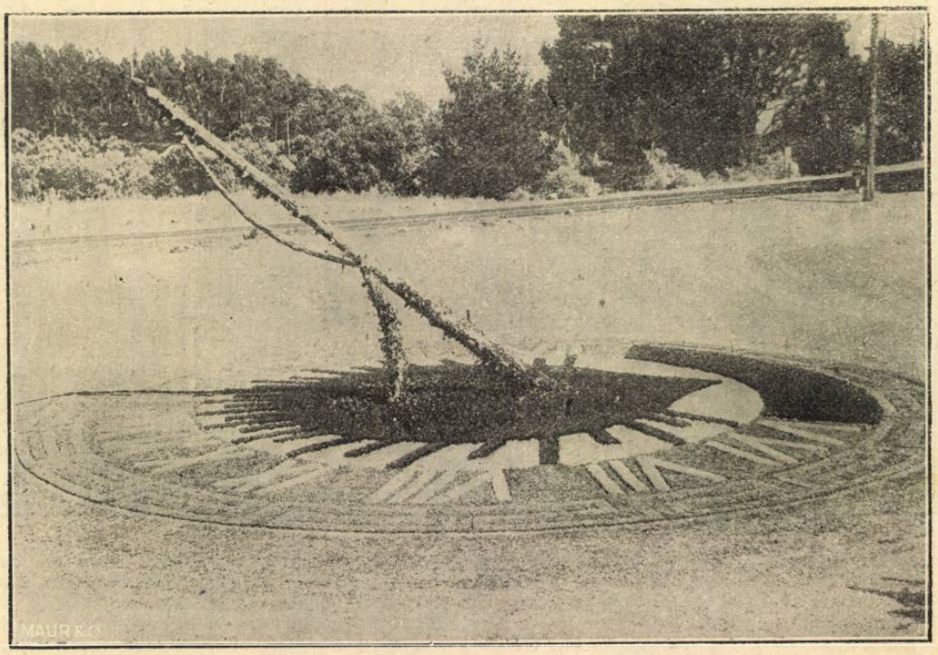

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La San Francisco s'a alcătuit un enorm cadran solar din flori, desigur unicul din lume. Are un diametru de aproape 12 metri.

Animalele ca și oamenii... se uită la voi

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

1. Mrs. Howard B. Christensen, o cunoscută amatoare de câini, cu doi „terrieri cu păr ca sârma" premiați la expoziția din Beverly Hills (California). — 2. Un elan în pădurile din Noua-Scoție, Canada, fotografiat în cursul nopții după ce a călcat pe o sfoară pusă intenționat și legată de o lampă cu magneziu, așa că fotografia s'a efectuat automatic. — 3. Un grup de „griffoni" din Bruxelles, premiați la mai multe expoziții canine. — 4. O fotografie reușită a unui pui de vulpe dintr'un parc de animale din Beas Mountains (Statele Unite). — 5. Trei cimpanzei din Grădina zoologică a orașului Los Angeles, într'o atitudine de adâncă meditație. — 6. Cu prilejul unei „zile a pălăriilor de pae" din Los Angeles, s'a aruncat elefantului „Suna May" din Grădina zoologică atâtea pălării de pae uzate, încât, de bucurie, elefantul s'a pus să facă o veselă tumbă. — 7. Învingătorul unei curse de țestoase din St. Louis (America) trebue să concureze acum în viteză cu un... iepure. Amuzant, nu? — 8. Doi dulăi danezi, dintre acei pe cari îi preferă acum cucoanele, care țineau înainte numai la cățeluși.

O poziție greu de invidiat

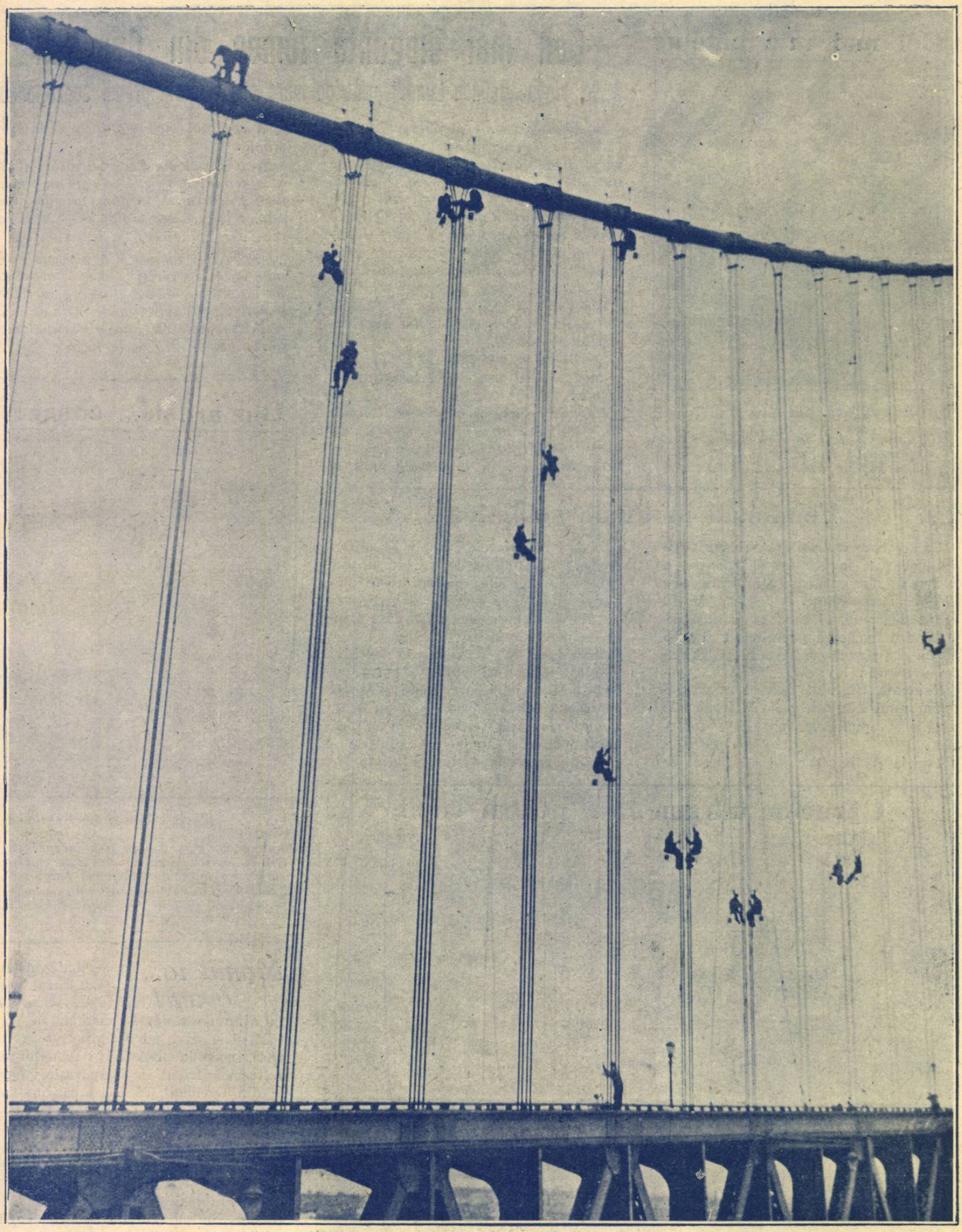

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Fotografia noastră nu reprezintă un concurs de cățărat, ci pe niște zugravi tocmiți să revopsească podul uriaș de peste fluviul Delaware dintre Filadelfia și Camden, operație care se repetă din cinci în cinci ani.

Invenție sensațională Un d. Edouard Mollard din Rou-en ar fi reușit să descopere un procedeu, după care s'ar construi motoare care să utilizeze electricitatea statică din aer.

Georges Claude și abatele Moreux avuseseră și ei ideia unui motor care să-și ia forța din electricitatea aerului, cu niște antene de șeapte metri. Motorul d-lui Mollard ar avea cincisprezece antene de... 15 milimetri fiecare și dând o forță de 7,3 cai-vapori.

Invenția aceasta, care constă din a lua forța motrice din aer, ar putea revoluționa industria, nu numai a avioanelor și automobilelor, ci și a vapoarelor. Și câtă economie!

PAGINA FEMEII

Cel mai mic cățeluș

(Photo „The New York Times")

Cățeluşul acesta, care nu cântăreşte decât 300 grame, a fost premiat la Filadelfia (America) drept cel mai mic din lume.

Cea mai elegantă femee din România

O va alege „Oglinda Lumii" printr'un mare concurs cu premii senzaționale

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi ştim că şi eleganța Romăncelor e aproape imbatabilă. Şi prin eleganță ținem să precizăm că nu înțelegem luxul costisitor. Elegantă e o femee care ştie să poarte rochița cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganța nu este aşa dar în funcție de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Romăncă? In ce oraş, în ce județ, se ascunde?

Iată de ce ne-am gândit să lansăm în «Oglinda Lumii» un concurs, pe care-l vom organiza pe județe şi-l vom centraliza apoi în Bucureşti, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face sensație în lumea feminină — şi pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerele noastre viitoare — vor recompensa pe alese.

Un juriu compus din personalități marcante ale vieței noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecționat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

Feministă în Rusia sovietică

Când reprezentanții presei europene au debarcat la Samarkand pentru a asista la inaugurarea căii ferate care leagă Turkestanul cu calea ferată trans-siberiană, ei au fost primiți de o tânără femee cu părul scurt şi care fuma o țigaretă pe peronul gării. Ea se prezintă: tovarăşa Adibova, vice-prezidenta Statului federal Uzbekelkaia, unul din cele şase teritorii ale Uniunei republicelor socialiste sovietice.

Istoria Adibovei e un adevărat roman de aventuri: măritată la 12 ani, cu câțiva ani înainte de revoluția din 1917, ea evadă din harem, unde stăpânul ei o ținea prizonieră împreună cu alte trei fete; dacă ar fi fost prinsă, ar fi fost ucisă.

Refugiată la Taşkent în vechiul Turkestan, suferi mii de lipsuri, învăță să scrie şi să citească şi îşi aşteptă cu răbdare ceasul; când a isbucnit revoluția, ea se înrolă în partidul comunist, unde actualmente e una din cele mai active militante.

Din artistă... coşar!

(Photo-exclusivitate Keystone)

Englezoaica May Nelson şi-a început cariera ca artistă de music-hall, a devenit pe urmă „cea mai bună boxeuză feminină", şi când i s'a îmbolnăvit bărbatul, de meserie coşar, i-a luat ea ustensiliile şi s'a dus să curețe coşurile...

Cărucior ultramodern pentru copii

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

Bunicul acestui copil a dăruit nepoțelului său un cărucior foarte original şi a făcut cu aceasta o mare plăcere şi dădacei: copilul e plimbat, iar dădaca nu mai trebue să „împingă". Căruciorul e pus în mişcare de un mic electromotor, cu o viteză de 8 kil. pe oră.

Mamă la... 6 ani!

Se semnalează din Şanghai cazul unei fetițe de şease ani în ajun de a deveni mamă.

Medicii cari au examinat-o recunosc, în ciuda precocității femeilor din Extremul-Orient în comparație cu cele din Occident, că acest caz de maternitate la o vârstă atât de fragedă, e fără precedent până şi în China.

In fața cazului acesta de fetiță-mamă e cazul de a se spune că nu mai sunt copii.

Nu vor mai fi copii în curând în Rusia, din punctul de vedere al familiei.

Un ziar din Kiew publică o serie de scrisori ale unor copii cari îşi reneagă părinții. Fiul unui preot declară că, pătruns de noua ideologie socialistă, urăşte ideologia părintească şi reneagă oficial pe autorul zilelor sale, cu care a şi rupt dealtminteri toate relațiile încă de acum doi ani.

D-şoara ministru

Una din cele mai frumoase fete din Statele Unite, Miss Alice Lee Grosjean, a făcut o carieră cu adevărat americană: în vârstă de numai 24 ani, a fost numită secretară de Stat în Louisiana.

Faptul acesta nu e banal nici în ţara posibilităţilor nelimitate.

Miss Grosjean, cunoscută în Statele de sud pentru frumuseţea şi farmecul ei, moştenite de sigur dela strămoşii ei francezi, pentru frumosul ei păr castaniu şi ochii ei negri, focoşi, nu mai e, de fapt, o miss. Când a avut 15 ani, s'a măritat cu un Mr. James Terrel şi a divorţat după şease ani.

Pe când era încă măritată, la vârsta de 18 ani, a devenit secretara avocatului H. P. Long din Shreveport, care e acum guvernator al Statului Louisiana. Ea l'a ajutat mult în timpul unor lupte politice, mai cu deosebire anul trecut, când se pornise o mişcare violentă pentru a-l scoate din postul de guvernator.

«Miss» Grosjean e prima femee care ocupă în Louisiana o funcţie atât de înaltă. Numirea ei a surprins'o şi pe dânsa.

Cu o zi înainte, murise predecesorul ei, James Bailey. A doua zi dimineaţa, înainte ca Miss Grosjean să se ducă la dejun, fu numită secretară de Stat şi îşi depuse jurământul.

Se crede însă că d-şoara ministru nu va deţine mult timp portofoliul ei. Guvernatorul Long candidează la un mandat de senator şi are multe şanse să fie ales.

— Dacă va fi ales, a declarat Miss Grosjean, plec cu dânsul la Washington ca secretară particulară şi voi demisiona din funcţia de ministru. Cred că nu voi mai accepta niciodată o funcţie publică.

Extraordinarul roman

EVREI

în

Lanţuri

s'a tradus în toate limbile mondiale

Tirajul total în număr de

600.000

exemplare înseamnă un

SUCCES MONDIAL!

Câteva din aprecierile presei internaţionale

Berliner Lokalanzeiger

Romanul e plin de sensaţie şi totodată abil amestecat cu descripţii miniaturale desfăşurând un tablou interesant de moravuri, care ţine atenţia încordată de la început până la sfârşit.

Hamburgischer Correspondent:

Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimaşă forţă de înfăptuire literară.

Daily News:

Povestirea aceasta e de o forţă covârşitoare. E una din cărţile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.

Northern Whig, Belfast, Irlanda:

O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulţi ani încoace!

Pester Lloyd, Budapesta:

Technica romanului e desăvârşită, şi cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti

Marinarii se amuză

(Photo-exclusivitate Keystone)

In orele de libertate din timpul manevrelor navale engleze, marinarii de pe vasele de război se distrează cum pot: iată-i aci executând un joc gimnastic original, care constă din încercarea puterii unui grup prin forţa muşchiulară a gâtului.

Fard-mobilul!

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Vedem sus unul din uriaşele autobuze din Hollywood, care duce pe artişti şi artiste de acasă la studio şi care sunt prevăzute cu tot ce trebue pentruca actorii să poată juca imediat. In primul rând e, bine înţeles, fardarea. Fotografia de jos arată cum se operează cu fardurile în plin mers al autobuzului.

Intrunirea anti-alcoolică din București

(Photo „Oglinda Lumii").

La Arenele Romane din București a avut loc deunăzi o întrunire a anti-alcoolicilor. Iată un grup din asistență.

Nou aparat de măcelărie

In abatorul Vaugirard din Paris se experimentează acum un nou aparat de tăere, care dă automatic animalului o lovitură teribilă pe frunte, ceeace provoacă moartea imediată a victimei.

Discurs cu muzică

Sosind la Casablanca cu prilejul recentei sale călătorii oficiale în Maroc, d. Doumergue, prezidentul republicei franceze, pronunță un important discurs. Se dase ordin ca muzica zuavilor să cânte *Marsilieza* după terminarea cuvântărei.

D. Doumergue nu terminase încă citirea unei jumătăți din filele scrise, când fu întrerupt de o lungă salvă de aplauze. Șeful muzicei crezu că discursul prezidențial luase sfârșit și intonă imnul național. Uimire generală. Două persoane oficiale se repeziră și făcură să înceteze muzica.

După câteva minute, numele lui Lyautey pronunțat de d. Doumergue provocă o ovațiune prelungită. De astă dată — se gândi șeful muzicei — nu mai încape îndoială: discursul s'a isprăvit. *Marsilieza* răsună din nou.

Dar când șeful Statului francez își termină în adevăr discursul, nu se mai auzi imnul: desgustată, muzica zuavilor plecase.

Din Balzac

Invidia e cel mai neghiob dintre vicii, căci nu raportează nimic.

Manechine și studenți

D. Camille Wyn, directorul teatrului des Ambassadeurs din Paris, a hotărât să înlocuiască pe ușierii feminini («ouvreuses») cu bărbați, și a angajat în acest scop mai mulți studenți, pe cari voia să-i ajute, în modul acesta, materialicește.

Wyn mai angajă un număr de manechine, spre a pune mai bine în evidență, pe scenă, frumoasele toalete.

La repetiția generală a piesei «Meyerling» de Claude Anet, studenții și manechinele aveau să funcționeze pentru prima dată. Dar nu se prezintă nimeni.

Repetiția generală având loc după amiazi, studenții au trebuit să se ducă la cursuri, iar manechinele în atelierele unde au ocupația principală.

Motocicletă sui-generis

(Photo „The New York Times")

O motocicletă pentru elevi. Profesorul șeade în remorcă și rectifică cu un al doilea ghidon greșelile elevului.

Bolile de plămâni se vindecă!

Tuberculoza pulmonară, oftica, tusea, tusea seacă, tusea cu flegmă, sudoarea nocturnă, catarul bronhial, laringita, flegma, emoragia, expectorația cu sânge, năduful, astma, junghiurile, etc. se vindecă!

Au fost vindecați mii de oameni!

Cereți imediat cartea mea despre

„Noua mea metodă de alimentare"

Inainte de întrebuințare

care a salvat multă lume. Ea poate fi întrebuințată pe lângă orice fel obicinuit de trai și contribue la învingerea mai grabnică a boalei. Greutatea corpului crește și calcinarea treptată oprește boala în loc. Bărbați serioși din știința medicală confirmă excelența metodei mele și sunt de acord cu întrebuințarea ei. Cu cât se începe mai de grabă cu modul meu de alimentare, cu atât mai bine.

După întrebuințare

Cu totul gratuit primiți cartea mea, din care veți afla multe lucruri bune de știut. Cine e deci chinuit de dureri cine vrea să scape repede, radical și fără pericol de suferința sa, să scrie chiar azi! Accentuez din nou că primiți **cu totul gratuit**, fără nici o obligație din partea dv., lămurirea mea și medicul dv. va consimți de sigur la această

nouă regulare a alimentării dv.

găsită excelentă de profesori de primul rang. E deci în interesul dv. să scriți imediat și veți putea fi oricând serviți de reprezentanța mea de acolo.

Luați învățătură și **dorință întărită de însanătoșirea** din cartea unui **medic cu experiență**. Ea conține înviorare și **dorință de viață** și se adresează tuturor bolnavilor cari vor să cunoască stadiul actual al **tratamentului pulmonar.**

Georg Fulgner, Berlin-Neukölln, Ringbahnstrasse 24, Abt. 610

ACTUALITĂȚI ! ACTUALITĂȚI !

Fotograful revistei de actualitate sboară cu aparatul său peste șapte mări și țări, și se întoarce cu tolba plină...
Deastădată, a revenit cu vânat de soi. In primul rând ne-a adus fotografia Mariei Magdalena... cununate. Ce e drept, e vorba doar de interpreta Mariei Magdalena dela reprezentațiile festive ale «misterului» din Oberammergau, d-ra Hansi Preisinger, care s'a măritat cu inginerul din München, Dr. Otto Kirschner...

Dar nu mai puțin senzațional e instantaneul pe care ni l'a adus dintr'un orășel spaniol, unde neexistând lupte de tauri, cetățenii organizează «corride» pe stradă... și amatorii cari ațâță taurii, trebuie să se ferească apoi de coarnele sale, luând'o la sănătoasă sau... cățărându-se pe fațadele caselor..

Ce să mai spunem de cea mai primitivă frizerie din lume care se află pe un maidan de nisip din apropierea orașului turc Angora: «frizerul» lucrează sub cerul liber, în chipul cel mai primitiv care poate fi imaginat.

Din fundul Chinei, fotograful nostru s'a întors cu instantaneul unui străvechi «observator» astronomic cum se mai văd încă destule în coloniile îndepărtate ale țării, și cari datează din epoca cea mai veche a bătrânului imperiu.

Dar dornic de actualitățile cele mai palpitante, fotograful nostru n'a lăsat să-i scape deschiderea celui de al 31-lea târg internațional de încălțăminte din Londra, și acolo a «prins» pe o duduie cu o gheată uriașă de zăpadă în contrast cu un delicios model de încălțăminte destinată aceluiaș scop Și după ce ne-a lăsat «recolta» sa, fotograful a pornit din nou peste șapte mări și țări...

JOCURI

AFACEREA SPIONAJULUI

Afacerea spionajului descoperită în România, pasionează întreaga Europă. D. Weber, directorul general al Siguranței Statului din Viena, a intrat printr'un agent secret al său în posesia unei telegrame cifrate expediată din București. Cum la acea adresă s'a aflat că este un sediu al adepților Internaționalei a III-a, d. Weber, directorul general al Siguranței Statului din Viena, a arestat pe adresant.

Neputând descifra cifrul telegramei, d. Weber, căruia rezolvarea cifrului i se pare grea ca a inscripției din «Cărăbușul de aur» de Edgar Allan Poe, ne trimete nouă telegrama pentru a o pune spre deslegare iubiților noștri cititori. D-sa îi ș'e pe cititorii noștri destul de experimentați în rezolvări de acest gen. Nu ne îndoim nici noi.

Iată telegrama primită:

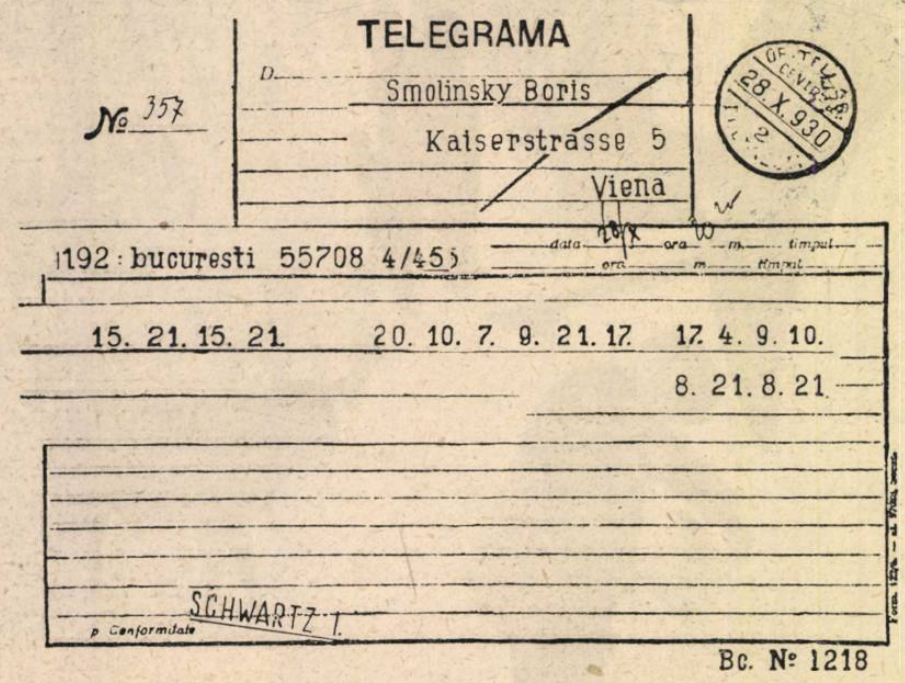
TELEGRAMA

№ 357

D. Smolinsky Boris
Kaiserstrasse 5
Viena

28 X 930

1192 : bucuresti 55708 4/455

15. 21. 15. 21. 20. 10. 7. 9. 21. 17. 17. 4. 9. 10.
8. 21. 8. 21.

SCHWARTZ I.

p. Conformitate

Bc. № 1218

O DECLARAȚIE PREȚIOASĂ

Intre timp, am primit o scrisoare din Viena, în care ni se scrie că arestatul a declarat că cifrul începe dela *o anumită* literă a alfabetului:

A B C D E F G H I J K L M N O
P Q R S T U V X Y Z

ULTIMA ORĂ

În ultimul moment aflăm că de Siguranța generală a Statului din Viena a fost interceptată o a doua telegramă cifrată, adresată aceluiaș individ.

Orele fiind întârziate, o vom publica în numărul viitor.

MICA PANCESCU

N. R. — Deslegătorul ambelor telegrame va primi un premiu special.

Nouile noastre jocuri

PROVERBUL ROMANO-CHINEZ

de *L. Motneack*, Ismail

Se dau următoarele șase cuvinte chineze (sic!):

FRUE PE BNQA HO VEQCVG MAFGG

Traducându-le în limba română, se va obține un foarte cunoscut proverb românesc.

Cititorilor profani în chineză, le dăm următoarele date după cari să se orienteze în traducerea textului:

I. *Literele cari formează cuvintele de mai sus se vor înlocui cu alte litere așezate în alfabet fie într'o ordine mai apropiată, fie într'una mai depărtată.*

II. *Depărtarea este aceeași pentru literele aceluiaș cuvânt, însă diferă pentru fiecare cuvânt în parte.*

Acum arătați-vă știința în chineză!

JOC INFINIT

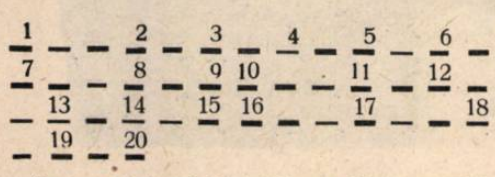

Se vor înlocui liniuțele cu litere, astfel ca porțiunea dintre cifre să dea cuvinte cu următoarele semnificații:

1-3: Târg în județul Covurlui; 2-5: Piscul Carpaților în județul Neamț; 4-7: Muzicanți ambulanți; 6-9: Căpetenia suevilor, învins în Galia de Cezar (58 a. Cr.); 8-11: Autorul «Chirei Chiralina»; 10-13: Oraș în Bavaria, pe Dunăre; 12-16: Impărat francez; 14-17: Numele grec al Dianei (Mit.); 15-19: General atenian care bătu pe Xerxe la Salamina; 18-20: Orator grec învins și ucis la Amfipole (422 a. Cr.).

ENIGMA

de *Ilie T. Lupița*, Caracal

Sînt o plantă
Sacrosantă.
Capul de-mi înlocuești,
Mare fabulist scornești;
Iar cu coada 'nlocuită
Dau o notă prelungită.

POȘTA JOCURILOR

Alexandru Dobrinescu, Bârlad. — O întrebare: l'ați publicat și în altă revistă?

Soluțiile jocurilor din „O. L." No. 45

DEPEȘĂ ASCUNSĂ

Amiral, Maiestos, Tizană, Reteveiu, Calais, Roman, Iarbă, Lulea, Miel, Dalila, Miopie, Răcitură, Oaie, Ares, Napoleon, Volan, Stare.

MAIESTATE; ISMAILUL E LA PICIOARELE VOASTRE (Suvaroff către Caterina a II-a).

METAGRAMĂ

Cimbru
Zimbru
Timbru

OAMENI CELEBRI

AMUNDSEN
NESTORIU
DAUMESNIL
ROCMANI
EDISON
EIFFEL

ANDREE.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Arad: Paulina Troisi.
Bălți: Simon Gross, A. Viner.
Bârlad: Ovidius Idriceanu-Igrov, C. Chicoș, Kitzler M. Naum, Buru Elefterie și Buru Spiru, Alexandru Dobrinescu, Ciucă Aurel și Maria Ciucă, Ionescu M. Dumitru.
Bistrița: Aurel Moldovanu.
Brăila: Nicu N. Vasilescu, D. Carapetru.
Brașov: Ivan N. Alexandru.
Brezoiu (Vâlcea): Vetuța Ionescu și Costel Malaia.
București: Fănică Nicolaescu-Balș, G. Beliu.
Câmpina: Nicu C. Slavu și Gogu Comșa-Azuga, Sigmund Boniovski, Sofia Boniovski, Oscar Măcărescu, Gheorghe N. Georgescu și Costel Rușină, Nicu Pavel, Iosif Gh. Russescu și Ricu Singer.
Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ștef. Constantin și Ilie T. Lupița.
Caravaneți (Teleorman): Fl. N. Șolea și Heinrich Polichroniade.
Costești (Argeș): I. Vișan și Joanes Viviani.
Craiova: Paula și Stela Marcus, Elena Bălănescu și Juliette Leon, Corina Nenoveanu și Marioara Ivanovici, Frida Rosenștein și Tity Beck, Micu Eliezer, Any Ivanovici și Gh. C. Dumitrescu, Luișa și Buby Ștefănescu, Gică Papandonatos, Virgil C. Dumitrescu.
Crețeni (Vâlcea): Marin și Costică Petrescu.
Deva: Tony Farcaș.
Galați: Ionescu T. Ștefan, Howells G. Dumitru.
Ghirdoveni (Prahova): Nicușor K. Ionescu și A. Ionescu.
Lugoj: Moisă Băcilă, Aurel și Petru Bohariu.
Iași. A. Ladaru.
Ismail: L. Motneack.
Moreni (Prahova): Fănică G. Popescu și Vasilică Broicu.
Noua-Suliță (Hotin): Serge Șișco, M. Vainberg, Leon Klärman, Melihson Etty, Leonida Meilihson, Etty Faerman, Șmil Epelboim, Beniamin Rosenberg, Marcu Bograd.
Oradea-Mare: Alex. Golumbeanu, Tita R. Argentaru.
Pitești: Dida Moisescu și Titi Bunescu, Lică H. Davidescu și Anamian N. Nicolae.
Ploești: Vasile C. Libiu.
Sinaia: Sarmiza și Lavinia Marinescu.
Timișoara: Constantin Banu, Chirilă Andreiu, Ioan Mezei, Ioan Pană.
Turnu-Măgurele: Marin A. Iliescu, Em. Alexescu.
Turnu-Severin: Grigore și Zoe Guilmain, Costică și George E. Vlahos, George Vasiliu și Tatiana Muică, Kiriak Popescu și Nuna Tunșan, Tudorică Popescu.
Valea-Caselor (Dâmboviță): Anișoara și Nicu V. Popescu.
Vulcana (Dâmboviță): Jeana și Genne Popp.

AU DESLEGAT DEPEȘA ASCUNSA ȘI OAMENII CELEBRI:

București: Victoraș Livovski, Puia, Stela și Țuța Gavoiu.
Buzău: Nelu, Marioara și Nora Neșovici.
Cernăuți: Tațiuc Vasile.
Focșani: Micuța și Neculai Roman.
Iași: Eugen și Marin Al. Toncilescu.
Sinaia: Paul Costescu, Saly Horenștein, A. Klein.

AU DESLEGAT DEPEȘA ASCUNSA ȘI METAGRAMA:

Alba-Iulia: Adrian Theodorescu.

(Urmează în pag. 907).

Cavalerii ordinului „Mihai Viteazul" la M. S. Regele Carol, la Sinaia

Cavalerii ordinului „Mihai Viteazul" au fost la 8 Noembrie musafirii M. S. Regelui Carol II, la Sinaia. Reporterul nostru fotografic a prins amănuntele de mai sus cu prilejul acestei festivităţi: 1. M. S. Regele, între mareşalii Presan şi Averescu, scoboară dela mânăstire spre castelul Peleş; în al doilea rând, printre cavalerii ordinului d. ministru Mihalache. — 2. Cavalerii ordinului, având în frunte pe M. S. Regele şi pe cei doi mareşali, asistă la defilarea trupelor în faţa castelului. — 3. Defilarea vânătorilor de munte prin curtea castelului Pelişor.

Soluţiile jocurilor

(Urmare din pag. 906)

Bârlad: Constantin Simionescu, Eugen Rădulescu, Radu Rădulescu.
Bucureşti: Lucicuţa Sch., Harry Iosefovici, Şt. Negru, Bernardt Strulovici, Leon Moscovici.
Buzău: Mihai Const. Dumitrescu.
Galaţi: Cohn Dora, Cohn Simon.
Ploeşti: Simion Marcovici şi A. Edelştein.
Sinaia: A. Margulius.

AU DESLEGAT OAMENII CELEBRI ŞI METAGRAMA:

Bârlad: Ovidius Popoiu, Profiriţa Ciurea.
Brăila: Jenica Popescu, Stanislav G. Zoe, H. H. Carusso.
Braşov: Nely şi Lya maior Sandu, Lizi Topârceanu.
Bucureşti: Hartel Mircea şi Hartel Alexandru, Fany Marcus.
Chişinău: Nicu Arsene.
Constanţa: Sorel Avramescu.
Drăgăşani (Vâlcea): Floricica Predescu, Nella, Puiu şi Zizi Iliescu, Nellu Nanu, Paula Voiculescu, L. Bratu.
Focşani: Mircea Christian şi A. Caţă, Romeo Christian şi Ciobotaru Sterea.
Iaşi: Leocadia căpit. Enescu, P. N. Alexa, Mişu Cranciuc, N. Comănescu.
Noua-Suliţă (Hotin): Abraham Lerner.
Ploeşti: Theodor Stoicescu.
Roman: Alexandrina Cpt. Cojită.
Piteşti: Ionescu Adina.
Podul Turcului (Tecuci): Constantin Divitari.
Săliţte: Ionel Nanu şi Puiu D. Roşca, Lia, Lola, Mărie, Maria şi Nelly Iliescu.
Tulcea: Ionel Bizamcer, Aurelia Bizamcer, Marcel Bizamcer, Nicu Bizamcer, Ietty Bizamcer.
Zorleni (Tutova): Alexandru Aledo.

AU DESLEGAT NUMAI DEPEŞA ASCUNSA:

Brăila: Clara şi Sylvia Safir, T. Teodorescu.
Braşov: Izu Schein, Radu Popescu.
Bucureşti: Liana şi Natalia Tănăsescu. Carol Soare, Marcu Simovici, Ion Manolescu.
Caracal: Ionescu Tina.
Focşani: Mauriciu Edelştein, Zizi Edelştein.
Piteşti: Elena şi Vasile V. Georgescu.

AU DESLEGAT NUMAI OAMENII CELEBRI:

Bălţi: A. Pădureanu, Alfons Iacobsohn.
Bârlad: Tudor Simionescu.
Brăila: Zoe şi Ernest Tikitu.
Braşov: Puia Buzescu, Dumitru Ionescu, Ştefan Muşetescu.
Bucureşti: Edelştein Emanuel, Herşcovici Amalia, Ionel şi Tantzy Ionescu, Emil Fischer, Nicuşor Muşat.
Vaslui: Ionescu Şt. Elvira.

AU DESLEGAT NUMAI METAGRAMA:

Bacău: Lya şi George Popescu, Nathan Schwartz, Sarah Schwartz.
Bălţi: Surica şi Solomon Iosefovici,
Bucureşti: Locot. C. Popescu, Puiu Niţescu.
Focşani: Artănescu C. şi M. Dumitrescu.
Iaşi: Nunucă şi Lizica Petrescu, Clara Strul.
Oradea-Mare: Lucian şi Tony Daia.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT:

Premiul depeşei ascunse: Fany Marcus (Bucureşti).
Premiul oamenilor celebri: L. Motneack (Ismail).
Premiul metagramei: Tita R. Argentaru (Oradea-Mare).

*

Persoanele câştigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediţia premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN „O. L." No. 44:

Bucureşti: D. Bercovici, Marietta V. Petrescu, Nora Micu-Şeflu, Grety Hehberhing-Stale, Caty Popescu-Duhaia, Peky Dumitreşcu, Mary-Angele aviator Rădulescu.
Creţeni (Vâlcea): Costică Petrescu.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Amatorul

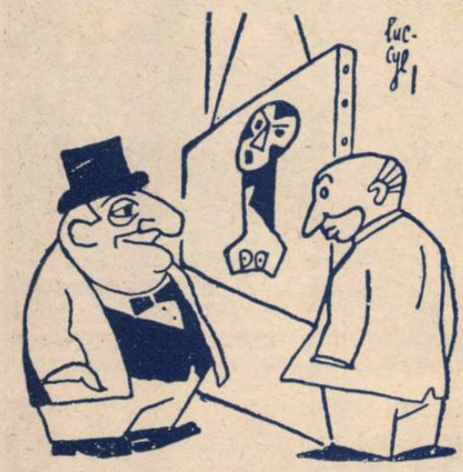

— *Eu pictez pentru propria mea plăcere...*
— *Aşa m'am gândit şi eu!*

AŞA SUNT COPIII!

— Nicuşor, vezi copilul acela sărman în colţul străzii? Du-te fuga şi dă-i o bucată din cozonacul tău.

— Mămico, nu ar fi mai bine să-i dăruesc paltonaşul meu cel nou?

GREU DE TOT

In hanul unui mare hotel, un pasager plictiseşte pe ceilalţi cu povestirea unor isprăvi fabuloase pe care le-ar fi săvârşit.

In cele din urmă, unul îşi pierde răbdarea şi îi spune:

— Povesteşte-ne acum ceva ce nu poţi face d-ta şi-ţi făgăduesc că o voi face eu.

— Minunat! exclamă lăudărosul. Nu pot plăti nota hotelului!

Iluzii

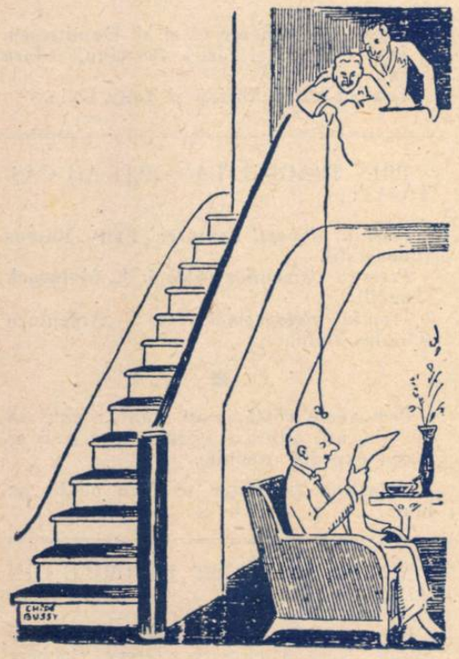

— *Mi se pare că noul meu leac pentru creşterea părului începe să-şi facă efectul! Simt pe ţeasta capului o uşoară gâdilitură...*

GHINION

Unul trece pe stradă adânc preocupat.

Il întâlneşte un cunoscut.

— Doamne, ce mutră ai! Ce s'a întâmplat?

— Noaptea asta s'a comis o spargere în biroul meu! zice cel întunecat.

— Şi s'a furat mult?

— Dacă ar fi numai atât! Dar îi spuneam eri seara soţiei mele că am de lucru toată noaptea... din cauza inventarului...

TERTIP

D. Chiulescu e acuzat de mituirea unui funcţionar fiscal.

Judecătorul: Recunoşti că ai mituit pe funcţionar?

Chiulescu: Mituit? De unde?... Am pariat cu el pe o mie de lei că impozitul meu global nu va fi scăzut!... Şi am pierdut!

BOLI

— Sărmana mea soţie e de compătimit. Se plânge de isterie, nevralgie, neurastenie, nevrită, nevroză, hiperastenie, anestezie şi hipalgezie.

— Dar de unde le-a luat toate astea?

— Din Enciclopedie.

ANTICHITĂŢI

— Există cumva antichităţi în satul vostru?

— Afară de nevasta primarului, nu mai ştiu alta...

FRUCTE

— Fructele sunt foarte eftine anul acesta.

— Nu găsesc. Merele mele m'au costat exact cât anul trecut.

— Zău?

— Da. Cincisprezece zile închisoare şi cinci sute de lei amendă.

AU APĂRUT

DIN „AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI ARSENE LUPIN"

de *MAURICE LEBLANC:*

Confidenţele lui Arsène Lupin

Triunghiul de aur

Izbânda lui Arsène Lupin

Au mai apărut până acum:

Arsène Lupin gentleman-apaş.— Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. - Acul scobit. - «813».— Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal.

Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Oamenii supărăcioşi

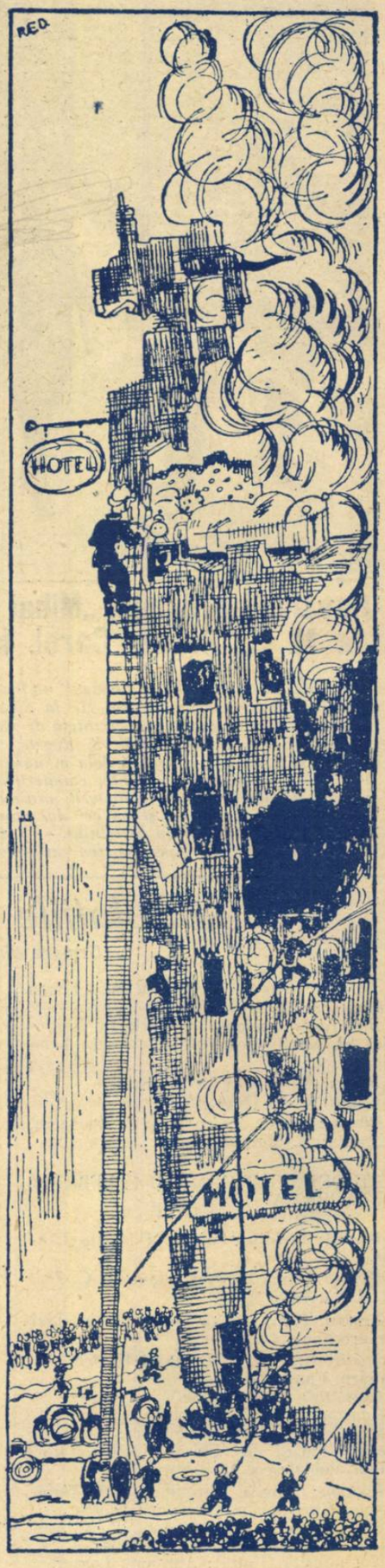

D. Zurbagescu, trezindu-se din somn:
— *8 şi un sfert! Ce tărăboi! Şi cerusem totuşi să nu fiu deşteptat decât la 8 şi jumătate!*

Dacă vrei să bei o ceaşcă cu cafea proastă şi rece, singurul mijloc este să te adresezi unei cafenele unde se joacă biliard.

Deasupra mesei acoperită cu postav verde, anemica lampă electrică, ascunsă în abajurul de un roşu violent, luminează o circonferinţă care cuprinde terenul de joc. Pe măsuţa de alături, deobicei plină cu ustensilii — tăbliţa de şcoală pe care se notează punctele, creta, buretele, scrum de ţigară — e o forfoteală de pahare goale, de apă, bere sau cafea. Nicăieri nu se bea sau se fumează mai mult, ca la o partidă de biliard.

Jucătorul, copleşit de patima lui pentru un carambol, uită cu desăvârşire tot ce se întâmplă împrejurul lui şi se scufundă într'o acţiune continuă de calculaţie.

E susceptibil. Dacă ţine tacul cu mâna stângă, e sigur de reuşită; dacă nu se uită la joc, dacă se aşează pe scaun, orice gest capătă la el puterea de a creia dificultăţi adversarului. E convins de aceasta şi deaceea nu rareori vezi un om în toată firea ţinând un picior în aer sau ducând paharul la gură fără să consume lichidul.

Pentru el, fiecare partidă are un farmec special. Dar atunci când superioritatea adversarului e vădită şi-l copleşeşte, devine arţăgos, iritabil, predispus să dea loc la o ceartă.

Bilele care sunt atât de perfecte, rotunde, lucioase şi netede, exercită un miraj colosal asupra pătimaşului. E notoriu că cineva care joacă biliard, poate începe la ora 3 din zi şi la ora 3 noaptea încă să mai joace. Oboseala picioarelor, ochilor, nu contează pentru un jucător adevărat.

Expresiile technice sunt şi ele pline de savoare: scroafă, indirectă, subţire, în serie, masé, retru, bandă — toate au specificul lor, fiecare corespunde unei complexe game de lovituri.

Jucătorii rutinaţi susţin că orice poziţie a bilelor dă loc şi posibilitate la un carambol (adică de a lovi cu o bilă pe celelalte două) şi că aceasta se poate produce la infinit. In lumea lor e cunoscut cazul unui Japonez care a făcut «la un tac», fără să greşească, 8000 de puncte.

Este drept că Japonezul n'a făcut această demonstraţiune la o competiţiune oficială şi că astfel nu e omologată prin federaţiune.

Despre un Willy Hoope, Schaffer, cetăţeni americani, foşti şampioni mondiali, un Vanhoopen, Belgian; Cuir, Casignol, Vignor, Francezi; Ribas, Sances, Marva, Spanioli; şi în special Englezii Peel, Roberts, Stevenson, maniacii biliardului vorbesc cu admiraţie şi entuziasm.

In Bucureşti, în domeniul tacului şi bilelor, avem şi noi oameni cu faimă: Gheorghe Biserică, cel mai tare biliargiu, Herman, bătrân veteran şi jucător pătimaş, şi alţii cari nici ei nu se lasă mai prejos...

Biliardul se mai joacă şi ruseşte, cu 16 bile, sau cu buzunare, cel englezesc; se mai joacă şi sub denumirea de 72 (keglé) cu popice, apoi spaniola, gambeta, tot cu popice, dar cu un aranjament special. Există o întreagă nomenclatură de socoteli, 2, 4, 8, 12 puncte deodată la jocul de keglé, depinzând de numărul de popice căzute, rămase în picioare, atinse, etc.

Mai sunt loviturile în bandă, loviturile retru, atunci când bila cu care loveşti, se reîntoarce dela punctul atins.

In biliard totul este judecat, calculat cu meticulozitate. Dacă loveşti bila sus, jos, într'o parte, perpendicular, ea capătă un efect, care are ca urmare ori succesul, atunci când loveşti pe celelalte, sau contrariu, din cauza loviturii schimbându-şi direcţia, bila să devieze intenţiunilor jucătorului şi să-i micşoreze şansa.

La joc nu trebuie nimic neglijat, trebue calculat efectul, unghiul şi dispoziţia bilei. In general, biliardul este socotit drept un sport care-ţi desvoltă facultăţile vizuale, de gândire, de preciziune şi de sânge-rece.

Dar la noi se practică acest joc cu cea mai mare îngăduinţă din punct de vedere higienic. Sala îmbâcsită de fum şi lipsa de spaţiu între mese nu poate da avânt acestui joc de calcul.

La Paris, înaintea războiului, erau Academii de biliard, unde amatorii veneau să asiste ca la un match de box sau football, pasionaţi şi încălziţi. Pariurile se ţineau cu 3 pentru 1, cu 5 pentru 1. La Olimpia, Grand Café, Vignon, vestitele Academii din Paris, se întruneau oameni din toate clasele sociale.

Cristian Pancescu

200 de kilometri cu vaca de funie

(Photo-exclusivitate Keystone)

Pentru a participa la concursurile de animale, cari au avut loc deunăzi la Londra, o fată din Anglia a venit cu vaca ei pe jos, parcurgând o distanţă de 200 de kilometri şi mulgându-şi singură în acest timp vaca.

O cadână vă poftește în harem

...Odinioară...

Miezul nopții. Luna plină argintează cartierul musulman din Taşlidia. Ca un uriaş creion alb, minaretul moscheei celei mari arată spre Allah.

Cu curiozitatea locotenentului de 20 de ani care descoperă pentru prima oară Orientul, păşesc prin ulicioare strâmbe. Prezenţa lor tăcută visează cu secole în urmă.

Indărătul reţelei dese de lemn a unui grilaj de balcon se aud şoapte abia perceptibile. Mă opresc... privesc nedumerit în sus...

In aceiaş clipă, dinapoia unui colţ se aude detunătura pistolului unui păzitor al Coranului, şi glonţul izbeşte în zidul putred de lângă capul meu, scoţând un nouraş de pulbere albă... O tulesc de zor...

Cum se poate ca un ghiaur, un necredincios, să comită păcatul de a-şi îndrepta faţa spre ferestrele unui harem!

...Astăzi...

«Stimate domnule colonel!

«Imi iau permisiunea de a vă trimite cartea mea «Harem», pe care vă rog să binevoiţi a o recenza.

«A dv. devotată

Djavidan Hanum»

Cu curiozitatea tânărului care de o veşnicie nu mai are 20 de ani, pătrund în haremul ce mi se prezintă... Acesta este un volum auriu de aproape 400 de pagini, pe care din fericire nu-l mai păzeşte un cerber cu arma încărcată. Ci la poarta acestui harem se află fotografia unui chip clasic de femeie, cu nişte ochi imposibil de frumoşi...

Este autoarea cărţii, prinţesa Djavidan Hanum — şi cartea e intitulată: «Amintirile din harem ale fostei soţii a khedivului Egiptului».

Nu cred să existe o carte mai interesantă scrisă de o mână feminină. Una din cele mai inteligente şi mai sensitive dintre fiicele Evei, prinţesa Djavidan Hanum, mai înainte Zubeida, soţie a khedivului Egiptului, a schimbat vălul tăinuitor de odinioară cu pana revelatoare, spre a crea o operă culturală de valoare istorică. Şi cu curaj, fără frică, ea desvăluie tot, pentru o lămurire definitivă a marelui mister, până şi cele mai intime taiţe din viaţa de harem, trăgând cele din urmă consecinţe.

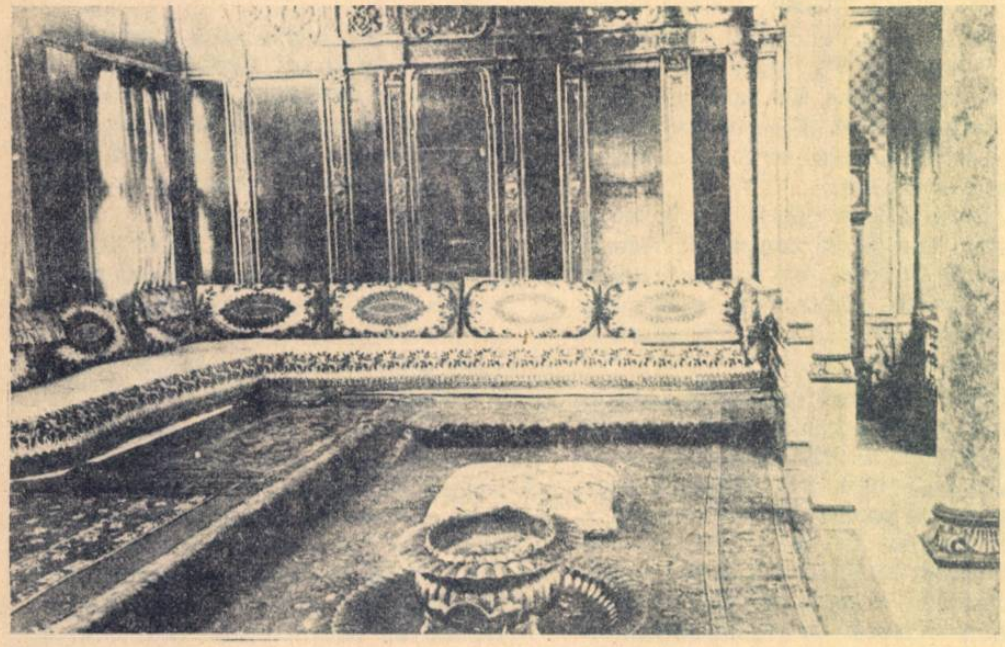

Camera de primire a Sultanului în harem

Şi într'o supremă încordare, captivat la maximum, cititorul urmează pe frumoasa călăuză prin paradisul oprit secole dearândul, sub pedeapsă cu moartea, privirilor indiscrete. Nu este oare însăşi semnificaţia arabă a cuvântului «harem» ceva asemănător cu «interzis», «nepermis», dar totodată şi «sfânt», «inviolabil», «nepângărit»?

Şi câte nu apar în cursul cărţii în faţa ochilor uimiţi ai cititorului! In primul rând aflăm că şi cel mai frumos basm, atunci când devine realitate, se transformă în cruzime...

Ascultaţi de-o pildă câteva fraze din capitolul «Iildiz»...

...Abdul Hamid, ultima mare taină a Orientului. O faţă palidă, perforată de doui ochi negri, pâlpâitori. Un om svelt, slab, cu voinţă de titan şi cu stăruinţa îndărătnică a unui monoman... Omul acesta, care părea stăpânit de diavol, care nu ştia ce e odihna, căruia o teamă permanentă de a nu fi otrăvit îi amărea fiecare înghiţitură, care nu dormea două nopţi dearândul în aceiaş cameră, de frică să nu fie asasinat — omul acesta purta numele de «Umbra Domnului pe pământ»...

...Zilele când Sultanul vizita în persoană haremul... Toate cadânele aşteptau, aşezate după rang, înşiruite ca soldaţii, venirea atotputernicului. Prin cele două rânduri de femei acoperite cu giuvaeruri, «El» trece cu pasul rar, nemaiîncrezându-se nici în oferirea aceasta de trupuri femeieşti... Trece cu pasul rar—zdrobit ca de o povară. Iar mâna palidă atinge salutând fesul roşu. Nici-o antenă nu-l leagă însă de vreuna din femeile pe lângă cari trece. Şi ca o umbră, padişahul îndeplineşte ceremonialul oficial al vizitei în harem...

După această trecere în revistă, Sultanul făcea prinţeselor şi favoritelor vizite particulare.

Dacă în această ocazie o sclavă prezentă avea norocul să fie remarcată de padişah, atunci ceremonialul cerea ca Sultanul să nu dea la iveală preferinţa sa; căci ar fi fost cât se poate de jignitor să arate în felul acesta unei favorite capriciul unei clipe. Intermediara dintre preferinţa Sultanului şi aceea care avea să fie fericită de el, era marea-mareşală, care aducea la cunoştinţa sclavei că avusese şansa să fie remarcată de padişah. Odată cu această încunoştinţare, sclava era informată de regulile pe cari trebuia să le respecte... căci totul era de mai înainte prevăzut, fiecare pas, fiecare gest, până la ţelul final, care era patul prea-slăvitului...

Dar alături de asemenea sesizante descrieri, «Amintirile din harem» ale prinţesei Djavidan cuprind pagini de destăinuiri cu adevărat freudiste:

...Marea putere de atracţie a sexelor se naşte dintr'o duşmănie, şi perfidia aceasta subjugătoare capătă denumirea de iubire. Şi, conştient sau inconştient, fiecare sărutare, fiecare dorinţă, fiecare îmbrăţişare slujeşte forţei impulsive a reciprocei asupriri şi distrugeri. Niciun bărbat nu ştie cât de tare e o femee. Femeea ştie mai multe despre firea bărbatului. Ea naşte nu numai fete, ci şi băieţi. In pântecul ei se zămisleşte ambiguitatea sexelor; sângele ei poate hrăni şi băiat şi fată...

Haremul — păcatul Islamului — îşi deschide porţile, cu adevărat pentru prima oară, în cartea aceasta, care dă la iveală toate preceptele-i barbare, ridicate — graţie tiraniei califilor sultani — până la rang de lege. Crima e sancţionată religios, spre a feri tronul de primejdii, iar simţurilor destrăbălate li se supun toate stricăciunile.

Destine de femei trec pe dinaintea cititorului — sclave, dansatoare, frumoase favorite, sultane, — profilându-se pregnant, cu toată atmosfera închisă a haremului. Intr'o lume în care cu tot favoritismul imperial de care sunt hărăzite, femeile rămân nişte simple marionete...

Prinţesa Djavidan, frumoasa soţie a ultimului khediv al Egiptului, vede şi prin vălul des al musulmanei prăpastia adâncă care desparte două lumi şi care nu reuşeşte a fi acoperită nici de cea mai sinceră iubire.

(Continuarea în pagina 911)

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII -IAŞI-

S'au pus în vânzare ultimele noutăţi apărute în Editura „Eminescu" S. A.

VICTOR MARGUERITTE

Talionul

ROMAN

Preţul 60 Lei

CARŢI NOUĂ!

LOUIS HEMON

BATTLING MALONE

ROMAN PUGILIST

Preţul 30 Lei

De vânzare la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti I, Str. A. Saligny 2

O cadână vă poftesc în harem

(Continuare din pag. 910)

Travestită ca aghiotant şi ca secretar particular, prinţesa îl însoţeşte pe vice-rege în călătoriile sale. Şi îndărătul fiecăreea din povestirile autoarei se ridică, ca o umbră ameninţătoare, lupta unei femei care a rămas cu capul limpede şi cu urechea deschisă, cu toată dragostea care a însufleţit-o şi cu toată strălucirea de care a avut parte, până ce a isbutit să-şi obţie independenţa prin divorţ.

...După ani de zile, nostalgia o aduce înapoi în Turcia, care s'a transformat şi s'a desrobit sub pumnul de Ercule al lui Mustafa Kemal, astfel că «haremul» nu mai este decât o Fata Morgana pentru tânăra generaţie de azi.

Colonel **EMIL SEELIGER**

Sfârşitul lumei...

In Rusia există o sectă denumită „Fedorovski".

Membrii ei anunţă cât se poate de serios că lumea e pe sfârşite şi că ţăranii fac o prostie dacă îşi mai cultivă pământul.

In curând vom auzi — aşa afirmă aceşti domni — trâmbiţele judecăţii de apoi...

Alte secte ruseşti proorocesc de asemenea dispariţia globului nostru sau cel puţin a vieţuitorilor depe el.

Nişte profeţi populari colindă satele din Ucraina, proclamând nemulţumirea cerului faţă de necredincioşi şi apropiata ispăşire.

Cadavrul din pivniţă

O descoperire curioasă şi macabră a fost făcută în una din serile trecute, într'o pivniţă din place Saint-Georges (Paris), de o servitoare a casei. Aceasta, slujnică a doctorului Fitzlewitz coborând la orele 9 în pivniţă pentru a scoate vin, ţinea într'o mână o lumânare aprinsă şi în cealaltă coşul cu sticle.

In clipa când ajunse la al doilea subsol, cel dintâi lucru pe care-l zări, fu un trup omenesc întins pe pământ în faţa uşii unei pivniţe.

Cuprinsă de o spaimă foarte explicabilă, dădu drumul coşului şi se urcă în grabă până la camera portarului, pentru a-i aduce la cunoştinţă descoperirea ei.

Anunţat la rândul său, comisarul de poliţie al cartierului veni să procedeze la constatări. Totuşi, din cauza orei înaintate, urmarea operaţiei trebui să fie amânată pentru a doua zi dimineaţă.

A doua zi, la ora fixată, comisarul se întâlni cu d. Priolet, dela direcţia poliţiei judiciare. Anchetatorii zăriră atunci trupul unui om părând în vârstă de vre-o şaizeci de ani, întins pe spate.

Cadavrul nu purta nicio urmă de violenţă. Nu era îmbrăcat decât cu o vestă de lână, cu o cămaşă foarte uzată, cu un pantalon vechi de culoare neagră, lăsat în jos până deasupra ghetelor; sub cap avea haina îndoită, ca să-i ţie loc de pernă.

Nu departe de cadavru, anchetatorii găsiră obiectele cele mai curioase: o cutie cu pomadă de calomel, un pieptene, o batistă şi... dantura artificială a mortului...

In buzunare, se descoperi un carnet şi diferite hârtii, printre cari o carte de alegător cu numele de Dominique Aquatella, de şaizeci de ani, născut în Corsica, inginer şi preşedinte al consiliului de administraţie al unei mici societăţi miniere «Ortitorio Paggio», o scrisoare de recomandaţie semnată de un fost ministru; o telegramă trimeasă din Bastia, nesemnată, şi conţinând aceste cuvinte: «Rog a-mi trimite urgent 350 franci»; o scrisoare semnată: «Fiica ta Angela» şi trimeasă din Ued-Mellah (Africa de Nord); însfârşit o adresă a unui hotel din rue Montmartre.

Magistratul şi poliţistul se duseră la adresa indicată, unde, după examinarea registrului, aflară într'adevăr că d. Aquatella locuise la hotel din ziua de 17 Aprilie până la 27 August, dată la care dispăruse fără a-şi plăti camera, lăsând o valiză cu câteva haine foarte uzate.

Servitorul hotelului, pus în prezenţa cadavrului, recunoscu imediat pe vechiul său client.

In cursul anchetei, poliţiştii aflară anumite detalii cari le permiseră să desvăluiască mentalitatea inginerului. Acesta găzduise în camera sa, în luna Iulie, un anumit timp, două tinere femei foarte libere în purtări, pe care le trecea drept nepoatele sale.

In urma căror ciudate împrejurări a murit apoi Dominique Aquatella în subsolul din place Saint-Georges? Este cu neputinţă încă de a se stabili exact.

Pare totuşi că redus la mizerie, din cauze inexplicabile încă, inginerul nemai având cu ce să-şi plătească camera, ar fi pornit hai-hui. Peste puţin ar fi prins obiceiul să se refugieze pentru a dormi, în pivniţele locuinţelor.

Cât despre moarte, pare să fi fost provocată de o congestie. Anchetatorii vor căuta să cerceteze acum dacă inginerul era într'adevăr singur când s'a refugiat în subsol.

20 Noembrie 1930 24 Pagini -- 8 Lei Anul IX. No. 47

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

Şampioana de tennis Betty Nuthall, despre care s'a vorbit de curând cam multişor la noi, în legătură cu o chestiune personală, e o tot atât de bună călăreaţă, cât de faimoasă jucătoare de tennis este.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII -IAŞI-

27 Noembrie 1930 24 Pagini -- 8 Lei Anul IX. No. 48

OGLINDA LUMII

REVISTA SAPTAMANALA ILUSTRATA DE ACTUALITATE

ANULAT

Intre două scene de film, în cabina ei din studio, artista de cinemă Marianne Winkelstern se odihnește... și indiscretul obiectiv fotografic a surprins dulcele far-niente atât de ispititor al frumoasei vedete.

BIBLIOTECA UNIVERSITATII IASI

Andrée în zbor spre Pol

„Oernen" se prăbuşeşte în Ocean

Andrée cu tovarăşii săi se înălţară în balon, spre a porni la Pol.

Nu trecu însă nici prima minută de zbor, şi «Oernen» era să cadă victima unui accident nenorocit care ar fi costat viaţa celor trei exploratori.

Vântul împingea aeronava în direcţia Nord-Est şi odgoanele de balast a căror lungime era de 70 metri, lăsau în apa mării dâre spumoase ca urmele unui vapor.

„Vulturul" în sbor spre Pol

PRIMA PRABUŞIRE A LUI «OERNEN»

Jos pe insulă rămase restul hangarului de lemn, în parte dărâmat, şi oamenii mici ca furnicile.

Chiar şi vaporul «Svenskund», ancorat la ţărm, părea minuscul faţă de uriaşul glob plutitor.

Balonul părea şi mai mare prin nacela, balustrada şi odgoanele sale.

Când «Oernen» trebui să treacă deasupra unui deal din apropiere, numit «Piscul olandez», începu să se aplece tot mai mult, pe măsură ce se apropia de acest obstacol. O forţă necunoscută îl apăsa în jos.

Părea că mâna invizibilă a unui monstru aerian apăsa calota superioară a aerostatului din ce în ce mai tare, învingând titanica sa forţă ascensională.

La un moment dat, «VULTURUL» începu să se prăbuşească. Cei de pe mal trecură prin clipe de groază.

Apăsarea de sus în jos era provocată probabil de perderea hidrogenului (?) şi de un curent descendent născut în apropierea «Piscului».

La un moment dat, apăsarea deveni atât de puternică, formându-se poate din cauza prăbuşirei unui gol aerian, încât balonul căzu rău în ocean şi nacela se afundă în apă.

Andrée, Strindberg şi Fraenkel zvârliră repede câte trei saci de nisip, fiecare.

Cei nouă saci de lest au uşurat nacela, şi «Vulturul» se ridică iar în sus, trecând de-asupra stâncilor Piscului Olandez.

Aeronauţii perdură astfel două sute de kilograme de lest.

Ruperea odgoanelor de balast

Ea a provocat mai târziu prăbuşirea la 83° latitudine

Perderea celor 200 kg. de lest trebuie să fi demoralizat atât pe Andrée, cât şi pe tovarăşii săi, cu atât mai mult cu cât, imediat după înălţarea lui «Oernen», ei au mai perdut 500 kg. balast în mod inutil.

Andrée refuzase să ia câteva kg. de zahăr în plus, a renunţat apoi la bocanci de rezervă şi la alte lucruri absolut indispensabile, pentru a lua balast şi lest cât mai mult, asigurând astfel reuşita zborului în condiţiuni optime.

El aproape nici nu observase cum la înălţarea «Vulturului» s'au rupt deodată vre-o cinci sute de kilograme din funiile târătoare, ca tăiate de un cuţit vrăjit, după ce au plutit 3—4 secunde lăsând o dâră în urma lor.

Tot planul lui Andrée se prăbuşi deci.

Funiile acestea, trebuiau să fie de folos, după cum am văzut, ca **balast, frâne, glisoare, plute şi cârme.** Ele au fost împletite din fibre de cocos, aduse din ţinuturile tropicale, dându-se cea mai mare atenţiune calculului şi execuţiei lor.

De ce s'au rupt aceste odgoane? Enigmă...

Şi mai inexplicabil e faptul că după ruperea a 500 kg. funii, aeronauţii au mai trebuit să zvârle 200 kg. de lest.

«OERNEN» a perdut dar 700 kg. în prima minută a ascensiunei, contrar tuturor calculelor inginereşti.

MANA CRIMINALA (?)

E posibil să fi intervenit aci o mână criminală?

Unul din adversarii de moarte ai lui Andrée avea prilejul să se răzbune uşor, cumpărând conştiinţa unui lucrător sau matelot.

Procedeul era simplu: în timpul învălmăşelii şi muncei repezi pentru sfărâmarea hangarului şi ascensiunea «Vulturului», unul din topoare sau târnăcoape trebuia să facă o ruptură în balon.

Suprafaţa aerostatului sferic este: $4 \pi R^2$.

Diametrul fiind de 20 metri (deci raza de 10 metri), rezultă din calcul că suprafaţa lui «Oernen» era de **1256** metri pătraţi.

Tăietura nu putea fi observată nici de ochiul cel mai vigilent, cu atât mai mult cu cât a fost operată desigur **după** ultima inspecţie a lui Andrée.

Tot în timpul învălmăşelii lucrului, unul din oamenii auxiliari, o brută odioasă fireşte, putea să fi tras de funia supapei, fără a fi observat de niciunul din cei trei exploratori.

In cazul acesta, «Oernen» a perdut desigur o cantitate prea mare de hidrogen, poate chiar 4—500 metri cubi, fără a se observa, ţinând seama de cubajul mare al celulelor de gaz (4500 metri cubi).

Altfel nu s'ar putea explica prăbuşirea vertiginoasă în Ocean, în prima minută a ascensiunei.

Cum însă perderea hidrogenului ar fi împiedecat ascensiunea normală şi crima ar fi fost observată, aceiaşi mână a aranjat şi tăierea odgoanelor de balast, simultan cu evacuarea unei masse de gaz de ascensiune.

Soarta lui Andrée şi a celor doi tovarăşi ai săi a fost dar pecetluită. Moartea lor era inevitabilă.

. . . . . .

Vom continua într'un număr viitor.